

ምዕራፍ ፬

ዘጌና ምንባብ

፩ በስሙ እግዚአብሔር አብ ጥገተ ሀላፊሁ ዘኢይትረከብ። ወኢይትጋለቱ በሐሳብ፡ ወበስሙ ሞሐድ ወልዱ ዘህልው ምስሊሁ ዘእበለ ያስተርኢ ሰነ አርፑብ ወእምትድመ ይዕመት ባሕረ ናጌብ፡ ወበደጋሪ ሙዋዕል እማገፊ ድገገል ዘሠረፀ እንባለ ዘርእ ወሰብሳብ፡ በስሙ ወእቱ የእምር በዘእሊሁ ጥበብ፡ ወበስሙ ሕረትሊጣሳ መንፈስ ጽድቅ ፈታኒ አልባብ፡ ዘህሉ እምትነት ኑጎ በማያት እንባለ ይትረቡብ፡ ወበፍሐ ምድር እንባለ ይትረሁብ፡ እምትድመ ይትለመር ሠርት ወዐረብ ስሜን ወደቡብ ኢመስቦ ወኢእዚብ፡ ዘኢይትበህል ዝ ተዳማዊ ወዝ ካዕብ፡ ሥላሴ ድመር ፈጣሪ ከሉ ዓለም በአሐዲ ምክር ወበአሐዲ ንባብ።

፪ ንጽሕፍ እንክ ዘላፋሁ ለንስጥርስ ዘይቢ ወልድ ከመ ኢሐዱ እምክሊያት። ወንዚ ውእቱ ምክንያተ ክህደቱ እንባሉ መጽሐፈ ዕልውት በመ ሞሐ ትነት ታስርስ ወዲድርስ ኢኢስቆጶሳት እንተ ትብል ከመዘ፡ኢሐዱ ወልድ ዘባሕርይ ወኢ ሐዱ ዘበጸጋ፡ወላብ ተራከቦ ወልደ እግዚአብሔር በውስተ የርዳናስ ረሰዮ እምላክ ዘበጸጋ ይብልም ለኢየሱስ ክርስቶስ፡ወረከቦ ንስጥርስ ለዝገቱ መጽሐፈ አበድ ውስተ መዛግብተ ስህተቶሙ ለከመገቱ ኢኢስ ቆጶሳት ሠምረ ባቲ በልቡ ወእፍቱ በገሊናሁ ወባሕቱ ኢያገህደ እስከ ከመ ተሠይመ ሊተ ጳጳሳት በቁስጥንጥንያ። ወበ፩ አመዋዕል ኮነ ጉባኤ ለመሀይምናን ከመ ይንሥኩ ተርባካ በዕለተ በዓል። ወመጽአት ኢሐዲ ብእሊት እንተ ኢንጽሐት እምደመ ትክቶሃ በእፍቶር ቤተክርስቲያን ከመ ትትመጠው ተርባካ። ወርእዮ ሕዝብ እንዝ ይትገሐግ ጽላሉተ መንፈስትዳስ ከመ መሀዘረ ፀሐይ ወእምጽእዋ ሕዝብ ወአተምዋ ትድመ ንስጥርስ ዘውእቱ በትረያርክ። ወይቤላ ንስጥርስ ንግርኒ ኦ ብእሊቶ ምንትጉ ርክሰኪ ወምንትጉ ገበርኪ እስከ ነፍጽ ጽላሉተ መንፈስትዳስ እምኒኪ። ወትቤሉ ይኣቲ ብእሊት አልቦ ዘገበርኩ አበሳ ወኢምንት። ወባሕቱ መጻእኩ ዝዮ ምስለ መሀይምናን እንዝ ኢይነጽሕ እምደመ ርክሰዮ በእፍትር ቤተክርስቲያን።

፫ ተምዕዕ ሊተጳጳሳት ወእዘዘ ይስትልዋ ተልቶሊት እንዝ ከሠት ዕርቃን ሥጋ፡ወይቤ አመስ እግዚአብሔር ተወልደ እማርያም በሥጋ ሃ አርኪ እምኢስተታ መንፈስትዳስ ሰላቲ ብእ ሊት።አመስ እግዚአብሔር ተወልደ እምበእሊት እምተቶሊስ ርክሶን ለኩሉን እንከት በእንቴእሃ

ምዕራፍ አራት

የጌና ምንባብ

፩ የህልውናው መሠረት በማይገኝ በቁጥርም በማይቈጠር በእግዚአብሔር አብ ስም፤የክፍኩበት ብርሃን ሳይታይ የናጌብም ባሕር ጥልቅ ሳይሆን በፊት ከእርሱ ጋር በዝብርና ያሰሩከዪ ከድገገል ማገፊን በተወለደ በአንድያ ልጁ ስም፡ ልብን በሚመረምር የሰማያት ክፍታ ሳይዘረጋ የምድርም ሰፋት ሳይሰፋ ምሥራቅና ምዕራብ ስሜንና ደቡብ መስዕና አዜብ ሳይ ታውት አስቀድሞ ከጥንት ጀምሮ ባለ አጽናኝ በሆነ በመንፈስትዳሱም ስም፡ይህ ፊተኛ ነው ይህ ሁለተኛ አይባልም በአንዲት ምክር በአንዲትም ገገግር አንድ በሆኑ በሥላሴ።

፪ እንግዲህ ወልድ ከነቢያት አንዱ ነው ያለ የንስጥርስን ተግዥ እንጽፋለን። የክህ ደቲም ምክንያት ይህ ነው በቀድሞ ዘመን ታስርስና ዲድርስ የተባሉ ኢኢስቆጶሳት ወልድ አንዱ የባሕርይ አንዱ በጸጋ የሆነ ነው። ወልደ እግዚአብሔር በየርዳናስ ባደረበት ጊዜ የጸጋ እምላክ አደረገው እርሱንም ኢየሱስ ክርስቶስ ይሉታል የሚል የክህደት መጽሐፍ አኖሩ። ንስ ጥርስ በነዚያ ኢኢስቆጶሳት በስህተታቸው መዛ ግብት ውስጥ ይህንን የሰንፍና መጽሐፍ አገኙ፡ በልቡ ደስ ተሰንዘት በገሊናውም ወደዳት ነገር ገን የቁስጥንጥንያ ሊተጳጳስ ሆኖ እስከተሾመ በት ጊዜ ድረስ አልገለጣትም።ከጊዜያት ባንዱ በበዓል ቀን ቁርባን ይቀበሉ ዘንድ ለምእመናን ጉባኤ ተደረገ፡ ቤተክርስቲያንን በመውደድ ቁር ባን ትቀበል ዘንድ ከወር አበባዋ ያልነሃች አንዲ ት ሊት መጣች።ሕዝቡ የመንፈስትዳሱ ጥላ ክርሷ ሲርት አዩ፡ የፀሐይ ሙራም በራሷ ላይ አላረፈም።ሕዝቡም እምጥተው ፓትርያርክ በሆ ነ በንስጥርስ ፊት አቆጧት፡ ንስጥርስም አንቺ ሲት ንገሪኝ የመንፈስትዳሱ ጥላ ካንቺ እስኪ ጠፋ ድረስ ጋጢአትሽ ምንድር ነው ምንክ ከፋ ነገር አደረግሽ አላት።ያችም ሲት ያደረገሁት ም ንም በደል የለም ነገር ግን ቤተክርስቲያንን በመ ውደድ ከወር አበባዬ ባልነሃ ከምእመናን ጋር ወደዚህ መጥቻለሁ አለችው።

፫ ሊተጳጳሳቱም ተቆጥቶ የሥጋዋ ዕርቃን እንደተገለጠ ቁልቁል ይስትሉለት ዘንድ አበዘ።አለም እግዚአብሔር በዚህ ሥጋ ከማርያም ከተወለደ መንፈስትዳሱ ይህችን ሲት እንደምን ናቃት።እግዚአብሔር ከሊት ከተወለደ በማርያም ምክንያት የሴቶች ሁሉ ርክሰታቸው በተቀደሰ

ለማርያም፡፡ወለዘዘ ከመ ይትርቡ ገቢሃ ኩሉ ሕዝብ ወይትፍሉ ምራቅሙ ውስተ መካነ ገፍረታ እንዘ ይብሉ ውጉዝ ዘየለምን ከመ እግዚአብሔር ተወልደ እምብእሲት በዝ ሥጋ፡፡ርጉም ዘየለምን ከመ እግዚአብሔር ተወልደ ወተፀውረ በማገፀን መላድ ወተሳተፎሙ ለሕፃናት በተሰለፈሉ ሐሊዘ ለጥባት ወበኩሉ ሥርዓተ ገሪሶን ለእነነት፡፡

፬ ወገብሩ አሕዛብ በከመ አዘዙሙ፡፡ ወሀሉ ለሜሃ ዮሐንስ ጠርዘቤጤር ዘበትርንግሚሁ ቀሲስ ተርቦ ገቢሃ ለብእሲት ኩንንት፡፡ ሰዓመ በአቶሁ ገፍረተ ሥጋሃ እንዘ ይብል እንሰ አእ ምን ከመ እግዚአብሔር ተወልደ እምብእሲት በዝ ሥጋ፡፡እንሰ አእምን ከመ እግዚአብሔር ተፀውረ በማገፀን መላድ፡፡እንሰ አእምን ከመ እግዚአብሔር ተሐፀን በሐሊዘ ድንገልና ወተሳተፎሙ ለሕፃናት በሥርዓተ ደቂት ወፈጸመ ኩሉ ሕገ ሰብእ ዘእንበሰ ኃጢአት ባሕቲታ፡፡

፭ ወሀለወት ሥዕላ ሰማርያም ውስተ ገጸ መካነ ዘቤተ መቅደስ ወጸውዐቶ አፈ ወርቅ እንዘ ትብል፡፡ወበእንተዝ ተሰምየ ዮሐንስ አፈወርቅ፡፡ በከመ ያዕቆብ ተሰምየ እስራኤልሃ በአፈ እግዚአብሔር ወከማሁ ዮሐንስኒ ተሰምየ አፈወርቅ በአፈ ሥዕላ ሰማርያም፡፡ ወአነኒ እብል በእንቲሊሁ አማንኪ አፈ ወርቅ ወአፈ ዕንተ ዘእኒ ፈረ ሰዓመ አንቀጸ ሥጋሃ ሰትክት በእንተ ፍቅረልደተ አምላክ እምድንገል፡፡አማንኪ አፈ ጳዝዮን ወአፈ ባሕርይ ዘያሠረገግ ለቤተክርስቲያን በምድራቲሁ፡፡አማንኪ አፈ መዓር ወአፈ ሳካር ዘይሰቅየሙ ለመሀይምናን በጣዕመ ታሉ፡፡አማንኪ አፈ አፈው ወአፈ ርኒ ዘያስተፈሥሐሙ ለአባጥዐ ምሥጢር በመዐዛ ትምህርቱ፡፡አማንኪ አፈ ሰይፍ ወአፈ መጥባሕት ዘይመትር ዐላውያን ቢሥልጣን ገዝቱ፡፡ አማንኪ ዓምድ ዘእያንቀሰታል ወመሠረት ዘእይትነሠት፡፡አማንኪ ሐመር ዘእይሰበር እምትንግኤ መዋገድ ወናትያዊ ዘይጸብት ውስተ ቀላየ ሃይማኖት፡፡ አማንኪ ጥቅም ዘእይንሕል ወማገፈድ ጽኑዕ ትድመ ገጸ ጸላዒ፡፡

፮ እንከሰ ንንግር ዘለፋሁ ለንስጥርስ እካኔ ዘተመይጠ እምእበዱ አላ አገህደ መጽሐፈ ዕልውተሙ ለታሰርስ ወዲድርስ መምህራን እበድ ወደረሰ ባቲ በዲበ አትራናስ፡፡ እፈርህኪ ከመ እትናገር ዘከመ ይቤ ወይርዕጻ አብራክየ እምዝከረ ሃይማኖቱ ሕሰምት፡፡መረረ ኮነ ለአቶየ ከመ ደመ ዕንብታር ወዲእ ለአንፍየ ከመ አብድንተ ከላበት ግዳፋን፡፡ኮናን ለንበዋትየ ከመ ትትረተ ሐጻውንት ርሱን፡፡ወለእነርሃኒ ከመ ከደተ እፍሐም ብተጽ፡፡ አደንገዖ ለልብየ ቃለ አቶሁ ዘምሉዕ ጽርፈተ ወእንሰጠጦ ለሥዕርትየ ትምህርተ ሃይማኖቱ ዘምንን በገበ ሰብእ ወስቆራር ፀዝብ እግዚአብሔር፡፡ ዘላጆ፡፡፲፱

ነበር፡፡ ሕዝቡም ሁሉ ወደርሷ ተርበው እግዚአብሔር በዚህ ሥጋ ከሴት እንደተወለደ የሚያምን የተሰየ ይሁን እግዚአብሔር በመወለዱ ግንባን እንደተወሰነ የጠት ወተት በመመንብ በሴቶች የመወለድ ሥርዓት ሁሉ ሕፃናትን እንደ መሰላቸው የሚያምን የተረገመ ነው እያሉ በአፍረተ ሥጋዋ ላይ ምራቃቸውን እንዲተፋ አዘዘ፡፡

፬ ሕዝቡም እንዳዘዛቸው አደረጉ፡፡ ያገገዜ ዮሐንስ ጠርዘቤጤር ነበር፡፡ ትርንግሚውም ቀሲስ ግለት ነው፡፡ወደተፈረደባት ሴት ተርቦ እኔ እግዚአብሔር በዚህ ሥጋ ከሴት እንደ ተወለደ አምናለሁ እኔ እግዚአብሔር በመዋሰድ ግንባን እንደተወሰነ አምናለሁ እኔ እግዚአብሔር በድንገልና ወተት እንዲን በሕፃናትም ሥርዓት ሕፃናትን እንደመሰላቸው ከብቻዎ ከኃጢአትም በቀር የሰውን ሕግ ሁሉ እንደፈጸመ አምናለሁ ብሉ ገፍረተ ሥጋዋን በአቶ ላመ፡፡

፭ በቤተመቅደስ ፊት ቦታ የማርያም ሥዕል ነበረች አፈ ወርቅ ብላ ጠፋችው በእዚህም ዮሐንስ አፈ ወርቅ ተባለ፡፡ያዕቆብ በእግዚአብሔር እንደፀት እስራኤል እንደ ተባለ እንዲሁ ዮሐንስም በማርያም ሥዕል እንደፀት አፈ ወርቅ ተባለ፡፡ እኚም ስለእርሱ እላለሁ በእውነት አፈ ወርቅ አፈ ዕንተ በል አምላክ ከድንገል መወለድ ፍትር የወር አበባ ያላትን ሴት አንቀጸ ሥጋ ለመላም ያላፈረ በእውነት አፈ ጳዝዮን ነው፡፡ በድርሰቶቹ ቤተ ክርስቲያንን የሚያስገዛት አፈ ባሕርይ፡፡ በእውነት አፈ መዐር በቃሉ ጣፋጭነት ምእመ ናንን የሚያሰመጥኛው አፈ ሦከር፡፡ በእውነት በትምህርቱ መግዛ የምሥጢር በገችን ደስ የሚያሰጥኛው አፈ ሹቅ አፈ ርኒ ነው፡፡ በእውነት በውግዝቱ ሥልጣን ከሀዲዎችን የሚቆርጥ አፈ ሰይፍ አፈ መጥባሕት ነው በእውነት የማይነዋወጥ ዓምድ የማይፈርስ መሠረት በእውነት ከማገዶች መነሣት የተነሣ የማይሰበር መርከብ በሃይማኖት ባሕር ውስጥ የሚዋሃድ የናተኛ ነው፡፡ በእውነት የማይፈርስ ግንብ በጠላት ፊት የሚ ፀና አላፋሽ ነው፡፡

፮ እንግዲህ የንስጥርስን ተግሣጽ እንናገር ከስንፋናው የተመለሰ አይደለም የስንፍና መምህራን የታሰርሱና የዲድርስን የክህደታቸውን መጽሐፍ ገላጣት እንጂ፡፡ በአትርጋስ ላይ ደረሰባት እርሱ እንደተናገረ አናገር ዘንድ ፈራሁ የከፋች ሃይማኖቱን ከማሰብ የተነሣ ጉልበቶቹ ተንተጠተጠ እንደ ሰንፊ ለአፈ መራር ሆነው ከተጣሉ የውሾች በድኖች ይልቅ እፍንጫዬን ሸተተው ለጉኖቹ እንደ ብረት ችግር ች ለእገር ጅም የተጫረን ፍህም እንደመርገጥ ሆነሰኝ፡፡ ስድብን የተመላ የአንደበቱ ቃል ልቤን አስደንገጠው በሰዎች ዘንድ የተናቀ በእግዚአብሔርም ዘንድ እስጸያፊ የሆነ የሃይማኖቱ ትምህርት ፀጉረን ሰተጠጠው፡፡ ዘላጆ፡፡፲፱

፩ አንስ እምፈተውኩ ከመ እስዐም አፋሁ ለየሐንስ አፈ ወርቅ ዘሰዓመ ገፍረተ ሥጋ ለእንተ ይውዝ ደም። ገለየ ትድሰናሃ ለማርያም ወላዲተ እምላክ ወሊገለየ በእንተ ርኩሳ ለትክት። ገለየ በእንተ ሥጋዬ መለክት ወሊገለየ በእንተ ገሣረ ርእሱ እስመ ጽሑፍ በውስተ ሕግ ዘይብል። እመቦ ብእሲት እንተ ይውዝ ደም ወነበረት እንዝ ይትከዓዋ ደም እምነፍስታ ሰቡዐ መዋዕለ ውእቱ ዘትክቶሃ ወኩ ሱ ዘገለሰ ርኩስ ውእቱ እስከ ሰርክ። ወኩሉ ዘላዕሊሁ ሰከበት እንዝ ትክት ይእቲ ርኩስ ውእቱ ወኩሉ ዘገለሰ ዐራታ ይሕጽብ አልባሲሁ ወይትሐጸብ ሥጋሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሰር ክ። እስከ ለገሲስ ዓራታ ለትክት ታረኩስ ትድ ስት ኦሪት። እርኪ ለዘለከፍ ነትዓ ደማ አኮ በእስ ተቃልሉ ሕገ መሰ ዘገብረ ዘንተ የሐንስ አላ በትገዑት ሃይማኖት።

፪ አርኩሶ ለንስጥሮስ እምደመ ርኩሳን ለእንት ሰዓምቱ ለየሐንስ ኮኖ ዕሄተ ተስፋ ዘሊሐጸ እምሰዓመ ከርሳ ለማርያም ወላዲተ እምላክ ወእምሰዓመ ከፍፍሪሃ እሰ ሰዓማሁ ለእማኑኤል በእንተ ሰዓመ ገፍረታ ለብእሲት። በከመ አረኩስ ዘፈረ ልብሱ ለኢየሱስ ሶበ ገሰሰቱ እንተ ይውዝ ደም እሰመ ወዕለ ኃይል እምኒሁ ወአይበስ ነትዓ ደማ ከማሁ ኢያርኩስ ለየሐንስ ሰዓመ አንተላ ሥጋሃ ለትክት። እስመ ወዕለ ኃይል ሃይማኖት እምአፋሁ ወአይበስ ለው ጊዘ ፈለገ መሰና ዘውእቱ ትምህርተ ንስጥሮስ ዓላዊ። ጥቲዞ፡፲፩-፳፻ ማር፩፡፳፭-፵፱

፫ ንትመየጥኬ ንብ ነገረ እበዲሁ ለንስጥሮስ ለእመ ነገርናሁ ንፈርህ በእንተ ቃለ ጽርፈት ዘወጽኦ እምአፋሁ። ለእመ ገደግናሁ ይጸንዕ ሥርወ ትምህርቱ ውስተ ልብ ዕቡሳነ ገሊና። ስምዑ ንንግርክመ ዜናሁ ለንስጥሮስ ርኩስ ዘለብሳ ለመርገም ከመ ልብሰ ወተዓጽፋ ከመ ሞጣሕት ዘዐጠቃ ለኃጢአት ከመ ቅናት ዘይቶ ንት ዘልፈ ዘቦኦ ሕምዝ ግዘት ከመ ማይ ውስተ አማዑቱ ወከመ ትብዕ ውስተ አዕፅምቲሁ።

፬ ወእምዝ ተጋብሉ በእንቲአሁ ኤጲስ ቆጶላት ፪፻ በኢፌሶን ወጸውዕም ውስተ ማዝር መ ወገሠጽም በእንተ ስሕተቱ። ወእግዘፈ ልቦ ወኢተመይጠ እምክህደቱ ወይቤ እንበለ ፍርህት ወልድ ፩ ዘባሕርይ ወ፩ ዘዘጸጋ ወሰብ ተራከቦ ወልደ እግዚአብሔር በውስተ የርዳኖስ ኮነ እምላክ በጸጋ ይቤሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ። ወእስተ ብቀዕም ኤጲስቆጶላት ከመ ይትመየጥ እም ስህተቱ ወአበየመ። ወአውገዝም ንቢርመ በአፈ መንፈስትዱስ ወሰደድም እምቤተክርስቲያን ወእውገዙ ኩሉ ዘእምን በሃይማኖት ዚአሁ ወኩሉ ዘየሐውር በሕሠመ እምልኩ። ወእግዘርም ውስተ መንበረ ጽጵስናሁ ለመክሰም ያኖስ ዘውእቱ ቀናዒ

፭ አኒስ ደም የሚፈላትን ሴት ገፍረተ ሥጋ የሳመ የየሐንስ አፈወርቅን አፋን እስም ዘንድ ወደድሁ። የእምላክ እናት ማርያምን ቅድስናዋን አሰበ ደም የሚፈላትን ሴት አደፍ ጉድፍ ግን አላሰበም። ስለመለክት ሰው መሆን አሰበ ስለራሱ ገሣር ግን አላሰበም። ደም የሚፈላት ሴት ብትኖር ሰባት ቀንም የርኩስቷ ደም ከሰውነቷ እየፈለሳት ስትቆይ የነካት ሁሉ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው ደም እየፈለሳት የተኛ ችበት ሁሉ የረከሰ ነው አልጋዋንም የነካ ሁሉ ልብሱን ይጠብ አካሉንም ይጠብ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው የሚል በሕግ ተጽፏልና። ደም የሚፈላት ሴት አልጋ እስከ መዳሰስ ድረስ የከበረች ኦሪት ርኩስ ትላለች የደሚን ፈላሽ የነካ ውግና አፍረቷን በመሳም ሰላምታ የሰጣትንም ምገኛ ታረካከሰው። የሐንስ ይህን ያደረገው የመሴን ሕግ በማቃለል አይደለም ስለ ሃይማኖት በመቅናት እንጂ።

፮ በሴቶች የግጽጽ ደም ንስጥሮስን አረከሰ ው፡የሐንስ የሴቲቱን ገፍረተ ሥጋ መሳመ እምላክን የወለደች የማርያምን ሆድ እማኑኤልን የሳመ ከንፈርቿንም ከመሳም ያላነሰ የተስፋ ዋጋ የሚያሰጥ ሆነለት። ደም የሚፈላት ሴት የኢየሱስን የልብሱን ጫፍ በዳሰሰችው ጊዜ እንዳላረከሰው ከእርሱም ኃይል ወጥቶ የደሚንም ፈላሽ እንዳደረገች እንዲሁም ደም ያላትን ሴት ገፍረተ ሥጋ መሳም የሐንስን አላረከሰውም። ከአፋ የሃይማኖት ኃይል ወጥቷልና የጥፋትንም ወንዝ ፈላሽ አድርቆታልና ይኸውም የከሠዲ ንስጥሮስ ትምህርት ነው። ጥቲዞ፡፲፩-፳፻ ማር፩፡፳፭-፵፱

፯ ወደ ንስጥሮስ የሰንፍና ነገር እንመለስ። ብንናገረው ከአፋ ስለወጣው የሰድብ ቃል እንፈራለን ብንተወውም የትምህርቱ ሥር ገሊናቸው በደከመ ሰዎች ልብ ውስጥ ይጠነክራል። መርገምን እንደ ልብስ የለበሳት እንደ ግምጽም የተገናጸፋት ጋጢአትን ዘወትር እንደሚታጠቅ ዝናር የታጠቃት የውግዘት መርዝ እንደ ውጋ በእንጂቱ እንደ ቅባትም በአጥንቶቹ የገባ የረከሰ የንስጥሮስን ዜናውን እንገነጥራችሁ።

፰ ከዚህ በኋላ ሁለት መቶ ኤጲስቆጶሳት ስለርሱ በኢፌሶን ተሰበሰቡ ወደጉባኤያቸውም ጠርተው ስለሰህተቱ ገሠጹት። እርሱ ግን ልቡን አደነደነ ከክህደቱም አልተመለሰም። ያለ ፍርህትም ወልድ አንዱ የባሕርይ አንዱም የጸጋ ነው። ወልደ እግዚአብሔር በየርዳኖስ ባደረበት ጊዜ በጸጋ እምላክ ሆነ አለው ኢየሱስ ክርስቶስን። ኤጲስቆጶሳቱም ከሰህተቱ እንዲመለስ ለመነት እርሱ ግን እምቢኝ አላቸው። በመንፈስትዱስ አፍ አንድ ሆነው አውገዘው ከቤተ ክርስቲያን ለጽት በሃይማኖቱም የሚያምነውን ሁሉ በእምልኩም ክፋት የሚሄድውን ሁሉ አወገዙ በመንበረ ጽጵስናውም ስለ ሃይማኖት ቀናተኛ የሆነ

በእንተ ሃይማኖት ወተዋግሃ ለቤተክርስቲያን።

፲፩ ወእምድገረ ሞተ ንስጥሮስ ሠምረ መርቅያን ንጉሥ በሃይማኖቱ ወመንግሥትሰ ዘኢሊኢሁ እስመ አፍቀረቱ ብርክልያ ወላተ ንጉሥ ወእንገሠቶ ህየንተ እቡሃ አርቃድዮስ። ወእማሰ አውዶክስያ ዘሰደደቶ ለዮሐንስ አፈወርቅ ዘሞተ በሰደት በውስተ ገዝት። ወሠምረ ንጉሥ በሃይማኖተ ንስጥሮስ ዓላዊ ወፈቀደ ይግበር ማገበረ ከመ ያስተጻገን ለሃይማኖቱ ርኩስት ወኢያብሉ እግዚአብሔር ከመ ይግበር ፈቃዶ ወእስተፋጠነ ቀቲሱቶ ለንስጥሮስ።

፲፪ ወእምዝ ሶበ ተገፍረ ንጉሥ በእንተ ሞተ ንስጥሮስ ገብላ ገበ ሃይማኖተ ልዮን ወእስ ተጋብላ ሱቱ ኤጲስቆጶሳተ ፪፻፴፬ ወልዮንሰ እንዘ በደዌሁ ሁሉ እንተ ባቲ ይመውት። ወዝ ውእቱ ሃይማኖቱ ለንስጥሮስ ርኩስ ክፍፍር ወር ኩስ ሃይማኖት። ይቤ በቃለ እበድ ዘሰ ተወልደ እማርያም ወልደ ዮሴፍ ውእቱ ወሶበ ተራክቦ ወልደ እግዚአብሔር በውስተ ዮርዳኖስ ረሰዮ አምላክ በጸጋ።

፲፫ ኦ ንስጥሮስ ስማዕ ዘይቤ ወንጌላዊ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ሶበ ፈሀራ ዮሴፍ ለእመ ማርያም ዘእንበሰ ይቅርባ ተረከበት ፅንሰተ እመንፈስቅዱስ። እስመ ጻድቅ ውእቱ ዮሴፍ ወኢፈቀደ ያስተዋድዖ አብደረ ይገድጋ ጽጂተ። ወእንዘ ዘንተ ይጌሊ ናሁ እስተ ርአዮ መልአክ እግዚአብሔር ለዮሴፍ ወይቤሉ ዮሴፍ ወልደ ጻዊት ኢትፍራህ ነግሊታ ለማርያም ፍህርትኩ። እስመ ዘይትወለድ እምኒሃ እመንፈስ ቅዱስ ውእቱ። ወናሁ ትወልድ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ ኢየሱስሃ። እስመ ውእቱ ያድጎ ኖሙ ለሕዝቡ እምጋጢሉቶሙ። ወዝ ኩሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ቃለ እግዚአብሔር ዘይትፈጸም ዘን በበ በአፈ ነቢይ ዘይቤ ናሁ ድንግል ትፅንሰ ወትወልድ ወልደ ወይሰመይ ስሞ አማኑኤል ዘበትርገሚሁ እግዚአብሔር ምስሊኑ። ማቴ፩፡፲፮-፳፫

፲፬ ሱቃስኒ ይቤ ወበሳድስ ወርሃ ተፈ ነው ገብርኤል መልአክ እምዝበ እግዚአብሔር ሀገረ ገሊላ እንተ ሰማ ናዝሬት ገበ ድንግል እንተ ተፍህረት ሰበአሲ ዘሰመ ዮሴፍ ዘእምቤተ ጻዊት ወስማ ለይእቲ ድንግል ማርያም። በእ መልአክ ገቤሃ ወይቤላ ተፈሥሒ ፍሥሕት እግዚአብሔር ምስሊኪ ወቡርኩት አንቲ እምአ ንነት። ወርአያ ደንገፀት እምቃሉ ወትቤሉ እርኑ ዘከመዝ እምጋ ከመዝኩ እንጋ ይትእምጉ። ወይ ቤላ መልአክ ኢትፍርሂ ማርያም እስመ ረከብኪ ሞገሰ በገበ እግዚአብሔር። ወናሁ ትፅንሲ ወት ወልደ ወልደ ወትሰምይዮ ስሞ ኢየሱስ ውእቱ ወቢይ ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል

የቤተክርስቲያንም ጻምድ የሆነ መክሰምያናስን እስተመጡት።

፲፩ ንስጥሮስ ከሞተ በኋላ ንጉሥ መርቅያን በሃይማኖቱ ደስ ተሰኘ። መንግሥቱም የንጉሥ ሴት ልጅ ብርክልያ ወድሞላቸና በአባቷ በአር ቃይዎስ ፈንታ አነገሠችው እናቷ በገዛት በስ ደት የሞተ ዮሐንስ አፈወርቅን ያሳደደችው አው ዶክስያ ናት። ንጉሥም በከሀዲ በንስጥሮስ ሃይ ማኖት ደስ ተሰኘ የረከሰች ሃይማኖቱን ሊያጸና ጉባኤ ያደርግ ዘንድ ወደደ። እግዚአብሔር ግን እንደወደደ ያደርግ ዘንድ አልፈቀደለትም ንስጥሮስንም በሞት መጥራቱን አፋጠነ።

፲፪ ከዚህ በኋላ ንጉሥ በንስጥሮስ ሞት ባፈረ ጊዜ ወደ ልዮን ሃይማኖት ተመለሰ ስድስት መቶ ሠላሳ ስድስት ኤጲስቆጶሳትንም ሰበሰበለት። ልዮን በሞተበት ደዌ ነበረ። ከንፈርቹ የረከሰ በሃይማኖትም የረከሰ የንስጥሮስ ሃይማ ኖቱ ይህ ነው። በድፍረት ቃል ከማርያም የተወ ለደው የዮሴፍ ልጅ ነው የእግዚአብሔር ልጅ በዮርዳኖስ በተዋህደው ጊዜ በጸጋ አምላክ አደረገው አለ።

፲፫ ንስጥሮስ ሆይ ወንጌላዊ የኢየሱስ ክርስቶስ ልደቱ እንዲህ ነው ዮሴፍ ለእናቱ ለማርያም በታጫላት ጊዜ ሳይቀረረቡ በመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኝቶ ዮሴፍ ጻድቅ ነውና ሲገል ጣት አልወደደም በሥውር ሊተዋት ወደደ፤ ይህ ንግም ሲያስብ የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ ተገለጠለት አለውም የጻዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ እመኝህ ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ እነሆ ወንድ ልጅ ትወልዳለች ስሙም ኢየሱስ ትሰዋ ሰኝ እርሱ ሕዝቡን ከጋጢላታቸው ያጸቸ ዋልና። ይህም ሁሉ የሆነው የእግዚአብሔር ቃል ይደርስ ዘንድ በነቢያትም እፍ እነሆ ድንግል ትፅንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙም አማኑኤል ትሰዋለች ትርጉሙም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው ማለት ነው ተብሎ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው። ማቴ፩፡፲፮-፳፫

፲፬ ሱቃስኒም አለ በስድስተኛው ወር መልአኩ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ ናዝ ሬት ወደተባለች ወደ ገሊላ ከጻዊት ወገን ለሆነ ስሙ ዮሴፍ ለተባለ ሰው ወደታጫች ድንግል ተላክ የዚያችም ድንግል ስም ማርያም ነው። መልአኩም ወደርሷ ገብቶ ደስ ያለሽ ሆይ ደስ ይበልሽ እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነውና አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተባረክሽ ነሽ አላት። አይታም ከንግግሩ የተነሣ ደንገጠች። እንጂ እንዲህ ያለው ን ሰላምታ እንደ ምን ይቀበሉታል አለች። መል አኩም ማርያም ሆይ አትፍራ በእግዚአብሔር ዘንድ ባለግልነትን አግኝተሻልና እነሆ ትፅንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ ስሙም ኢየሱስ ትይ ዋለሽ እርሱም ታላቅ ነው የልዑል እግዚአብሔር

ወይሁቦ እግዚአብሔር አምላክ መንበረዳዊት አቡሁ ወይነገሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም ወእልቦ ማገለጥት ለመገንጠል። ወትረሁ ማርያም ለመልአክ እፎ ይከውኑ ዝንቱ እንዘ ኢየሱም ርክሱ። አውሥኦ መልአክ ወይሁላ መንፈስቅዱስ ይመጽኦ ሳልሊኪ ወኃይላ ልዑል ይጸልሳሉ። ወዘኒ ይትወለድ እምነኪ ቅዱስ ውሐቱ ወይላ መይ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል። ሉቃ፩፥፳፯-፳፰

፲፭ ሰማዕ-ኦ ንክፕሮስ ዐላዊ ለእመሁ ክርስቲያናዊ አንተ እመን በወንጌላውያን። ወእመሰ ኢኮንክ ክርስቲያናዊ አንተ ይኒይሶክ ኢተጠምቆ እምታርኩስ ቤተመቅደሱ ለእግዚአብሔር በሃይማኖትክ ጽይኦት በከመይቤ ጳውሎስ በእንተ ሰብኦ ዕብራውያን ወሎሙስ ኢበተገሙቃል ዘሰምዑ እስመ ኢተቶስሐ ልቦሙ በሃይማኖት። ለእመ ኢበተገሙ ለሕዝብ እግዚአብሔር ዐቲበ ሕገ መሴ ዘእንበለ አሚን በወልደ እግዚአብሔር። እፎ እንከ ለከ ይበተዐከ ለሮማዊ ተላፍ ወክፍቱር እምሥርወ አረሚ ፍፕረትከ ተሰምዖ ክርስቲያናዊ ባሕቲታ ዘእንበለ ሃይማኖተ ክርስቶስ በከመ ይቤ ጳውሎስ ወማገለጥቱስ ለጽድቅ አሚን በክርስቶስ። ሮሜ፲፥፩ ዕብ፱፥፩

፲፮ ወአንተስ ተመሰልክ ተክለ ዘእንበለ ውኒዝ ወዓዘቅተ ዘእንበለ ማይ። ንጉሠ ዘእንበለ ጌራ መገንጠል። ሐራዊ ዘእንበለ ንዋየ ሐቅል። ደመና ዘእንበለ ዝናም። ወሰዊተ ዘእንበለ መሰሰብት። አበ ዘእንበለ ሀብተ ሲሳይ ወእመ ዘእንበለ አጥባቢት። ንድቀ ዘእንበለ ተድባብ ወፍገተ ዘእንበለ ማዕደ። መርገሃዊ ዘእንበለ አክሊል ወመርገተ ዘእንበለ ባዝገና። ካህን ዘእንበለ ኤፋድ። ምሥዋዕ ዘእንበለ ተርባገን። ፍትያዊ ዘእንበለ ሥርዓተ ሐመር ወምሥያጣዊ ዘእንበለ ንዋይ። ሠረገላዊ ዘእንበለ ድርዕ ሐጺን። ወፈረሳዊ ዘእንበለ ኩያ ንው። እፎ ተገረይክ ለጽጽስና ዘኢተቀደስከ በማጎተመ ክርስትና እፎ ተገረይክ ለተክህና ዘኢተሠርጉከ በተለምና።

፲፯ ኦ ንክፕሮስ ታስሮስ ጎደጎ ለከዕልወቶ ወዲድሮስ አስተሳተፈክ በእበዱ። ኦ ንክፕሮስ ሲኦል ሐፀነተክ በአጥባቂሃ ወገንም አልሐተተክ በሐሊብ መስናሃ። ቤልሆር ለብስክ ከመ ልብስ ወእንተኒ ተዐጽፍክ ከመ ሞጣሕት። አርዊ ምድር ዘአስሐታ ለሐዋን ወደየ ሕምዘ ውስተ አፋክ ወእንተኒ ተነትክ ከመ ቅናት። ቃለ ታስሮስ ወዲድሮስ ሆኮ ለርሥክ ከመ እንተ ማሕምም። ፀነስከ በጸዕር ወወለድክ ኃጢአተ። ግበ ክረይክ ወደጎይክ ወወደቀ ውስቱቱ ወኢተን ግሊክ። ሕምዘ አፍዖትኑ ነቅዕ እምሐቄ አቡክ ወእርዊ ምድርኑ ቦኦ ውስተ ማገፀን እምክ። ከሰባ ትኑ ሐፀነክ በሐሊብ ርኩስ ወመፈዕየ አሕር ውኑ አልሐቁክ ውስተ ጽቡረ ምዕና ዘያገገረግሩ

ልጅ ይባላል እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል ለያዕቆብ ቤት ለዘላ ለም ይነግሳል ለመገንጠልም ፍጻሜ የለውም አላት። ማርያምም መልአኩን ወንድ ስለማላ ውቅ ይህ እንደምን ይሆንልናል አላችው። መል አኩም መልሶ መንፈስቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ኃይል ይጋርድሻል ከአንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል እግዚአብሔር ልጅም ይባላል አላት። ሉቃ፩፥፳፯-፳፰

፲፭ ከሀዲ ንክፕሮስ ሆይ የክርስቲያን ወገን ከሆንህ በወንጌላውያን እመን የክርስቲያን ወገን ካልሆንህ ግን የእግዚአብሔርን ቤተመቅደስ ከምታረክስ አለመጠመቅ ይሻልህል። ጳውሎስ ስለ ዕብራውያን ሲወቅ እነርሱን ግን የሰሙት ቃል አልጠቀማቸውም ልባቸው ከሃይማኖት ጋር አልተዋሀደምና እንዳሉ። በወልደ እግዚአብሔር ሳያምኑ የሙሴን ሕግ መጠበቅ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ካልጠቀማቸው ላንተ ላልተገረዘህ ሮማዊ ትውልድህ ከአረማውያን ወገን ለሆነ ላንተ እንግዲህ የክርስቲያን ወገን መባል ብቻ ያለክርስቶስ ሃይማኖት ምን ይረባህል። ጳውሎስ የጽድቅ ፍጻሜው በክርስቶስ ማመን ነው እንዳለ። ሮሜ፲፥፩ ዕብ፱፥፩

፲፮ አንተ ግን ፍሬ በሌለው ተክል ቅጠል በሌለውም ዛፍ ፈላሽ በሌለው ወንዝ ውኃ በሌለው ጉድጓድ የመገንጠል ዘውድ በሌለው ንጉሥ የጦር መሣሪያ በሌለው ወታደር ዝናም በሌለው ደመና ፍሬ በሌለው እሸት ለምግብ የሚሆን ሀብት በሌለው አባት ጡቶች በሌላት እናት ጣሪያ በሌለው ሕፃን። መዝጊያ በሌለው ደጃፍ። አክሊል ባልደፋ መሽራ ጌጥ በሌላት መሽራት። ልብስ ተክህና በሌለው ካህን ቁርባን በሌለው መሠዊያ የመርከብ ሥርዓት በማያውቅ ዋናተኛ ገንዘብ በሌለው ገበያተኛ የብረት ጥርር በሌለው ባለሠራጣ ጦሮች በሌሉት ፈረሶች ትመሰላለህ። በክርስትና ማጎተም ያልከበርህ ለጽጽስና እንዴት ተመረጥህ። በመታመን ያልተሸለምህ ሆይ እንደ ምን ለከህነት አገልግሎት ተመረጥህ።

፲፯ ንክፕሮስ ሆይ ታስሮስ ከሀደቱን ተወልህ ዲድሮስም በስንፍናው ማጎበረተኛ አደረገህ። ንክፕሮስ ሆይ ሲኦል በጡቶቿ አሳደገችህ ገሃንምም በጥፋት ወተቷ አሳደገችህ ቤልሆር እንደ ልብስ ለበስህ አንተም እንደ መደረቢያ ተገናጽፍኸው። ሔዋንን ያሳታት አባብ መርዙን በአፍህ ውስጥ አናረ አንተም እንደዝናር ታጠቅኸው። የታስሮስና የዲድሮስ ንግግር እንደ ደዌ ሆድህን አወከው። በጭንቅ ፀነስህ ኃጢአትንም ወሰድህ ጉድጓድ ቆፈርህ አንተ ገዢበት በውስጡም ወደቅህ አልተነገህምም። ከአባትህ ጭን የአፋኝት መርዝ መነጫን። በእናትህ ማገፀን አባብ ገባን። በሐሰት ወተት ውሾች አሳደገህን። የእሪያዎች መንጋ በውስጡ በሚገባለሉበት የአዛ

ወዘላፋሃ ወሚመ በዮሴፍ ወልዱ ዘአውሰበ ወሉቶ ለኢጥፋራ ሃውዕ ዘኤልዩጳሊስ ዘውእቱ ነህነ አማልክት። ዘፍፂ፤፡፡፡ ፳፯፤፡፡፡

፳፩ ዓፄ መ በመት ያስተማሰልም ከመ ፩ እምነሊያት በመሴት ዘይብሉ እግዚአብሔር ሐር ተወሰክ ንብ ሕዝብክ ወዕርግ ንብ ደብረ ናባው ዘሞኡብ ወመት በህየ እስመ ኢቀደስክ መኒ በንብ ማየ ቅስት። ወሚመ በእርን ዘንብረ ስብክ ዘላህም ወይቤ ናሁ አማልክቲክ እስራኤል። ዓፄ መ በመት ያስተማሰልም ከመ፩ እምነሊያት በዓዊትነ ዘአበሰ አበላ ዘለሞት በብእሲተ እርዮ ዘአቅተላ ኪያሁኒ። ወሚመ በሰሉሞን ወልዱ ዘፂፂ አንስተያሁ ወፂፂ ዕቀባቲሁ ዘነሥእ እምነ ኩሉ አዋልደ ነገሥት አሕዛብ እስክ አትሰዋሁ ድገረ አማለክተ አበዊሆን። ዘጸ፲፮፤፡፡፡ ፳፱፤፡፡፡፡፡ ፳፻፲፩-፲፪ ፳፻፲፩፤፡፡፡፡፡

፳፪ ወዓፄ መ በመት ታስተማሰልም ከመ ፩ እምነሊያት በኤልያስነ ዘጉዮ እምነጸ ኤልዛ ቤል ይቤ ኮገዮ አንክሰ እግዚአ ከመ እመት እስ መ ኢይኒይስ እምነ አበውየ። ወሚመ በኤል ሳዕ ረድሉ ዘአፀወ ፍንተ ቤቱ እምፍርህተ ሳእክ ንጉሠ እስራኤል እስመ ይቤ ንጉሥ ሕያው እግዚአብሔር ከመ ኢይበይት ዮም ርእሱ ለኤልሳዕ ዲባ ክሳዱ። ወዓፄ መ በመት ያስተ ማሰልም ከመ ፩ እምነሊያት በኤልያስነ ዘይቤ በእንተ ርእሱ እስመ ርኩስ ከፍፍርዮ ወማዕከለ አሕዛብ ዘርኩስ ከፍፍሪሆመ ሀሉኩ አነ። ወሚ መ በኤርምያስ ዘአስተብቱዮ ለሰይቅያቤ ከመ ኢይሚጦ ውስተ ዓዛቅተ ዓምዓም። ፳፻፲፱፤፡፡፡ ፳፻፲፱፤፡፡፡፡፡ ፳፻፲፱፤፡፡፡፡፡

፳፫ ወዓፄ መ በመት ያስተማሰልም ከመ ፩ እምነሊያት በነሊያት ፋርስነ ዘኔወምመ ስል ምናሶር ወሚመ በነሊያት ባቢሉን እለ ቀነሞመ ናቡከደነጾር ዘወድቀ ውስተ ጊዋዊ በኃጢአተ አበ ዊሆመ ወነበሩ ማዕከለ ርኩሶመ ለአሕዛብ ዓፄ መ በመት ያስተማሰልም ከመ ፩ እምነሊያት በዮሐንስነ መጥምቅ ዘለሊሁ ስምዐ ኮነ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዘ ይብል ይመጽእ እምድ ገሬዩ ዘይፀንፀኒ ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታነ አግክኒሁ እምእገራሁ። ወሳባ ርእዮኒ እንጸረ ወይቤ ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር ዘየአትት ኃጢ አተ ዓለም ዝ ውእቱ ዘአቢሰክመ እነ በእንቲአሁ ይመጽእ እምድገሬዩ ዘህሉ እምቅድሜዩ እስመ እምቅድሜዩ ውእቱ። በልደትሰኪ በሥጋ ቀደሞ ዮሐንስ ለኢየሱስ ፤ አውራጉ። ወበእንተ ልደቱ ዘእምአብ ይቤ ይመጽእ እምድገሬዩ ዘህሉ እምቅድሜዩ እስመ እምቅድሜዩ ውእቱ። ፳፻፲፱፤፡፡፡ ማ ቲ፫፤፡፡፡፡፡

፳፬ በእንተ ኃጢአት ነሊያትኒ ዘዘክርን በ እለ በዓሊወ ትእዛዝ ወቦ እለ በሩካቤ ሥጋ

ባደረጉለት በያዕቆብ ነውን ወይስ የአማልክት አገልጋይ የሆነ የመሥዋዕት አትራቢ የኢጥ ፋራን ሴት ልጅ ባገባ በልጁ በዮሴፍ ነውን።

፳፩ ዳግመኛም ከነሊያት እንደ አንዱ በማን ይመስሉታል ቸር እግዚአብሔር ወደ ወገኖችህ ተከማች ወደ ናባው ተራራ ውጣና በዚያ መት በክርክር ውኃ ዘንድ አላመሰገናችሁኝምና ባለው በመሴ ነውን ወይስ የጥጃ ምስል ሠርቶ እስራኤል ሆይ እምላኮቻችሁ እነሆ ባለ በእ ርን። ገናም ከነሊያት እንደ አንዱ በማን ይመስ ሉታል በኦርዮ ሚስት ምክንያት ለሞት የሚያ ደርስ በደልን በበደለ እርሱንም ባስገደለ በዓዊት ነውን። ወይስ ስድስት መቶ ሚስቶች ሦስት መቶ ቅምጦች በነበሩት ከአባቶቻቸውም አማልክት በኋላ እንዲከተል እስኪያደርጉት ድረስ ከአሕዛብ ነገሥታት ሴቶች ልጆች ሁሉ በወሰደ በልጁ በሰ ሉሞን ነውን። ዘጸ፲፮፤፡፡፡ ፳፱፤፡፡፡፡፡ ፳፻፲፩፤፡፡፡፡፡

፳፪ ከነሊያት እንደ አንዱ በማን ይመስ ሉታል ከኤልዛቤል ፊት በሸሸ እንግዲህ አቤቱ ከአባቶቹ አልበልጥምና እንድሞት ፍቀድ ባለ በኤልያስ ነውን ወይስ የእስራኤል ንጉሥ ሕያ ው እግዚአብሔርን የኤልሳዕ ራስ ዛሬ በእንገቱ ላይ አያድርም ባለ ጊዜ የእስራኤልን ንጉሥ መልእክተኛ ከመፍራት የተነሣ የቤቱን መዝጊያ በዘጋ በተማሪው በኤልሳዕ ነውን። ዳግመኛም ከነሊያት እንደ አንዱ በማን ይመስሉታል ስለ ራሱ ከንፈርቹ የረከሱ ናቸው ከንፈርቹም በረከ ሱበት ሕዝብ መካከል አለሁና ብሉ በተናገረ በኤልያስ ነውን ወይስ ረገረግ ወዳለበት ጉድጓድ እንዳይመልሰው ሴዴቅያስን በማለደው በኤርምያስ። ፳፻፲፱፤፡፡፡ ፳፻፲፱፤፡፡፡፡፡ ፳፻፲፱፤፡፡፡፡፡

፳፫ ዳግመኛም ከነሊያት እንደ አንዱ በማን ይመስሉታል ስልምናሶር በገዛቸው በፋርስ ነሊያት ነውን ወይስ በአባቶቻቸው ኃጢአት ወድ ቀው ናቡከደነጾር በገዛቸው በአሕዛብም ርኩስት መካከል በኖሩ በባቢሉን ነሊያት ነውን ። ዳግመኛ ም ከነሊያት እንደ አንዱ በማን ይመስሉታል እርሱ ራሱ ከኔ የሚበረታ የሚማውን ጠፍር ከእግሮቹ እፈታ ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ ይመጣል ብሉ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር በሆነ በዮሐንስ መጥምቅ ነውን ባየውም ጊዜ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ እነሆ ከኔ በፊት ያለ ከእኔ በኋላ ይመጣል ከእኔ ይቀድማልና ብዬ ስለርሱ የነገርሁአቸሁ ይህ ነው ብሉ አመሰክተ። በሥጋ ልደት ዮሐንስ ኢየሱስን ስድስት ወራት ቀደመው ከአብ ስለሆነ ልደቱ ግን ከእኔ በፊት ያለ ከእኔ በኋላ ይመጣል እርሱ ከእኔ በፊት ነበርና አለ። ፳፻፲፱፤፡፡፡ ማ ቲ፫፤፡፡፡፡፡

፳፬ ስለስታወስነው የነሊያት መተላለ ፎች ግን ትእዛዝ በመተላለፍ አሉ በሕግ በሆነ

ዘበሕገ፡፡ወቦ እለ በዝሙት፡፡ወቦ እለ በኢያድገና ባዕፋን ዘእንበለ ርእሶሙ፡፡ ወቦ እለ በፍርህተ ዙጎኒ፡፡ ዘንተ ዙጎቱ ዘበክርነ እኮ ከመ ገዝልፎሙ እሰመ ምሕረተ እግዚአብሔር ምስሌሆሙ፡፡ እላ ከመ ናዕት ከመ አልቦ ሰብእ ዘእንበለ ኃጢአት ኢነዚይ ወኢሐዋርያ ዘእንበለ ኢየሱስ ክርስቶስ ባሕቲቱ ዘኢተረከበ ሐሰት ውስተ አፋሁ ወኢ ትዕግልት ውስተ እደሁ ኢርስሕት ውስተ ሥጋ ሁ ወኢጽልሑት ውስተ ሕሊና፡፡ በከመ ይቤ በመዝሙር ወእሠምር ለእግዚአብሔር እምላህ ም ጣዕዋ ዘኢያብቂለ ቀርነ ወጽፍረ፡፡ ወእሠምር ለእግዚአብሔር ይተረጉም በሥምረተ እብ ገበ ሁ፡፡ ወልዱ ወጣዕዋ ይተረጉም በትድበት፡፡ ድንገል ዘወለደቶ ለመገዝዕ ዘአልቦ ትዕግልት ውስተ እደሁ ወኢቀርነ ትዕቢት ውስተ ድማ ሁ፡፡ መጽሐ ይጠባሕ ከመ በገዕ ወከመ በገዕ ዘኢይነብበ በትድመ ዘይቀርያ ከማሁ ኢከሠተ አፋሁ በሕማሙ፡፡ መዝጃ፡፡፩ ኢላዊ፡፡፮

፳፭ ለማንኬ ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ዘእንበለ ዐመፃ ወሰብእ ዘእንበለ ኃጢአት፡፡ በገዕ ገጽሕ ዘእንበለ ርስሐት ወላህም መገዝዕ ዘእን በለ ነውር፡፡ ገብስት እፋይ ዘእንበለ ግማኒ ወም ጸሕተ ወይን ጽሩይ ዘእንበለ ጣሕል፡፡ዕጣን ውኩ ፍ ወስኒን ዘያንጸበርት፡፡ ካህን ዘእንበለ ጌጋይ ዘያስተሠሪ ኃጣውኦ ሕዝብ፡፡ንጉሥ ዘኢያደሉ ለገጽ ኢለባዕል ወኢለገጽ ነጻይ፡፡እፎኬ ይሰምይዎ አምላክ በጸጋ፡፡ምንተኪ አዕበይዎ እምነቢያት እሰመ ለሙሴኒ ይቤሉ እግዚአብሔር ረሰይኩከ አምላክ ለፈርዖን ወእርን እትከ ይኩንክ ነቢዮ፡፡ ወበእንተ ነቢያትኒ ይቤ አንሰ እቤ አማልክት አንትሙ ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ፡፡በእንተ ሐዋርያትኒ ይቤ እግዚአብሔር ቆመ በማዕከለ አማልክት ወይኒንን በማገበረ አማልክት፡፡ዘንተ ይቤ በእንተ ዘቆመ ወልድ ማዕከለ አርጻኢሁ በዊኦ አንተ ዕዕው ኅኅት፡፡ ዘጸ፩፡፡፲፮፡፡፮ መዝጃ፡፡፮

፳፮ በምሴተ እሑድ እንተ ባቲ ተንሥኦ፡፡ ወበእንተ ተሰምዮ ወልደ እግዚአብሔርኒ ዘበጸጋ ይቤሉ እግዚአብሔር ለፈርዖን ፈንዎሙኦ ለሕ ዝቡዮ እሰመ ወልድዮ ውእቱ ወበኩርዮ እስራኤል፡፡ወእመሰ አበይክ ፈንዎቶሙ እቀትሉ ሰወ ልድክ ዘበኩርክ፡፡ እግዚአኒሂ ይቤ በወንጌል አኒሂ እቡክሙ ወእቡዮሂ እቡክሙ፡፡ዮሐንስኒ ይቤ ለእ ልሰ ተወክፍዎ ወሀሰሙ ሥልጣን ውሉደ እግዚ አብሔር ይኩት እለ አምኑ በሰሙ እለ ኢኮት እምነ ዘደም ወኢእምነ ፈቃድ እምፍትወት ዘሥጋ ወኢእምሥምረተ ብእሲ ወበእሲት አላ እም እግዚአብሔር ተወልዱ፡፡ጴጥሮስኒ ይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር ዘወለደኒ በብዝገ ምሕረቱ ወሰተብፋ እንተ ባቲ ነሐዩ በተንሥኦቱ ለእ ግዚእኒ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ዮሐ፩፡፡፲፪ ፩ኢጥ፩፡፡፩

በሥጋ ሩካቤ አሉ በዝሙት የተወለዱም አሉ ከራሳቸው በተር ሌሎችን ባላማኝን አሉ መከራን በመፍራት አለ፡፡ ይህን ሁሉ ያስታወስነው ልገወ ቅላቸው አይደለም የእግዚአብሔር ምሕረት በእነርሱ ላይ አላችና በእንደበቱ ሐሰት በእጃም ገጥቂያ በሰውነቱም አደፍ ጉድፍ በገላናውም ሽንገላ ካልተገኘት ከኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ በተር ነቢይም ቢሆን ሐዋርያም ቢሆን ኃጢአት የሌለበት ሰው እንደሌለ ልናሳውት ነው እንጂ፡፡ ነቢዩ በመዝሙር ላም ቀንድና ጥፍር ያላበተለ ጥቅምን ከምታስደስተው ይልቅ እግዚአብሔርን ደስ አሰኘ ዋለሁ እንዳለ፡፡እግዚአብሔርን ደስ አሰኝዋለሁ የሚለው በእብ ሰላልጁ መሠዋት ፈቃድ ይተረጉማል ጥቅም ገጽሁን ፍሪዳ በወለደችው በትድበት ድንገል ይተረጉማል፡፡ ቀንድና ጥፍር ያላበተለ የሚለው በእጁ ገጥቂያ የትዕቢትም ቀንድ በመሀል ራሱ የሌለ ተብሎ ይተረጉማል ፡፡እንደ በገ ሊታረድ መጣ በሸላፍ ፊት ዝም እን ደሚል በገ እንዲሁ በመከራው ጊዜ አፋን አልከፈተም፡፡ መዝጃ፡፡፩ ኢላዊ፡፡፮

፳፭ በእውነት ኢየሱስ ክርስቶስ ዓመፅ የሌለበት አምላክ ነው፡፡ኃጢአትም የሌለበት ሰው ነው፡፡ አድፍ የሌለበት ገጽሁ በገ ነውር የሌለበት ፍሪዳ ርኩስት የሌለበት የበሰለ ገብስት አተላ የሌለው የጠራ የወይን ጭማቂ የተወደደ ዕጣን የሚያንፀባርቅ ሽቱ ለሀብታሙም ለድሀውም ፊት የማያዳ ገጉሥ ነው፡፡እንደምን የጸጋ አምላክ ይሉታል ከነቢያት በምን አስበለጡት ሙሴ ገም እግዚአብሔር ለፈርዖን አምላክ አደረገሁህ ብሉታልና እርን ወንድምህ ነቢይ ይሁንህ፤ ስለ ነቢያትም እኔ አልሁ እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ፡፡ ስለ ሐዋርያትም እግዚአብሔር በአማልክት ጉባኤ ተቀመጠ በአማልክትም መካከል ይፈርዳል አለ፡፡ ዘጸ፩፡፡፲፮፡፡፮ መዝጃ፡፡፮

፳፮ ወልድ በተነሣባት እሑድ ምሽት በተዘጋ ደጅ ገብቶ በደቀመዛሙርቱ መካከል ስለ ቆመ ይህን ተናገረ፡፡ በጸጋ የእግዚአብሔር ልጆች ስለመባልም እግዚአብሔር ፈርዖንን ሕዝቤን ልቀቃቸው እስራኤል የበኩር ልጅ ነውና ትላቃቸው ዘንድ እንዚኝ ብትል የበኩር ልጅህን እገድለዋለሁ አለው፡፡ጌታም በወንጌል እኔም አባታችሁ ነኝ አባቴም አባታችሁ ነው አለ፡፡ ዮሐንስም የተ ቀበሉትን በሰሙም ያመትትን ከሥጋና ከደም ከሥጋም ፍትወት ፈቃድ ከወንድና ከሴትም መቀራረብ ያልሆኑትን እእግዚአብሔር የተወለዱትን የእግዚአብሔር ልጅ ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው አለ፡፡ጴጥሮስም በይትርታው ብዛት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም መነሣት ሕይወትን በምናገኝበት ተስፋም የወለደን እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን አለ፡፡ዮሐ፩፡፡፲፪ ፩ኢጥ፩፡፡፩

፩፮ ጳውሎስን ይቤ ወክመሰ ውሉድ እንትሙ ናሁ ፈነወ እግዚአብሔር መንፈስ ወልዱ ውስተ ልብክሙ ዘይጸርሕ ወይብል አባ ወአቡዮ። ወካሪ ይቤ ጳውሎስ አስመ ኩሉሙ እለ ይገብሩ ዘመንፈስ እግዚአብሔር ውሉድ እግዚአብሔር እሙንቱ። ወእኮ መንፈስ ቅኔ ዘነግእኩሙ በዘተፈርሁ አባ ነግእኩሙ መንፈስ ውሉድ በዘተጸውዕዎ ለአቡክሙ አስመ መንፈስ ዘምለለ ነፍስተነ ሰማዕተነ ከመ ውሉድ እግዚአብሔር ንሕነ። ወእምከመሰ ውሉድ ወራሲያሂሁ ለእግዚአብሔር ንሕነ ወመዋርሶተሁ ለክርሰቶስ ንሕነ። ርግጽ፡፲፱

፩፯ ካሪ ይቤ ዮሐንስ በውስተ መልእክቱ አጋዊነ ንተፋቀር በባይናቲነ እስመ ተፋቅር እምእግዚአብሔር ውሉድ። ወኩሉ ዘይ ተፋቀር እምእግዚአብሔር ውሉድ ተወልደ። ናሁኪ ነገርናከሙ በእንተ እለ ተሰምዮ ውሉድ እግዚአብሔር በጸጋ ወበእንተሂ እለተሰምዮ አማልክተ በሀብተ መንፈስቅዱስ። ጻዊትነ ይቤ እምጽኑ ለእግዚአብሔር ውሉድ አማልክተ። እምጽኑ ለእግዚአብሔር ዕጉሳ ሐራጊት። ትብል ቅድስት ኦሪት አማልክተ ኢትሕሚ ለመኩንነ ሕዝብክ ኢኪተ ኢትበሉ። ወእግዚእነሂ ይቤ በቃለ ኪዳን ዘፈጠርክ ኅሊናተ ርቱዕተ ለእለ የእምኑ ብክ ትሁብ ከመ እምሰብእ ይኩኑ አማልክተ። ዘጸ፳፮፡፩፮ መዝ፩፮፡፩ ጽዮሐ፩፡፮

፩፱ ናሁኪ ነገርናከ እ አብድ በእንተ እለ ተሰምዮ አማልክተ በጸጋ ወበእንተሂ እለ ተሰምዮ ውሉድ እግዚአብሔር በሀብተ መንፈስ ቅዱስ እለ በብላይኒ ወእለበሐዲሲ። ወበእንተሁ ከዊነ ወልደ እግዚአብሔር ዘበሀላዊ ገድጉ ሱቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፪ ተገፈርኪ እ ንስጥርስ ዘትብሉ ለወልደ እግዚአብሔር ወልደ ዮሴፍ ውሉድ። ናሁኪ ይጸርሕ እቡሁ እንዘ ይብል ዝንቱ ውሉድ ወልድዮ ዘእፈቅር ውሉድ ስምዕም። ተገፈርኪ እ ንስጥርስ ዘትብሉ ለወልደ እምላክ ተወልደ በሩካቤ። ናሁኪ ይከልሕ ኢሳይያስ እንዘ ይከውን ስምዕ በእንተ ልደቱ ወይቤ ናሁ ድንግል ትፅንሰ ወትወልድ ወልደ ወወሊዳ ትሰምኖ ስም አማኑኤል። ኢሳ፯፡፲፱ ግቴ፫፡፲፮

፫ ተገፈርኪ እ ንስጥርስ ዘትብሉ ለአማኑኤል ተፅንሰ በዘርእ ብእሲ። ናሁኪ ይነገር በእንተሁ ጻዊት ነቢይ እንዘ ይብል ይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር ወክመ ነጠብ ጣብ ዘምገጠየብ ዲበ ምድር። ወይሠርዕ ጽድ ቅ በመዋዕሊሁ ወበዘጎ ሰም እስክ የገልፍ ወርጎ። ወይኒንን እምባሕር እስክ ባሕር ወእም አፍላግ እስክ እጽናፈ ግላም። ይገገዩ ቅድሚሁ ኢትዮጵያ። ወእላዕተሂ ሐደመ ይተምሐ። ወዘይ ቤሰ ይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር ርደተ ወልደ እግዚአብሔር ዝበ ግርያም ድንግል ከመ

፩፮ ጳውሎስም ልጆች ስለሆናችሁ እነሆ እግዚአብሔር አባ አባተ ብሉ የሚረሙህ የልጅን መንፈስ በልባችሁ አሳደረ አለ። ሁለተኛም ጳውሎስ አለ፡ መንፈስቅዱስ የወደደውን የሚያደርጉ ሁላችሁ የእግዚአብሔር ልጅ ናችሁ የምትፈሩበትን የመዝገት መንፈስ የተቀበላችሁ አይደላችሁም እባታችሁን የምትጠሩ በትን የልጅ ነት መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ። የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆንን በሰውነታችን ያለ መንፈስ ምስክራችን ነውና፡ ልጆቹ ከሆንን ወራሾች ነን የክርስቶስም ወራሾቹ ነን። ርግጽ፡፲፱

፩፯ ጳውሎስም ዮሐንስ በመልእክቱ ወንድሞቻችን እርስ በርሳችን እንዋደድ ፍቅር ከእግዚአብሔር ዘንድ ነውና፡ የሚዋደድም ሁሉ እርሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተወለደ። እነሆ በጸጋ የእግዚአብሔር ልጆች ስለተባሉት ነገርናችሁ በመንፈስቅዱስም ሀብት አማልክት ስለተባሉት ጻዊትም የአማልክት ልጆች ሆይ ለእግዚአብሔር እምጡ፡ ለእግዚአብሔር እንበሳ እምጡ አለ። የከበረች ኦሪትም ፈራጆችን አትሰደብ የሕዝብ ሆን አለቃ ክፉ አትናገረው አለች። ጌታችንም በኪዳን ቃል ከሰዎች ወገን አማልክት ይሆኑ ዘንድ ለሚያምኑብህ የተና ልቡናን የፈጠርህ አለ። ዘጸ፳፮፡፩፮ መዝ፩፮፡፩ ጽዮሐ፩፡፮

፩፱ ዝንጉ ሆይ በጸጋ አማልክት ስለተባሉት በመንፈስቅዱስም ሀብት በብሉይም በሐዲስም ያሉትን የእግዚአብሔር ልጆች ስለተባሉትም ነገርን በባሕርይ የእግዚአብሔር ልጅ መባልን ግን ለኢየሱስ ክርስቶስ ተወሰኑ።

፪ የዮሴፍ ልጅ ነው ያልኸው ንስጥርስ ሆይ እፈር እነሆ አባቱ የምወደው ልጅ ይህ ነው እርሱን ስሙት ብሉ እሰምቶ ይናገራልና። የእምላክን ልጅ በሩካቤ ተወለደ ያልኸው ንስጥርስ ሆይ እፈር እነሆ ኢሳይያስ ስለ ልደቱ እነሆ ድንግል ትፅንላለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ወልዳም ስሙን አማኑኤል ትለ ዋለች ብሉ ይራህልና። ኢሳ፯፡፲፱ ግቴ፫፡፲፮

፫ አማኑኤልን በወንድ ዘር ተወለደ ያልኸው ንስጥርስ ሆይ እፈር እነሆ ጻዊት ስለርሱ እንደጠል በብዝት ላይ ይወርዳል በምድርም ላይ እንደሚገጠየብ ጠባቢ፡ በዘመኑም ጽድቅ ይበትላል ወፈራም እስኪያልፍ ፍጹም ሰም ይሆናል፡ ከባሕር ጻርቻ እስክ ባሕር ጻርቻ ከወገንም እስክ ግላም ጻርቻ ድረስ ይገዛል። ኢትዮጵያ በፊቱ ትገዛለች ጠላቶቿም አመድን ይቅግሉ ብሉ ይናገራልና። እንደ ጠል በብዝት ላይ ይወርዳል ያለው የእግዚአብሔር ልጅ ወደ ድንግል ግርያም መውረድ ነው እግዚአብሔር

ይህ እግዚአብሔር በላገም ሕገ እጽዮስ ሰማይ ወእንግርክ ከመ ትኩሜዕ ምድር ቃለ አተዋ ወትሲኦም ከመ ዝናዋ ለነገርዋ ወይረድ ከመ ጠል ክሊብዮ። ዘላጃ፤፩ መዝሙር፤፪

፩ ምርሰ ይተረጉም በቅድስት ድንገል። ወጠልኒ በቃለ እግዚአብሔር ዘንደረ ውስተ ግንዛዔ። በከመ ሰለለ ጊዴዎን ትእምርተ እምዝ እግዚአብሔር እገዝ ይብል ናሁ እነ እስ ፍሕ ምረ ብዙተ በውስተ ዐውድ። ወእምከመ ወረደ ጠል ውስተ ምር ባሕቲቱ ውስተ ምድር ይብስ አኣምር እገዝ ከመ ታድጎሙ ለእስራኤል በከመ ትቤ። ውኮነ ከግሁ። ወጊሠ ገደዎን በሳታኒ ወእፀር ለውእቲ ምር ወወጽእ ግይ እም ውእቲ ምር ወመልዐ አይገነ። ወይቤ ጊዴዎን ለእግዚአብሔር ኢትትመግዕ በመዐት ላዕ ሊዋ ወእንግርክ ካዕበ አሐተ። ምር ይኩን ይብስ እንተ ባሕቲቱ ውስተ ኩሉ ምድር ይረድ ጠል። ወገብረ ከግሁ እግዚአብሔር በይእቲ ሊሊት ውኮነ ይብስ ምር ባሕቲቱ ውስተ ኩሉ ምድር ወረደ ጠል። መሳ፤፩፡፪፡፩

፪ መድፍን ገዙዕ ውስተ ከርሠ መጻሕፍት ዝገብ ወኢይፊኦዋ ዕውረ ልብ። ቃለ ተርን ይጸርሕ በአፈ ክቢያት ወሐዋርያት ወኢይብውኢ ውስተ እዝን ድንቅወ ጎሊፍ። መናበግተ ሐጺን እመ ጸገዐ ይተረጎው በአደ ነህቤ። ወመዐፀተ ብርትኒ ይትመሰዋ በእሳተ ምዝብ። ወልበ አብ ድስ አልዐ ዘይክል አርገምቶ ኢበቃለ ጥብብ ወኢ በቃለ መጻሕፍት። አንበቦ መጻሕፍትሰ ከመ ክብሰ ባሰ ነፍሰ ውስተ አተሁ ለሐብድ ይትጫኒሕ በአን ብቦታ ወኢየአምር ዘውላጢታ። ይመስል ዘይ ራኢ መዛግብተ ቤተገሥ ፅዕወ ወኢሶኦ እንተ ውላጢቱ። ምንተ ያወሥኦ ለዘይሊሊሉ በአንተ ገዋዩ ነገሥት።

፫ አለሂ ይሰመዩ መምህራን እገዝ ፅሩታን እመንቲ እምአኢምር መጻሕፍት ኢፍ ድፋፍን እመንቲ እምጸጎሩሙ ለሰብኦ አዛጣን ወእም አጽሉሩሙ ለነገሠተ አረሚ አለ ገለቡባን ጸሥራያት ወንቡራን ኢበ መንፀፈ ጫላት። ወእ ነተ ውስጢመሰ እምን ፅዕው ገዙግን ወእምን አዕፅዎተ እገዛሳ ርኩባን አለ ያዐርጉ ሱመ ዕጣ ነ ወሰንበልተ ወኢይብውኢ መዐላ ዕጣን ውስተ አንፎሙ። ኢይብልዑ እምን መሳብሕተ መሥዋ ፅተሙ ወኢይብተዩ እምን ወይነ ሞጻሕተሙ። ወኢይረድኦም ለዘይትእመናሙ ወኢያንበሙ ኢበ ዘይገፍሎ። ዘበክ ይሰመዩ አማልክተ።

፬ ውከግሁ አሉኒ መምህራን ዘበክ ይሰመዩ መምህራን ዘእመንቲ ጽመ-አን እምቃለ እግዚአብሔር እድ አንክ ያረውይዎ ለዘመጽኦ ክሊሆሙ። ወእመሂ እስተይዎ ያስትይዎ ግዮ

በላገም ሕገ ሰማይ ስማ ልንገርህ ምድርዋ ዩኦ ፈን ቃል ትስማ ነገራንም እንደከናዎ ተስፋ ታድርገው ገንገረዎ እንደ ጠል ይውረድ እን ዳለ። ዘላጃ፤፩ መዝሙር፤፪

፩ ብዝት በቅድስት ድንገል ጠልዎ በግንዛዔ ባረረ የእግዚአብሔር ቃል ይተረጎ ግል። ጊዴዎን እኩዋ እኒ የተባዘተ የበገ ጠጉር በአውድማ ላይ እዘረጋሁ። ጠል በጠጉር ብቻ ላይ ከወረደ ምድርዋ ሁሉ ደረት ከሆነ እንግዲህ እንጻልህ አብራኤልን እንደምታድናቸው አውቃ ለሁ ብሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምልክትን ለመነ። እንደዚሁም ሆነ። በግንገሥቱም ጊዴዎን ሂዶ የተባዘተውን የበገ ጠጉር ውመተው ከጠ ጉርም በጋን መሉ ውጋ ወጡ። ጊዴዎንም ለእግዚአብሔር በእኒ ላይ ለቱጣ አትቶጣ አን ዲትም ነገር እንገርህሉሁ ምር ብቻውን ደረት ይሁን በመራቱም ላይ ጠል ይውረድበት አለ። በዚያችም ሊሊት እግዚአብሔር እንጻሁ አደረገ ምር ብቻውን ደረት ሆነ በምድርዋ ሁሉ ላይ ጠል ወረደ። መሳ፤፩፡፪፡፩

፪ በተከማቸ መጽሐፍ ውስጥ የተሸገነ ዕንተን ልቡ የታወረ አያየውም። በክብርያትና በሐ ሞርያት አፍ የመለከት ድምጽ ይመሳሰላል ግሊና ው በደነቂረ ሰው ዶር ግን አይገባም። የብረት መዝጊያ ቢበረታም በብረት ሠራው አይ ይከፈታል የናበም መተርተሪያዎች በግንጠሪያ እሳት ይተልጣሉ የዝንጉዎችን ልብ ግን በጥበብ ቃልም ቢሆን በመጻሕፍትም ቃል ቢሆን ለከፍተው የሚችል የለም። መጻሕፍትን ግንዛብ በሰነፍ አፍ ውስጥ እንደ ነፋስ መንተሳተስ ነው። ለገንዘብት ይመክል በውስጡ ያለውን ግን አያውቅም የተዘጋገየ የገሥ ቤት ሣጥናትን የሚያድን ወደ ውስጡ ግን ያልገባን ሰው ይመስላል ስለነገሥታት ገንዘብ ለሚጠይቀው ሰው ምን ይመልስለታል።

፫ መጻሕፍትን ከግወት የተራቀቁ ሲሆ ኑ መምህራን የሚባሉ በከባሪ ደንጊያ ካገጡ በወርቅም ቅጠል ከተለበጡ ተለም በተነኩ ልብ ሶች ከተሸፍኑ በሐር ምንጣፍም ላይ ከተቀመጡ ውስጣቸው ግን ከተቆረጡ እንጨቶች ከረከ ሱም የእንስሳ አጥንቶች ከተሠሩ ዕጣንና ጅቱ ከሚያጥኑአቸው ነገር ግን የዕጣኑ መግዛ በአፍን ጫቸው ከማይገባ ከመሥዋዕታቸው በብ ከማይ በሉ ከወይንም ጥማቲአቸውም ከማይጠጡ የሚያምግባቸውን ከማይረዱት በሚገቱአቸውም ላይ ከፋ ከማያደርጉ በከንቱም አማልክት ከሚ ባሉ የአሕዛብ ነገሥታት ጣያታት ከአዛጣን ለም ቸ ጻጎንና አጽሉን ያልተሸሉ ናቸው።

፬ እነርሱ የእግዚአብሔርን ቃል የተጠ ሙ ሲሆኑ። በከንቱ መምህራን የሚባሉ እኒህም እንጻሁ ናቸው ወደእርሱ የመጣውን እንግዲህ እንዴት ያረክታል ቢያጠጡትም የደረሰውን

ሕግ ወግ የሙሉን ዘሊተቀድሐ እምአፈ ነዚ ያት ወሐዋርያት፡፡እስመ ነዚያትኒ ኢኮት መምህራን በሥምረተ ርክሶሙ ዘእንበለ በመባሕተ መንፈስትዱስ፡፡ወሐዋርያትኒ ኢኮትሒሙ ለምህር ዘእንበለ ይንሥኩ መንፈስ ትዱስ፡፡ወእምከመ ሰትይዎ ለመንፈስትዱስ መሀሩ ዘበጽድት ወሰበ ኩ በርትሑ፡፡ ወይእዚሰ ይሰመዩ መመህራን ኢሰ ኢጥሪም ለቃለ እግዚአብሔር ወእለ ኢልህቱ በአጥባቂህ ለቤተክርስቲያን ወይፈትዱ ይዘርወሉ እባግን መርዒቱ ለክርስቶስ፡፡ ሉቃ፳፪+፻፺

፳፮ ንትመየጥኪ ንበ ፍካሬሃ ለፀምረ ጌዴዎን ሰፍሐ ጌዴዎን ፀምረ ንጹሐ እንተ ኢተ እንመት ወሰለለ ትእምርተ እምኸ እግዚአብሔር ከመ ይረድ ጠል ውስተ ፀምረ እንዘ ኩሃ ምድር ይብስት እምነጠብጣበ ዝናም ወንብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ጌዴዎን፡፡ ወበእንተዝ እንዘ ጻዊት ተነብዩ እንዘ ይብል ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምረ፡፡ርደተ ጠልበ ንበ ፀምረ ባሕቲታ እንዘ ይብስት ኩሃ ምድር ይተረጉም በርደተ ጠል መላኩት ውስተ ማገፀን ድንገል እንዘ ኩሉን እንስት ኢልኩፋት እማንቲ በነጠብጣ በ ኃይል ዘኣርያም፡፡

፳፯ ወካዕበመ ሰለለ ጌዴዎን ከመ ይረድ ጠል ውስተ ኩሉ ምድር ወትኩን ይብስተ ባሕቲታ ፀምረ ወንብረ ዓፄ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ጌዴዎን፡፡ዝኒ ይተረጉም በነጠብጣበ ዘርእ መላድ ዘልማድ ዘይከውን ውስተ ማገፀን ለእንስተ ኩሉ ዓለም፡፡ወድንገልበ ንጽሕት ሕርምት ይእቲ እምውእቲ ነጠብጣበ ዘርእ ኢልኩ ፍት ይእቲ እምግንኒ ወኢርስሕት ይእቲ በጥል ቀተ ሥጋ፡፡

፳፰ በከመ ቀዲሙ ተወልደ ባሕቲቱ እግዚአብሔር ዘእምባሕቲቱ እግዚአብሔር፡ ወበ ጸገም ተወልደ ባሕቲቱ ወልደ እግዚአብሔር ዘእምባሕቲታ ወለተ ጻዊት፡፡በቀላሚ ተወልደ ዘ ኢያስተርኢ እምዘ ኢያስተርኢ ወበደጋሪ ተወልደ ዘኢይትላክፍ እሳተ ሕይወት እምእንተ ትትገለበ ሥጋ፡፡በቀላሚ ተወልደ ዘኢይትዐወት ጥንተ ህላዌህ ወበደጋሪ ተወልደ ፈጣሪ አዝማን ወወላኒ ዓመታት እምውለት ነእስ ዘ፲ወ፭ አክራሚሃ፡፡ በቀላሚ ልደቶ እመሥጢረ ወዳጋሪ ልደቶ እመ ንከረ፡፡

፳፱ በቀላሚ ልደቶ ጠብለለ በመንዝ ዝሰሕቲህ ከመ ኢናእምር ፍጡራ፡፡ወበደጋሪ ልደቶ ከሠተ ለናሉት ወእስተርኢየ ለመስገላን ኢኮት እምትድመዝ ወኢእምድገረዝ ልደተ ብእሴ እምብእሴት ዘእንበለ ዘርእ ብእሴ፡፡ እኮ ዘሐጸ ፍና ትሰብእት በእንተ ዘእልበ እብ በዲበ ምድር እሳ ፍጹመ ተሰብእ ዘእምባሕቲታ ብእሴት፡ ኮነ ፍጹመ ብእሴ፡፡ በከመ ወሰክት ፍጽምት ብእሴት እምዐሴመ ገቡ ለእም እንዘ አልባቲ እም ወኢሐጸ ፍና ትሰብእት እምባሕቲ ለእንስት እሰ እምድገረሃ፡፡ ማቲ ደ+፩-፲፪ ሉቃ፳+፭-፲፮

ውጋ ከነዚያትና ከሐዋርያትም ከምንጭ ያልተቀዳውን የተበላሸ ውጋ ያጠጡታል፡፡ነዚያትም ያለ መንፈስትዱስ ሥልጣን በዝገ ፈቃዳቸው መምህራን አልሆኑምና ሐዋርያትም መንፈስትዱስን ሳይቀበሉ ለማስተማር አልላካቸውም የጽድቅን ሳይፈስ ከጠጡ ዘንድ ግን በእውነት አስተማሩ በተናም መንገድ ለበኩ፡፡ዛሬ ግን የእግዚአብሔርን ቃል ያልቀመሱት በቤተ ክርስቲያንም ጡቶች ያላዳጉት መምህራን ይባላሉ የክርስቶስንም መንጋ ይበትኑ ዘንድ ይወድዳሉ፡፡ሉቃ፳፪+፻፺

፳፻ ወደ ጌዴዎን ፀምረ ትርጉም እንመለስ ጌዴዎን ያልተፈተሰች ንጹህ ፀምረን ዘረጋ ምድር ሁሉ ከዝናም ጠብታ የደረቀች ሆና ጠል በፀምረ ላይ እንዲወርድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምልክትን ለመነ እግዚአብሔርም ጌዴዎን እንዳለ አደረገ ሰለዚህም ነገር ጻዊት ጠል ከፀምረ እንደሚወርድ ይውረድ ብሉ ትንዚት አስተባበረ፡፡ምድር ሁላ ደረቅ ስትሆን የጠል ከፀምረ ብቻ መውረድ ሴቶች ሁሉ ከዚያ የአርያም ኃይል ጠብታ ያልተነኩ ሲሆኑ በመላኩት ጠል ወደ ድንገል ማገፀን መውረድ ይተረጉማል፡፡

፳፻፱ ሁለተኛም ጌዴዎን ጠል በምድር ሁሉ ላይ እንዲወርድ ፀምረም ብቻዋን ደረቅ እንድትሆን ለመነ እግዚአብሔርም እንደገና ጌዴዎን እንዳለ አደረገ፡፡ ይህም በዓለም ሁሉ ሴቶች ማገፀን ውስጥ በሚሆን የልማድ መዋለጃ ዘር ፈላሽ ይተረጉማል፡፡ድንገል ግን ከዚያች የዘር ፈላሽ የተከለከለች ንጽህት ናት ኃጢአትን አልነካችም በሥጋም መተዳደፍ ያላደፈች ናት፡፡

፳፻፲ ቀድሞ ብቻውን እግዚአብሔር ከብቻው ከእግዚአብሔር እንደተወለደ በጋለኛውም ዘመን ብቻውን የሚሆን የእግዚአብሔር ልጅ ብቻዋን ከምትሆን ከጻዊት ልጅ ተወለደ፡፡ በመጀመሪያ የማይታይ እርሱ ከማይታየው ተወለደ በጋላም የማይያዝ የሕይወት እሳት ከምትዳለስ ሥጋ ተወለደ፡፡በመጀመሪያ የህልዎቱ መጀመሪያ ሳይታወቅ ተወለደ በጋላም የዘመናት ፈጣሪ ዓመታትንም የሚወስን እርሱ ዕድሜዋ አሥራ አምስት ዓመት ከሆነ ከታናሽ ብላቴና ተወለደ፡፡ የመጀመሪያ ልደቱን ምሥጢር የጋለኛ ልደቱንም ድንት አደረገ፡፡

፳፻፲፱ ፊተኛ ልደቱን ፍጡራን የሆነ እኛ እንድናውቀው በመሠወሪያ ሰበን ሽረነው ጋለኛም ልደቱን ለእረኞች ገለጠ ለጥበብ ሰዎችም ታየ ከሴት ያለወንድ ዘር የሰው መወለድ ከዚህ በፊት አልሆነም ከዚህም በጋላም አይሆንም፡፡ በምድር ላይ እሳት ስለሌለው ሰው የመሆን መንገድ የጉዳለው አይደለም ብቸዋን ከምትሆን ከሴቲቱ ፈጽሞ ሰው ሆና ተወለደ እንዲ፡፡ ከአዳም ጉን እናት ሳይኖሩት ፍጽምት የሆነች ሴት እንደወጣች ፍጽም ሰው ሆነ ከርሷ በጋላ ካሉ ሴቶች ጠባይ ሰው የመሆን መንገድ አልጉዳለውም፡፡ ማቴ፳+፩-፲፮ ሉቃ፳+፭-፲፮

ዓ በከመ ኢሐጸ አጽመ ገዢቱሁ ለአጭ እምዘተዳሙ ሁላዊ በእንተ ዘተንሥኦ እምኒሁ ፩ አጽም ለሕንጻ ሥጋህ ሲሒዋን። ከግሁ ኢሐጸ ግንተመ ድገገልናሃ ሰግርያም በእንተ ዘወለደቱ ለወልደ አምላክ ሕያው።በከመ ኢረከቦ ለአጭ ሕግመ ጌር እገዝ ይትነተል አጽመ ገዢ እስመ ወሀቦ እገዚአብሔር ዐቢየ ሕድመተ። ወከግሁ ኢረከባ ሕግመ ወሊድ ለድገገል እገዝ ዕፅው ግንተመ ሥጋሃ። ዘፍጽ፡፩፩-፩፩

ዓ፩ ተተሐዎ ሰይጣን ለእገዚአብሔር ወፈተደ ያትም ስብሐተ ለርሕሱ።ገሠሠ ዘኢይ ደልዎ ወገለየ ዘኢይጫጥና። አማንኪ ይደልዎ ገሃር ለዘመጠነዝ ዕቡይ።አማንኪ ይደልዎ መን ጸፈ ደይን ለዘመጠነዝ መኩንን ዓመ። አማንኪ ይደልዎ መዋትሐተ አሳት ለዘከመዝ ዕቡየ ገሊ ና። ወእምዝኒ እኮ ዘነሰሐ አሳ ቦኣ ውስተ አርዌ ምድር ወአልሐሰሰ ውስተ እዘኒሃ ሲሒዋን ወአ ምክራ በዘትሰደድ እምንት ወአስተባውሃ ለበሊዐ ዕፅ ዕልወት ወአሰፈዋ ለከዊን አምላክ። ወሰባ ለምዐት ትእዛዝ ተጸርዐ ትእዛዝ እገዚአብሔር ፈጣሪሃ።ወአጭኒ ሰባ ሰምዐ ትእዛዝ ሒዋን ብእ ሲቱ ሰላላ ጸጋ እገዚአብሔር እምላዕሊሁ። መንክርኪ ናትሐ ኩነኒሁ ለእገዚአብሔር እስመ ይቤሉ ለአጭ አይቲ ሀሉኩ። ወይቤ አጭ ቃላክ ሰማዕኩ እገዝ ታንሰሱ ውስተ ገንት ወተገባእኩ እስመ ዕራትየ ሀሉኩ።ወይቤሉ እገዚአብሔር ለአጭ መኑ አይድዓክ ከመ ዕራተክ እንተ ሰባ እኮ ዘበላዕክ ዘንተ ዕፅ ዘእነ ከላእኩኩ። ወይቤ አጭ ብእሲትየ እንተ ወሀብከኒ ምስሊየ ትገበር ይኣቲ ወሀበተኒ ወዘላዕክም። ዝፍጽ፡፩-፩

ዓ፪ ወይቤላ እገዚአብሔር ለብእሲት ዘንተኑ ገበርኪ ወትቤ ብእሲት አርዌ ምድር አሰ ፈጠተኒ። ወይቤላ እገዚአብሔር ለአርዌ ምድር ርገምተ ኩኒ እምኩሉ አርዌ ምድር በእንገድ ዓኪ ሐራ ወመሬተ ብልፂ።ተደመ እገዚአብሔር ረኒሞታ ለአርዌ ምድር ወኢተሰኣላ በእንተ አበላ ሃ ዘከመ ተሰእሉሙ ለአጭ ወሲሒዋን እስመ እእመረ ከመ መሠረተ ጋጢአት እምአርዌ ምድር ወዕኣ። ዘፍጽ፡፲፪-፲፮

ዓ፫ ዓፂመ ተተሐዎ እገዚአብሔር ለሰይጣን በከመ እምጽኦ ሞተ ሰይጣን በምክረ እምን ሒዋን ወከግሁ እምጽኦት ሕይወተ እገዝ እትነ ግርያም በከመ ተሰደድን በእንተ ብእሲት ኮነ ልጹቃነ መንገሰ እገዚአብሔር በብእሲት። በከመ አሰፈዎሙ ዲያብሱስ ከዊን አምላክ ለአጭ ወሲሒዋን ከግሁ አሰፈዋ ገበርኤል ሰግርያም ወሊደ አምላክ በሥጋሃ።በከመ ኒሰነ እገዚ አብሔር በበሊዐ ዕፅ ዕልወት ከግሁ ተሣገለን እገዚአብሔር በዕፅ መስተሉ። በከመ ተከሥተ ዕርቃን አጭ ግእከላ ዕፅዊሃ ለገንት ከግሁ ተከሥተ ዕርቃን ትሰበእቲ ለመድጋኒን ግዕዝላ ጉባኢሆሙ ሰግገበረ እስራኤል፡ ሉቃ፩፡፳፩

ዓ ሲሒዋን አካል ሕንጻ አንድ አጥንት ስለ ተነሣ ከፈተኛ አኗኗር የሐጭ አጥንት እንዳልጉደለ እንዲሁ የሕያው አምላክ ልዩን ስለ ወሰ ደቸው የግርያም ግንተመ ድገገልና አልጉደ ለም። እገዚአብሔር ታላት አንትልፍ አድርገዋል ታልና የጉት አጥንት ሲነተል አጭን የጭንት ሕግም እንዳለገኘው እንዲሁ ድገገልንም ግን ተመ ድገገልናዋ የታተመ ሲሆን የመውሰድ ሕ መም አላገኘትም። ዘፍጽ፡፩፩-፩፩

ዓ፩ ሰይጣን እገዚአብሔርን ተከራካሪው ለራሱም ምስጋናን ያቀም ዘንድ ወደደ የግይ ገባውን ፈለገ መጠኑ ያልሆነውን ተመኘ። ይህን ያህል ለታብየ በእውነት መከራ ይገባዋል እንዲህ የዓመጸ መኩንን ሲሆን በእውነት አንጦ ርጣሳ ይገባዋል። ይህን ያህል ገሊናው ለታብየ ለርሱ የአሳት ሰንሰለት ይገባዋል ከዚያም በኋላ ገሰሐ አልገገም በአባብ ልብ ገባ እንጂ በሒዋን ጆር እን ሾነኸከ ከገንት በምትባረርበትም ሃገር ተፈታተናት የክህደትን ዛፍ ለመብላት አነሳሳት አምላክ መሆንን አስመኞት ትእዛዝን በሰማች ጊዜ የፈጣሪዋ የእገዚ አብሔር ትእዛዝ ጉደለ አጭም የሚስቱ የሒዋንን ትእዛዝ በሰማ ጊዜ የእገዚአብሔር ጸጋ ከእርሱ ተወገደ። የእገዚአብሔር ፍርድ ድንት ነው። አጭን ወደት አለህ ብሉታልና አጭም በገንት ስትመላለስ ድምዕህን ለምጅ ራቱን ነኝና ተሸበገሁ አለ እገዚአብሔርም አጭን አለው ራቱትህን እንደሆንህ ግን ነገረህ እኔ የከላከልሁህን ይህን ዛፍ ስለበላህ አይደለምን። አጭም ከእኔ ጋር አንድትኖር የሰጠኸኝ ሴት እርሷ ሰጠችኝ በላጋትም አለ። ዘፍጽ፡፩-፲

ዓ፪ እገዚአብሔርም ሴቲቱን ይህን አደረገሽን። አሳት ሴቲቱም አባብ አሳተችኝ አለች። እገዚአብሔርም አባብን ከምድር አራዊት ሁሉ የተረገምሽ ሁኒ በደረትሽ ተላቢ ትቢያም ብዬ አላት። እገዚአብሔር አባብን በመርገም ጀመረ አጭንና ሒዋንን እንደጠየቃቸው ስለ በደሷ አልጠየቃትም የጋጢአት መሠረት ከአባብ እንደወጣ ዐውቋልና። ዘፍጽ፡፲፪-፲፮

ዓ፫ ላገመኛም እገዚአብሔር ሰይጣንን ተቃወመ እናታችን ሒዋንን በመምክር ሰይጣን ሞትን እንዳመጣ እንዲሁ በእመቤታችን በግርያም ሕይወትን አመጣ በሴት ምክንያት እንደተሰደድን በሴት ምክንያት ወደ እገዚአብሔር ቀረብን። ዲያብሱስ አጭና ሒዋንን አምላክ መሆንን እንዳስመኛቸው እንዲሁ ገበርኤል ሰግርያም በሥጋዋ አምላክን እንደ ምትወልድ አበሰራት የክህደትን ዛፍ በመብላት እገዚአብሔር እንደነቀፈን በዕፅ መስተሉ ይትር አለን። በገንት ዛፍች መካከል የሐጭ ራቱትነት እንደተገለጠ እንዲሁ የመድጋኒታችን የሰውነት ራቱትነት በእስራኤል ሕዝብ ጉባኤ መካከል ተገለጠ። ሉቃ፩፡፳፩

፵፪ በከመ ወዕለ ፍትሐ ኩነኔ ሞት እምገብ ልዑል ላዕለ አዳም እንዝ ይብል እስመ መሬት አንተ ወውብተ መሬት ትገብእ እንተ እምኔሃ ተነሣለክ። ከማሁ ወዕለ ፍትሐ ኩነኔ ሞት እምገብ ሐና ወቀያፋ ላዕለ መድኃኒን እስመ ይሴሉ ሕግ ብን ወበሕግን ርቱዕ ይሙት እስመ ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ። ዘፍቺ፡፲፰ ዮሐ፲፱፡፮

፵፫ በከመ ሢሞሙ እግዚአብሔር ለኪሩቤል ወሱራፌል ከመ ይዕቀቡ ፍናተ ዕፅ ሕይወት ከመ ኢይግባእ አዳም ውስተ ርስቱ ከማሁ ተደመሩ ዐቀብተ መቃብር እምሐራ ጳላ ጦሰ ወሊቃነ ካህናት ከመ ኢይምጽኦ አርዳኢሁ ወኢይሥርቅም ሌሊተ ወኢይበሉ ተንሥኦ እሙታን። በከመ ኢክህሉ ኪሩቤል ወሱራፌል ከሊኦቶ ለአዳም ከመ ይባእ ውስተ ገነት አመ ተሣሣሉ እግዚአብሔር በሞተ ወልዱ። ከማሁ ኢክህሉ ሐራ ጳላጦስ ወሊቃነ ካህናት ከሊኦቶ ለእግዚእነ ተንሥኦ እሙታን ወነበረ በየማነ አሉሁ። ዘፍቺ፡፳፱ ማቴ፳፯፡፳፮ ፤፳፭፡፩

፵፬ ኦ ንስጥሮስ ዐላዊ እፎ ኢብህመ አፋክ ወኢጠግዐ ልሳንክ ውስተ ጉርዒክ ሶባ ትቤ ሉ ለፈጣሪ ወልደ ዮሴፍ። ሚመጠን ናጎ ትዕግ ሥቱ ለእግዚአብሔር ወአርምሞተ ክብሩ ዘኢያ አጸዎ ለእስትንፋሰ አፋክ እምድገረ ትቤ ዘን ተ። ሚ መጠን ኑጎ ትዕግሥቱ ለእግዚአብሔር ዘጸንሐክ መጠን ዕድሜ ዓመታቲክ። አንሰኬ እም ፈታሐኩ ከመ ይኩን ሕፁፀ ሥቃየ ኩነኔህሙ ለእሰ ሰቀልዎ እምሥቃየ ኩነኔክ። እሙንቲሰ በኢያኦምሮ አሕመምዎ እንዝ ይመስሉሙ ዘይቀንዐ ለመንግሥተ እግዚአብሔር። በከመ ይቤ ለሊሁ በዕለተ ሕማሙ እመ ጸአተ ነፍሱ ሥረይ ሉሙ አባ እስመ ዘኢየሳምሩ ይገብሩ። ጳውሎስ ኔ ይቤ ሶበሰ እእመሩ እምሲሰቀልዎ ለእግዚአ ስብሐት። ኦሪትኒ ትቤ ወኢጎለይዎ ከመ ያእ ምርዎ ወኢየሳምርዎ በመዋዕል ዘይመጽእ። ሉቃ፳፫፡፴፩ ፩ቀር፮፡፭

፵፭ አንተሰኬ ኦ ንስጥሮስ እእመርክ ቃለ ነቢያት ውተሠየምክ መምህረ ለትምህርተ ሐዋርያት። ተዘርእ ሥርናይ ውስተ ልብክ ወረሰ ይኩ ክርዳደ በእከየ ጎሊናክ። ሐረግ ወይን በቂለ ውስተ ዐጸድክ ወፈረየ ሦክ በቃለ ትምህርትክ። ኩሉሰ ክህድክ ወበእንተ ቃለ ወንጌላውያን ኔ ትትከሐድኑ። ስማዕ ዘይቤ ወየለክል ፱ ክረምቱ ለኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ወይመስሉሙ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ ወልደ ኤሊ።

፵፮ ሶበሰኬ ኢየሱስ ወልደ ዮሴፍ እም ኢይቤ ወይመስሉሙ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ። ወካዕበ ይቤ ወንጌላዊ ወእመ ኮነ ፍጹመ ሉቱ ፲ወ፪ ክረምቱ ለኢየሱስ ዐርጉ ካዕበ ለበዓለ ኢየሩሳሌም በከመ ያለሙዱ ወሰሊጧሙ ግብርሙ

፵፬ አፈር ነህና ወደ ተፈጠርህባት መሬት ትመላሳለህ ተብሎ በአዳም ላይ የሞት ፍርድ እንደተፈረደ እንዲሁ ከሐናና ከቀያፋ ዘንድ በመድኃኒታችን ላይ የሞት ፍርድ ተፈረደ። ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባል ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጋል ብለዋልና። ዘፍቺ፡፲፰ ዮሐ፲፱፡፮

፵፭ እግዚአብሔር አዳም ወደ ርስቱ እንዳ ይመለስ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚሰደውን መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ኪሩቤልና ሱራፌልን እንደ ሾማቸው እንዲሁ ደቀመዛመርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሠርቁት ከሙታንም ተነሣ ብለው እንዳይናገሩ ከጳላጦስና ከካህናት አለቆች ጭፍሮች መካከል መቃብሩን የሚጠብቁ ተከማቸው። እግዚአብሔር በልጁ ሞት በታረቀው ጊዜ ወደ ገነት ይገባ ዘንድ ኪሩቤልና ሱራፌል አዳምን ሊከሰክሉት እንዳልተቻላው እንዲሁ የጳላጦስና የካህናት አለቆች ጭፍሮች ጌታችንን ከሙታን ለመነሣትና በአባቱ ቀኝ ለመቀመጥ ሊከሰክሉት አልተቻላቸውም። ዘፍቺ፡፳፱ ማቴ፳፯፡፳፮ ፤፳፭፡፩

፵፮ ንስጥሮስ ሆይ ፈጣሪን የዮሴፍ ልጅ ስትለው እንደምን እንደበትህ አልተዘጋም ምላ ስህስ እንደምን ከጉሮርህ ጋር አልተጠቀም የእግዚአብሔር ትዕግሥቱ ምላት ስፋት ምን ያህል ነው! ይህን ከተናገርህ በኋላ እስትንፋሰህን ያልዘጋው የክብሩ ከምታ ምን ያህል ነው። በዓመቶችህ ዕድሜ መጠን የጠበቅህ የእግዚአብሔር የትዕግሥቱ ምላት ስፋት ምን ያህል ነው እኔስ የሰቀሉት ሰዎች ሥቃይ ፍርድ ከአንተ የሥቃይ ፍርድ ያነሠ ይሆን ዘንድ በፈረድሁ ነበር እነርሱስ ባለማወቅ ለእግዚአብሔር መንግሥት የቀኑ መስጋቸው መከራ አጸነብት እርሱ ራሱ በመከራው ቀን ነፍሱ በምትወጣበት ጊዜ አባት ሆይ የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው እንዳለ። ጳውሎስም የክብርን ባለቤት ቢያውቁት ስኖር ባልሰቀሉት ነበር እንዳለ። ኦሪትም አለች ያውቁት ዘንድ አላሰበትም በጊዜው የሚመጣውንም አያውቁትም። ሉቃ፳፫፡፴፩ ፩ቀር፮፡፭

፵፯ አንተ ግን ንስጥሮስ የነቢያትን ቃል ዐውተህ ለሐዋርያት ትምህርት መምህር ተባልህ በልብህ ስንዴ ተዘራ በጎሊናህም ከፋት እንክርዳድ አደረግሽው የወይን ሐረግ በእፀድህ በቀለ በትምህርትህ ቃል አሸህን አፈራ። ሁሉን አስካድህ በለ ወንጌላዊም ቃል ትከዳለህን የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ዕድሜው ሠላሳ ያህል ነበረ የኢሊ ልጅ ልጅ የዮሴፍ ልጅ ይመስላቸው ነበር። ያለውን ስማ።

፵፱ ኢየሱስ የዮሴፍ ልጅ ቢሆን ኖሮ የዮሴፍ ልጅ ይመስላቸው ነበር ባለ ነበር፤ ጳገመኛም ወንጌላዊ የኢየሱስ ዕድሜ አሥራ ሁለት ዓመት በሞላው ጊዜ እንዳለሙዱት ሁለተኛ ለበዓል ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ። ተገባ

አተዉ። ወሐዓንሰ ኢየሱስ ነበረ ኢየሩሳሌም ወሊ ያለመሩ ዮሴፍ ወአሙ ወይመስሉሙ ዘበፍናት ሀሉ ምስለ ሰብእ ወበጸሐሙ ጎሠሥዎ በዕለታ ገበ አዝ ማዲሁ በገበ እለ የአምርዎ ወሊረ ኪብዎ ተሰውጡ ገበ አዝማዲሁ በገበ እለ የአ ምርዎ ወሊረከብዎ ተሰውጡ ኢየረሳሌም ይጎ ሥሥዎ። ሉቃ፤፩፤፳፫

፱ዕ ወእምዝ በማልስታ ረከብዎ በምኩ ራብ እንዘ ይነበር ማዕከለ ሊቃውንት ወያ ጸምዖሙ ወይሴአሉሙ ወያነከርዎ ኩሉሙ እለ ሰምዕዎ ጥበብ ወአውሥኦቶ። ወሰባ ረከብዎ ደንገጹ ወትቤሉ እሙ ወልድየ ለምንት ረሰየከነ ከመዝ አሰመ ናሁ እነኚ ወእቡከኒ ሰራህነ እንዘ ነጎሥሠከ። ወይቤሉሙ ምንተ ተጎሥሠኒ ኢያ ለመርከሙኑ ከመ ዘውስተ ቤተ አቡየ ሀሉኩ። ወትቤሉ እሙ ሰሊየሱስ ሠራህነ እንዘ ነጎሥ ሠከ እነኚ ወእቡከኒ። ይኣቲሰኪ ዘበእማን እሙ ወዮሴፍስ አኮ አቡሁ እምዘርእ ሙላድ አላ አቡ ሁ በዘመደ ሥጋ። እስመ አበ አቡሃ ለማርያም ወአበ አቡሁ ለዮሴፍ አጋው እሙንቱ። ወበ እንተዝ ወሀብዋ ለማርያም ከመ ይዕቀባ በገጽሕ እስከ እመ ያሰተዋሰብዎሙ ዘበሕገ በከመ ተአዘዘ ሱን ለአዋልድ እምገበ እግዚአብሔር ለአዋልደ ሰለጸዓድ ከመ ይንሥኣ ርስተ አቡሆን ወይትዋሰባ ገበ ቤት ዘቅሩበን ዘእምነገደ አቡሆን ከመ ኢይትፋለስ ርስት እም ነገድ ገበ ካልዕ ነገድ። ዘጉ፳፭፤፩ ሉቃ፤፱፤፩

ዓ ወለማርያምኒ አልባቲ እንወ ወሊእ ጎተ እስመ ሊወሰዱ አቡሃ ወእማ ዘእንበለ ባሕቲታ። ወበእንተዝ ወሀብዋ ለዮሴፍ ኪያሃ ከመ ኢይትፋለስ ርስተ አቡሃ ገበ ካልዕ ነገድ። እስመ ዮሴፍ ወማርያም ክልፏሆሙ ዘርእ ጻዊት እሙ ጉቱ። ወበእንተዝ ትቤሉ ሰራህነ እንዘ ነጎሥሠከ እነኚ ወእቡከኒ። አዝመረ ወልደ እግዚአብሔር በአቡሁ ለማያዊ ወይቤ ኢያሐመርከሙኑ ከመ ዘውስተ ቤተ አቡየ ሀሉኩ። እስመ ቤተመቅደስ ቤተአቡሁ ይኣቲ በከመ ይቤ ወንጌላዊ ወንብረ መቅሠፍተ ጥብጣቤ ዘሐብል ወሰደደ እምኩ ራብ እለ ይሠይጡ አልህምተኒ ወእባግዕኒ ወዘረ ወ ወርቆሙ ለመወልጣን ወገፈትአ ማዕዳቲ ሆሙ ወመናብርቲሆሙኒ ለእለ ይሠይጡ ርግበ ። ወይቤሉሙ ኢትረስዩ ቤተአቡየ ቤተ ምሥ ያጥ። ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ወአንትመሰ ረሰይከምዎ በዐተ ሠረቅት ወጉሕልያ። ማቴ፳፩፤፲፩ ዮሐ፩፤፲፩-፲፮

ዓ፩ ንግባእኪ ገበ ጥንተ ዜና ዘንጽሕት ድንገል ወዘእጉሃ አረጋዊ ቦሕት ወለተ ጻዊት ገበ ወልደ ጻዊት። ቦሕት ርግብ ንጽሕት ገበ ፳፬ ዮሐ። ቦሕት መጽሐፍ ጎትምት ገበ ጫሊ ዘኢይክል አንብቦታ። በከመ ይቤ ኢሳይ ያስ ነዚ ወወሀብ ሰብእሊ ዘኢይክል መጽሐፈ። ወይቤ ኢይክል አንብቦታ። መጽሐፍሰ ጎትምት

ራቸውንም ፈጽመው ተመለሱ ብላቴናው ኢየሱስ ግን በኢየሩሳሌም ነበር የዮሴፍና እና ቱም አላወቁም ከሰዎች ጋር በመንገድ ያለ መስ ሷቸው ነበር። ደርሰውም በቀኑ በዘመዶቹና በሚያውቀት ሰዎች ዘንድ ፈለጉት አላገኙትም ሊፈልጉትም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ሉቃ፤፳፫

፱ዕ ከዚህም በኋላ በሦስተኛዋ ቀን በሊቃውንት መካከል ተቀምጦ በምኩራብ አገኙ ት፡ ይሰማቸዋል ይጠይቃቸዋል የሰሙትም ሁላቸው ጥበቡንና መልሱን ያደንቃታል። ባገኙትም ጊዜ ደንገጡ እናቱም ልጅ ለምን እንደዚህ አደረግህብን እነሆ እኔና አባትህ ስንፈልግህ ደከምን አላቸው። እርሱም ለምን ትፈልጉኛላችሁ በአባቱ ቤት እንዳለሁ አላወቃችሁምን አላቸው። እናቱ ኢየሱስን እኔና አባትህ ስንፈልግህ ደከምን አላቸው እርሷ በእውነት እናቱ ናት ዮሴፍ ግን በትውልድ ዘር አባቱ አይደለም የማርያም አባትና የዮሴፍ የአባቱ አባት ወንድማማቾች ናቸውና ስለዚህም ነገር የአባቶቻቸውን ርስት እንዲወርሱ ከአባታቸውም ነገድ ከሚቀርባቸው ወገን እንዲጋቡ ርስት ከእንደ ነገድ ወደ ሌላው ነገድ እንዳይፋለስ ለሰለጸጸድ ቤቶች ልጆች ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደታዘዘ ቤሕግ እስኪያጋባት ድረስ በንጽህና ይጠብቃት ዘንድ ማርያም ን አደራ ሰጡት። ዘጉ፳፭፤፩ ሉቃ፤፱፤፩

ዓ ማርያምም አባትና እናቷ ከርሷ ከብቻዋ በቀር አልወለዱምና ወንድምና እጎት የላትም፡ ስለዚህም የአባቷ ርስት ወደ ሌላ ነገድ እንዳይፋለስ እርሷን ለዮሴፍ ሰጡት፡ ዮሴፍና ማርያም ሁለቱም የጻዊት ወገን ናቸውና፡ ስለ ዚህም እኔና አባትህ እየፈለግንህ ደከምን አላቸው፡ የእግዚአብሔር ልጅ በአባቱ ዘንድ እንዳለሁ አላወቃችሁምን ብሎ በሰማያዊ አባቱ ቆጠረ። ቤተመቅደስ የአባቱ ቤት ናትና። ወንጌላዊ መግ ረፊያ ጆራፍ አዘጋጀ ላሞችንና በጎችን የሚገ በያዩትንም ከምኩራብ አባረረ፡ የለዋራችንም ወር ቃቸውን በተነ የርግብ ሽሙችንም ጠረጴዛዎ ቻቸውንና መቀመጫዎቻቸውን ገለባበጠ የአባ ቴን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉ ቤቱስ የጸሎት ቤት ይባላል እናንተ ግን የሽፍቶችና የንጥቂያ ቤት አደረጋችሁት አላቸው አለ። ማቴ፳፩፤፲፩ ዮሐ፩፤፲፩-፲፮

ዓ፩ ወንድሟ ሽማግሌ ወደሚሆን ወደ ንጽህት ድንገል ዜና እንመለስ የጻዊት ቤት ልጅ ወደ ጻዊት ልጅ ገባች ንጽህት ርግብ ወደ የዋህ ርግብ ገባች የተዘጋች መጽሐፍ ማንበቧን ወደ ማያውት ሰው ገባች ነዚዩ ኢሳይያስ መጽሐፍ ለማያውቀው ሰው መጽሐፍ ሰጡት እርሱም ማንበቧን አልችልም አለ የተዘጋች መጽሐፍ ግን

ይተረጉም በቅድስት ድንግል፡ ወህብትሂ እንተ ተወህበት ይተረጎም በተወፍቶታ እምቤተ መቅደስ ውስተ ቤተ የሴፍ፡ ውበሂሰ ኢየሐክል አን ብባታሰ ይተረጎም በኢቀረብ ሥጋሃ ወበኢ ያለምር ዕንሳ፡በከመ ይቤ ወንጌላዊ ወኢያእ መራ የሴፍ እስከ አመ ወለደቶ፡ ወዘእንበለ ይቅርባ ተረክበት እንዝ ዕንስት እመንፈስቅዱስ፡ ዛቲ ይእቲ ዕፀ ጳጦስ እንተ ወለደቶ ለእሳተ መለኮት እንተ ዕፃ ኢውዕየ ወእሳቱ ኢጠፍእ፡ ዛቲ ይእቲ በትረ ሃይማኖት ዘበእንቲአሃ ይቤ ኢሳ ይያስ ትወፅእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየፃርግ ጽጌ እምጉንዳ ወየዐርፍ ዲቤሁ መንፈስ እግዚአብሔር፡ኢሳ፤፩+፩ማቴ፤፩፡፩፡፩፡፩

ዘ፤ ዛቲ ይእቲ ተቅዋም ዘወርት ዘ፤ ማጎተዊሃ ዘውእቶሙ ፭ መጻሕፍተ መሴ ምስለ ወንጌላ መለኮት ወምስለ ቃለ ትምህርቶሙ ለሐዋርያት፡፮ መሳውር ዘዲቤሃ ፮ ሥዩማን ቤተክርስቲያን፡ ወትብዐ ዘይትሰ ኃይለ ሃይማኖት ውእቱ፡ ወፈትሰ ማጎቶት፤ ገሊና ልብ ውእቱ ዘይትጫጠዎ በእሚን ሰብርሃን ክርስቶስ፡ወበእንተዝ ይቤ ዮሐንስ ለአቡቀሎም ሲስ ከመዝ ይቤ ዘይነበር ማዕከለ ሰብዑ ማጎት ው ዘወርት ወያጸጎዕ በእደዊሁ ፮ ከዋክብት፡ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ሠርዊ እምነትነ ዐምደ ሃይማኖትነ፡ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር በህላዊሁ ወወልደ እንስ እመሕያው በሥጋዊሁ፡ ዕሩዮ ክብር ወስብሐት ምስለ ዘወለደ የሁሉ ምስሌን ወምስለ ኩልከሙ ለዓለሙ ዓለም አሜን፡ ዘካ፤፩+፩ ራእ፤፩+፩፡፩

ዘ፤ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለንስጥርስ መሱነ ገሊና፡ ዘኢርኩሶ ለጽጵስና፡ ወነሠቶ ለጥምቀተ ክርስትና፡ ይቤ ጊዮርጊስ ለቤተ ክርስቲያን ምስ ኪና፡ ዘልሀተ በዓላማ ወተሐጽነ በምዕዋና፡ ዘይ ሰብክ ሃይማኖተ በርእሰ መዓዝና፡ ወበእንተ ማርያምሂ ውእቱ ጸዋሬ ዜና ከመ ወለደት አምላክ በድንግልና፡ ወለዛቲ መጽሐፍ አስተሣንያ በሕርትምና፡ እንዝ ዕቡስ ውእቱ በልቡና፡ ወእዘዘ ከመ ትትነብብ በዕለተ ጊና፡ ሰብሐት ለእግዚአብሔር ለዘይመጽእ በደመና፡ ለዓለሙ ዓለም አሜን፡

..... ///

በቅድስት ድንግል ይተረጎማል፡፡ የተሰጠችው ስጦታ ከቤተ መቅደስ ለየሴፍ ቤት በመሰጠቷ ይተረጎማል፡፡ ማንበብ አይቻለንም ማለትም በሥጋዊ አለመቀራረብ ዕንሷንም ባለማወቅ ይተረጎማል፡፡ ወንጌላዊ እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም ሳይገናኙ በመንፈስቅዱስ ዕንሳ ተገኘች እንደሰ፡፡ ይህቺውም እሳተ መለኮትን የወለደችው ጫፏም ያልተቃጠለ እሳቱም ያልጠፋ ዕፀ ጳጦስ ናት፡፡ ኢሳይያስ ስለርሷ ከዕሤይ ሥር በትር ትወጣለች ከገንዱም አበባ፡በርሱም ሳይ የእግዚአብሔር መንፈስ ያርፋል ብሎ የተናገረ የሃይማኖት በትር ናት፡፡ ኢሳ፤፩+፩ ማቴ፤፩፡፩፡፩፡፩ ሐዋ፤፩+፩፤፩

ዘ፤ ሰባት መብራቶች ያሉአት የወርቅ መቅረዝ ይህች ናት እነዚህም እምስቲ የመሴ መጻሕፍት ከመለኮት ወንጌልና ከሐዋርያት ትምህርት ቃል ጋር ናቸው በላዩአም ያሉ ሰባት መክደኛዎች ሰባቱ የቤተክርስቲያን ተሻሚዎች ናቸው የዘይት ቅባቱም በሃይማኖት የሚገኝ ኃይል ነው፡፡ የመብራቱም ፈትል የክርስቶስን ብርሃን በእምነት የሚቀበል ውሳጣዊ ገሊና ነው ስለዚህም ነገር ዮሐንስ አቡቀሎምሲስ እንዲህ አለ በሰባቱ የወርቅ መክደኛዎች መካከል ያለው በእጁም ሰባቱን ከዋክብት የሚያጸና የአንድነታችን አለቃ ኢየሱስ ነው የመንፈሳችንም አባት እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው በባሕርዩ የእግዚአብሔር ልጅ በሥጋውም የሰው ልጅ ከወለደው ጋር በክብርና በምስጋና የተካከለ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሁላችን ጋር ከሁላችሁም ጋር ይኑር፡፡ ለዘላለሙ አሜን፡፡ ዘካ፤፩+፩ ራእ፤፩+፩፡፩

ዘ፤ ገሊናው የጠፋ ጽጵስናን ያረከሰው የክርስትና ጥምቀትንም ያፈረሰው የንስጥርስ ተግማጽ ተፈጸመ፡፡ በቅጥሯ በደጃ ያደገ የቤተክርስቲያን ምስኪኗ ጊዮርጊስ ተናገረው፡፡ እርሱም በማዕዘኗ ራስ ሃይማኖትን የሚሰብክ ስለማርያምም እርሱ አምላክን በድንግልና እንደወለደች የምስራች ነጋሪ ነው፡፡ ይህችን መጽሐፍ በሕግና በቅንነት ያዘጋጃት በልቡ ደካማ ሲሆን በገና ዕለት እንድትነበብ አዘዘ፡፡ በደመና ለሚመጣ ለእግዚአብሔር ልጅ ምስጋና ይሁን አሜን፡፡

..... ///

ምዕራፍ ፩

ዘልደት ምንባብ

፩ በሰመ እግዚአብሔር ዘይተዋሐድ በት ሥልት፡ ዘይሢላስ በተዋሕዶት፡ ኅቡረ ህሉና ዕሩ የ መሰከት፡ ዘኢይትበህሉ ደ አማልክት፡ አላ ፩ አምላክ እስመ አትዛን በጽምረት፡ወድመራን በአ ሐቲ ሥምረት፡ እንጡሉንን በመብረቱ ሰብሐት ወግልቡባን በአላት፡ ዘኢይተድም ፩ እምካልዑ ውካልዑ እምሃልሱ ኢመጠነ ሩፀተ ነፋላት ወኢ መጠነ ትጽበተ አዕይንት፡ ዘአሐደ ይለገድ እም ኀበ ሰብእ ወመላእክት፡ ሉቱ ግናይ ለቀዳማዊ ዘእገብለ ጥንት፡ ወደጋራዊ ዘእገብለ ተፍጻሜት፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ገጽሐፍ እንከ ዘለፋሁ ለፎጢናስ ዘይቤ ለፈ እማርያም ህላዊሁ ለክርስቶስ ወእኮ እምከህ ዘህሉና አብ፡፡ ለፎጢናስ ወለክርያስ ወለ ስብልያናስ አሐቲ ፍትወተ ኅሊናሆመ፡፡ ወእመ ሰ በአፋሆመ ኢትብሩ ፍካሄ ሃይማኖት ወበዓይን ልቡናስ ይትናጽሩ ለእእኩዮ ህላዊ ወለአሕጽጸ ክዋኒሁ ለወልድ እምአብ፡፡

፫ አርዮስ ይቤ ፍጡር ውእቱ ክርስቶስ ዘተወልደ እማርያም በእንተ መድኃኒትነ፡ እስመ ይትሓዘቦ ልቡ በከመ ተፈጥረ አዳም አመራተ ምድር፡፡ወበከመ ተፈጥረት ሔዋን እምዐሰመ ኀበ ሁ ለአዳም፡፡ ወከማሁ ተፈጥረ ክርስቶስ እማኅ ፀነ ድንግል ወተወልደ በእንተ መድኃኒትነ ይቤ፡፡ ናሁኪ አርአየ ፍና ነገሩ ከመ በትእዛዝ አብ ተፈጥረ እማርያም ድንግል፡፡

፬ ስብልያናስ ይቤ አብ ከመ ብእሲ ወልድ ከመ ንባብ ልሳኑ ወመንፈስቅዱስ ከመ እስትን ፋስ አፋሁ፡፡ወበእንተዝ ይቤ ፩ ገጽ፣ገጸዊስ ባሕ ሒቱ አቀመ በአብ ወለወልድኒ ረሰዮ ከመ እንተ ንባብ ዘበእዝን ይደምጽ ወኢያስተርኢ ለዓይን ፡፡ወለመንፈስቅዱስሂ ረሰዮ ከመ እስትንፋሰ አፍ ዘኢይትከህል ለነጽሮ ወኢይትአመር ኀበ ዓይ የሐውር፡፡

፭ ወከመ ቦቱ መልከዕ ለወልድ ወሰመ ንፈስ ቅዱስ በከመ መልከዕ አብ አብጻሕነ ስምዐ መጻሕፍት፡፡ወህሉ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ዘሰፋሁ፡፡ፎጢናስ ይቤ ለፈ እማርያም ክዋኒሁ ለወልድ እንከ ይትሓዘብ ውእቱኒ ከመ ቃለ ገብርኤል ዘመልእክተ አብ ተፀንሶ እማርያም ወኢይቤ ወልድ ዘህልው ምስለ አብ ተሰብእ እማርያም በብሥራተ ገብርኤል መልእክ፡፡ ናሁኪ ኀበረ ንፅዝ እቢራው ለሠለስቲሆው ኩሉው አረዮ ወኀብረ ዐላዉ፡፡

ምዕራፍ አምስት

የልደት ምንባብ

፩ በሦስትነት አንድ በአንድነትም ሦስት በሚሆን በባሕርይ አንድ በሚሆን በመለኮትም በሚተካከል በእግዚአብሔር ስም፡አንድ አምላክ እንጂ ሦስት አማልክት አይባሉም፡፡በመዋህድ የተ ያያዙ በአንዲት ፈቃድም የሚተባበሩ በምስጋና መብረቅ የተጋረዱ በሚነድድ እሳትም የሚሸፈኑ ናቸው፡፡አንዱ አንዱን ሁለተኛውም ከሦስተኛው አይቀድመውም የነፋሳት ሩጫን ያህል የዓይን ጥቅሽም ያህል ከለዎችና ከመላእክት ዘንድ በአንድነት የሚሰገድሱት ለርሱ ምስጋና ይገባል ጥንት ለሌለው ለፊተኛው ፍጻሜ ለሌለው ለጎሰኛው ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ የክርስቶስ ህልውና ከማርያም ከተወለደ ወዲህ ነው ከጥንት ከአብ ህልውና ጀምሮ አይደለም ያለ የፎጢናስን ተግሣጽ ከእንግዲህ እንጽፋለን፡፡የፎጢናስና የአርዮስ የስብልያናስም የኅሊና አላባቸው አንዲት ናት በሃይማኖት ትምህርት በእንደበታቸው ባይተባበሩም በልባቸው ዓይን ግን የወልድን ህልውና ለማክፋፋት ክብሩን ከአብ ለማሳነስ ይተያያሉ፡፡

፫ አርዮስ ልቡ ተጠራጠረ እኛን ስለማዳን ከማርያም የተወለደውን ክርስቶስ ፍጡር ነው አለው፡፡ አዳም ከምድር አፈር እንደተፈጠረ ሔዋንም ከአዳም ጉን እንደ ተፈጠረች እንዲሁ ክርስቶስ እኛን ስለማዳን ከድንግል ማኅፀን ተወለደ እነሆ የነገሩ አካሄድ በሕዝብ ትእዛዝ ከማርያም እንደተፈጠረ ያሳያል አለ፡፡

፬ ስብልያናስ አብ እንደሰው ወልድ እንደ እንደበቱ ንግግር መንፈስቅዱስም እንደ እፋ እስትንፋስ ናቸው አለ፡፡ስለዚህም አንድ ገጽ ናቸው አለ፡ መልክንም ብቻውን በአብ አቆመ ወልድንም በጆሮ እንደሚሰማ ለዓይን ግን እንደማይታይ ንግግር አደረገው፡፡ መንፈስቅዱስንም ለማየት እንደማይቻል ወዴት እንደሚሄድም እንደማይታወቅ የእንደበት እስትንፋስ አደረገው፡፡

፭ ወልድና መንፈስቅዱስ እንደ አብ መልክ ያለ መልክ እንዳላቸው ግን ከመጻሕፍት ምስክርነትን አደረሰን በፎጢናስ የተግሣጽ መጽሐፍም ተጽፎ አለ፡፡ፎጢናስ እርሱ የአብ መልክ ተኛ በገብርኤል ቃል ከማርያም እንደተፀነሰ ቶጥሮ የወልድ ህልውናው ከማርያም ወዲህ ነው አለ፡፡ ከአብ ጋር ያለ ወልድ በመልእክት በገብርኤል የምስራች ከማርያም ሰው ሆኖ ተወለደ እላለም፡፡ እነሆ የሦስቱ ሁላቸው የአብደታቸው ጠባይ ተባብረ ተካክለውም በደሉ፡፡

፩ ኦ ፎጢኖስ ምንትኑ ረባሕ ለከ ለእመ ታመልኮ ለወልድ ለዘተወልደ እም ብእሲት ለእመ ኢኮነ ውእቱ ፍጹመ ወልደ እግዚአብሔር። ኦ ፎጢኖስ ምንትኑ ረባሕ ለከ ለእመ ታመልኮ ለፍጡር እገዛ ይትሔዘብ ልብከ ከመ ኢህልው ውእቱ እምቅድመ ዓለም። ኦ ፎጢኖስ ዘነበ ከልብ ዘተሉኩ አሰር ለእርዮስ ርእሰ ሶልዋን ዘይቤሉ ለፈጣሪ ፍጥረተ። ወእንተኒ ትቤ ለፌ እማርያም ህላዊሁ፡አርዮስ ቀደመከ በዕልወት ወእንተኒ ተለውኮ በጽርፈት። አርዮስ ኮነከ ርእሰ በሙስና ትምህርት ወእንተኒ ኮነከ ዘነበ በሙስና ልብከ እስመ ገብ ቦእ ርእሰ ህዩ ይተሉ ዘነብ።

፪ ኦ ፎጢኖስ ተክለ ሐሰት ዘበታሕቱ ኢትደይ ሥርወ ትክለትከ ወበዘላዕሉ ኢትጽገይ ወኢይኩን ባቲ ፍሬ እስከ ለዓለም። ኦ ፎጢኖስ እምአይቱ ሰተይከ ጽዋዕ ሙስና ዘምሉእ ሕምዝ እንክሰሉ ለልብከ በእንባዜ ስሕተት ወከደና ለቀ ራንብቲከ በብፃው ጋጣውእ። ኦ ፎጢኖስ አርዋ ጸዋን እምአይቱ ረከበከ ነፃዊ መሪር ወነደፎ ለልብከ በእሕፃ ስሕተቱ ዘምሉእ ጽርፈተ ወወ ደዩ ሕምዝ ውስተ ልብከ ወእምዝ ኢንለይከ ዘትትናገር ወኢያእመርከ ዘትትናበብ። ወትቤ በነገረ ዐመፃ ክርስቶስ ለፌ እማርያም እምኔሰከ ተዓጽዎ ከናፍር ወብህመተ ልሳን እምትንብብ ዘንተ ነገረ። እምኔሰከ ኢወዒእ እምሐቋ አቡከ ወኢረጊዕ በውስተ ማገፍና ለእምዝ እምትንብብ ዘንተ ነገረ። እምኔሰከ ተአጽዎ ማገፍና ለእምዝ ከመ ኢታስተርኢ በሙላድ እምትንብብ ዘንተ ነገረ በከመ ይቤ እግዚእን በእንተ ይሁዳ እምኔሰ ለውእቱ ብእሲ ሶበ ኢተወልደ። ማቴ፲፰፥፮

፫ እምኔሰከ ከዊነ ሐውልተ ዒው ከመ ብእሲተ ሉጥ ወከዊነ አርዋ ገጽምኒ ከመ ናቡከ ደናጽር እምትንብብ ዘንተ ነገረ። እምኔሰከ ኢህል ም እምህልም እምትንብብ ዘንተ ነገረ። ኦ ፎጢኖስ ኮነከ ሶንዚራሁ ለሰይጣን ወእስትንፋሰ ውስተ አፋከ በእስትንፋሰ አፋሁ ወኮነከ መሰን ቆሁ ለመንፈሰ ሐሰት ወደጉፀከ በድጎንፃሁ ወኮን ከ አርጋናን አጋንንት በዘይገብሩከ ተውኔተ በከ መ ፈቀዱ። ኮነከ ሠረገላሁ ለሰይጣን ወተፅዕነ ላዕሌከ እገዛ ይቀንዩከ በልጋመ ቅኔሁ ፀመደከ ከመ አባዕር ወእንበረ አርዑቶ ውስተ ክላድከ። ወአውጽኦከ እምግብርናተ ሂጠ ደሙ ለክርስቶስ ወረሰዩከ ገብረ ሉቱ። ወይቤለከ ከሐድ ልደቶ ለክርስቶስ ዘእምቅድመ ዓለም ወበል ለፌ እማርያም ከዋኒሁ። ዘፍ፲፱፥፳፮፥፩ ጳጉጾ፩፥፱

፬ ትትሔዘቡ ከመ ቃለ ገብርኤል ተሠገወ እማርያም ወኢተእምርኑ ከመ እግዚእ ገብርኤል ተሰብእ እምኒሂ። ፈነወ ገብር ገበ አመቱ ከመ ያብሰራ ብሰራተ ሥጋዊሁ። ወይቤለ

፭ ፎጢኖስ ሆይ ከሴት የተወለደው ፍጹም የእግዚአብሔር ልጅ ካልሆነ ብታመል ከው ምን ጥቅም አለህ። ፎጢኖስ ሆይ የፍ ጡራንን አናኗር በማምለክ ምን ጥቅም ታገኛለህ ፎጢኖስ ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በፊት ጀምሮ እንዳልነበረ ልብህ እየተጠራጠረ ፍጡርን ብታ መልከው ምን ጥቅም ታገኛለህ። ፎጢኖስ ሆይ ፈጣሪን ፍጥረት ያለው የከህዲዎች ራስ የአር ዮስን ፈለግ የተከተለህ የውሻ ጅራት ፎጢኖስ ሆይ እንተም ህልውናው ከማርያም ወዲህ ነው አልህ። በከህደት አርዮስ ቀደመህ እንተም በስድብ ተከተልኸው አርዮስ በትምህርቱ ጥፋት ራስ ሆነህ እንተም በልብ ጥፋት ጅራት ሆንኸው። ራስ በገባበት በዚያ ጅራት ይከተላልና።

፮ የሐሰት ተክል ፎጢኖስ ሆይ በታች የመተከልህን ሥር አትዘርጋ በላይም አታብብ ለዘላለሙም ፍሬ አይገኝብህ። ፎጢኖስ ሆይ መርዝን የተመላ የጥፋት ጽዋን ከየት ጠጣኸው በስህተት ልብ ማጣት ልብህን አናወዘው ሽፋሽ ፎቶችህንም በጋጢአት እንጉልኽ ሽፈናቸው። ከፋ እውራ የሆነህ ፎጢኖስ ሆይ አጻኝ ከወደት እገኘህ ልብህን ስድብን በተመላ ፍላፃ ወጋው መር ዙገም በልብህ ውስጥ ጨመረ። ከዚያም በኋላ የምትናገረውን አላሳብህም አላወቅኸውምም በዓመፃ ከንፈሮችም ክርስቶስ ከማርያም ወዲህ ነው አልህ ይህን ነገር ከበትናገር የከንፈሮች መዘጋት የእንደበትም ድጻነት በተሻለህ ነበር። ጌታችን ስለይሁዳ ለዚያ ሰው ባይወለድ ይሽለዋል እንዳለ ላንተም ይህን ነገር ከምትናገር ከአባትህ ጭን አለመውጣት በእና ትህም ማገፀን ውስጥ አለመርጋት በመወለድም እንዳትገለጥ የእናትህ አፈማገፀኗ መዘጋት በተሻለህ ነበር። ማቴ፲፰፥፮

፭ ይህንን ነገር ከምትናገር እንደሉጥ ሚስት የጨው ሐውልት እንደ ናቡከደነፆርም የበረሀ እንሰሳ መሆን በተሻለህ ነበር። ይህንን ነገር ከምትናገር ከመኖር አለመኖር በተሻለህ ነበር። ፎጢኖስ ሆይ ለሰይጣን መንፈስ እንዚራው ሆነህ በአፋም እስትንፋሰ አፍህ ውስጥ ተነፈሰ። ለሐሰት መንፈስ መሰንቆው ሆነህ። በመሰንቆ መምቻው መታህ እንደ ወደዱ ይጫወቱብህ ዘንድ ለአጋንንት አርጋናን ሆነህ ለሰይጣን ሠረገላ ሆነህ በላይህ ተጫኒ በእግዚአብሔር ልጋም እየገዛ እንደበሬዎች ጠመደህ ቀንዝሩንም በእንገትህ አስቀመጠ ከኢየሱስ ክርስቶስ የደሙ ቢዛነት እግዝእ አወጣህ ለራሱ ባሪያ አደረገህ ከዓለም መፈጠር አስቀድሞ የክርስቶስን መወለድ ከደህ ተፈጥሮው ከማርያም ወዲህ ነው በል አለህ። ዘፍ፲፱፥፳፮፥፩ ጳጉጾ፩፥፱

፬ የገብርኤል ቃል ከማርያም ሰው ሆኖ እንደተወለደ ትጠራጠራለህን የገብርኤል ጌታ ከእርሷ እንደተወለደ አታውቅምን ሰው የመሆኑን የምስራች ይነግራት ዘንድ ባለሟሉን

ተፈሥሖ ፍሥሕት እግዚአብሔር ምስሌኪ ወና ሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ፡ወትቤሉ እፎኑ ይከውነኒ ዝንቱ እንዝ ኢየሐምር ብእሴ፡ ናሁኬ እሙነ ተናገረት ወለተ ዳዊት እስመ ኢስምዓት እምቅድመዝ ዘከመዝ ፅንሰ ወበእንተዝ ኢኒሳ መልአክ በከመ ኒሶ ለዘካርያስ፡ላላ ይቤላ መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ሳዕሌኪ፡፡ ናሁኬ ፩ ጾታ ሥላሴ ዘይቁድሳ ከመ ትኩን ማገደረ መለኮት፡፡ ካዕበ ይቤላ መልአክ ወኃይሰ ልዑል ይጼልሰኪ፡፡ ናሁ ዝኒ ካልዕ ጾታ ሥላሴ ዘያጸንፃ ለከዊነ እመ ወልዱ፡፡

፲ ወዓዲመ ይቤላ መልአክ ወዘኒ ይትወለድ እምኒኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ ወልደ ልዑል ወይሁቦ እግዚአብሔር እምላክ መ ንበረ ዳዊት አቡሁ፡፡ናሁኬ ሣልስ ጾታ ዘተወልደ እም ድንግል፡፡ ሉቃ፩፥፳፮፡፱፩

፲፩ ወበእንተ መንፈስቅዱስኒ ይቤ ይመ ጽእ ሳዕሌኪ ወኢይቤ ይሠገው እምኒኪ፡፡ ወበእንተ አብኒ ይቤ ወኃይሰ ልዑል ይጼልሰኪ ወኢ ይቤ መንበረ ዳዊት አቡሁ፡፡ ናሁኬ ሣልስ ጾታ ዘተወልደ እምድንግል፡፡ ወበእንተ መንፈስ ይት ወለድ እምኒኪ፡፡ወበእንተ ወልድሰ ይቤ ወዘኒ ይትወለድ እምኒኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ ወልደ ልዑል፡፡ወበእንተ ልደቱ እምድንግል ይቤ ወይሁቦ እግዚአብሔር እምላክ መንበረ ደዊት አቡሁ እስመ እምዘርእ ዳዊት ይእቲ ማርያም በከመ ይቤ ጳውሎስ ገብሩ ለክርስቶስ ዘተሠ ይመ ሐዋርያሁ ወተፈልጠ ለትምህርተ እግዚአብሔር ዘእቅደመ ነገረ በእፈ ነቢያቲሁ ወበመ ጸሕፍቲሁ ቅዱሳት፡በእንተ ወልዱ ዘተወልደ ወመጽእ እምዘርእ ዳዊት በሥጋ ሰብእ፡፡ ወእርሶ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ በኃይሉ ወበመንፈስቅዱስ፡፡ ዕብ፩፥፩

፲፪ ናሁኬ ያኤምረከ ጳውሎስ ሶበ ይብል ወመጽእ እምዘርእ ዳዊት በሥጋ ሰብእ እስመ ዘቅድመ ሁሉ ሐወጸ ለቤተ ዳዊት ኢሥግው እምትካት ተሠገው እምወለተ ዳዊት፡፡ ወበ እንተዝ ይቤ ወመጽእ እምዘርእ ዳዊት በሥጋ ሰብእ ወእርሶ ከመ ወልደ እግዚአብሔር በኃይሉ ወበመንፈስቅዱስ፡፡

፲፫ ካዕበ ይቤ ነቢይ እግዚአብሔርስ እም ቴማን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን ፡፡ፋራን ይተረጉም በጣዕዋ፡ወጣዕዋኒ ይተረጉም ዘንጽሕት ድንግል፡፡ከደነ ሰማያተ ሥኑ ፡ዝኒ ይተረጉም በኃይሉ መለኮቱ ዘዕሩይ ምስለ አቡሁ፡፡ ወመልእ ምድረ ስብሐቲሁ፡፡ወዝኒ ይተረጉም እንተ ገቢረ መንክራቲሁ ዘተሰበከ ውስተ ኩሉ እጽናፈ ዓለም፡፡ በከመ ይቤ ነቢይ ውስተ ኩሉ

ወደ ሴት አገልጋዩ ላክ እርሱም ደስ ያለሽ ሆይ ደስ ይበልሽ እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነው እነሆ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ አላት፡፡ እርሷም ወንድ ሳላውቅ እንደምን ይሆንልኛል አለች ው እነሆ የዳዊት ልጅ እውነት የሆነውን ተናገረች ከዚያ ጊዜ አስቀድሞ እንዲህ ያለ ፅንሰ አልሰማችምና፡፡ስለዚህም ነገር መልአኩ ዘካርያስን እንደነቀፈው አልነቀፋትም መንፈስቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል አላት እንጂ፡፡ለመለኮት ማደሪያ ትሆን ዘንድ በቅድስና የሚያከብር ከሥላሴ አንዱ አካል እነሆ! ሁለተኛም መልአኩ የልዑል ኃይል ይጋርድሻል አላት፡፡ የልጁ እናት ለመሆን የሚያፀናት ከሥላሴ ሁለተኛው አካል እነሆ!

፲ ዳግመኛም መልአኩ ካንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅም ይባላል እግዚአብሔር እምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል አላት ከድንግል የተወለደ ሦስተኛ አካል እነሆ! ሉቃ፩፥፳፮፡፱፩

፲፩ ስለመንፈስቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል አለ ካንቺ ሰው ይሆናል ግን አላለም፡፡ስለ አብም የልዑል ኃይል ይጋርድሻል አለ ካንቺ ይወለዳል ግን አላለም፡፡ስለወልድም ካንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅም ይባላል እግዚአብሔር እምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል አለ፡፡ ከአብ ስለመወለዱ የልዑል ልጅ ይባላል ከድንግል ስለመወለዱም እግዚአብሔር እምላክ የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል አለ፡፡ ማርያም ከዳዊት ወገን ናትና፡፡ሐዋርያው የተባለ ለእግዚአብሔር ትምህርትም የተለየ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዩ ጳውሎስ በነቢያቱና በቅዱሳት መጻሕፍት በሰው ሥጋ ከዳዊት ወገን ሰው ሆኖ ስለተወለደ ልጁ መናገርን ያስቀደመ አለ፡፡ በኃይሉና በቅዱስ መንፈሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አሳየ፡፡ ሮዕብ፩፥፩

፲፪ እነሆ ጳውሎስ በሰው ሥጋ ከዳዊት ወገን መጣ ሲል አመለከተህ አስቀድሞ የነበረ እርሱ የዳዊትን ቤት ጉቦኝት ከጥንት ጀምሮ ሥጋን ያልለበሰው ከዳዊት ልጅ ሥጋን ተዋሐደ ስለዚህም ከዳዊት ወገን በሰው ሥጋ መጣ አለ በኃይሉና በቅዱስ መንፈሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አመለከተ፡፡

፲፫ ዳግመኛም ነቢይ እግዚአብሔር ከቴማን ይመጣል ቅዱስም ከፋራን ተራራ ብሎ ተናገረ፡፡ ፋራን በጥጃ ይተረጉማል ጥጃም በንጽ ሁት ድንግል ይተረጉማል፤ክብሩ ሰማያትን ከደኑ ይህም ከአባቱ ጋር በተካሄደ በመለኮቱ ኃይል ይተረጉማል፡፡ ምስጋናውም ምድርን ሞላት ይህም ነቢይ ወደምድር ሁሉ ነገራቸው ወጣ እስከ ዓለም ዳርቻም ንግግራቸው ደረሰ እንዳለ

ምድር ወልሳ ነገሮሙ ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐኑ ነቢይሙ። ዕገደ፣፫

፲፬ ወካዕበ ይቤ በነቢይ ቡሩክ ዘይመ ጽእ በሰመ እግዚአብሔር ባረክናክሙ እምቤተ እግዚአብሔር፡ እግዚአብሔር እግዚእ አስተርአየ ለነ። ወዓዲ ይቤ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል አስተርአየ። መኑኪ ዘርእዮ ለእግዚአብሔር ዘእግዘለ በሥጋዊሁ። በከመ ይቤሉ ለሙሴ አልቦ ዘርእየ ገጽዮ ዘየሐዩ። ዘጸፂ፣፩ መዝፍፃፃ፣፩፤፻፲፭፣፩፤፻፳፯

፲፭ ዳዊትኒ ይቤ በእንተ ርደተ መለኮት ንብ ማርያም ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር። ወከመ ነጠብጣብ ዲበ ምድር፡ ወይሠርፅ ጽድቅ በመዋዕሊሁ። ወበዙጉ ሰላም እስከ የጎልፍ ወርጎ። ወይኳንን እምባሕር እስከ ባሕር ወእምአ ፍላግ እስከአጽናፈ ዓለም፤ ይገዢ ቅድሜሁ ኢትዮጵያ ወጸላዕቱሂ ሐመደ ይቀምሑ። ነገሥተ ተርሲስ ወደሰያት አምኃ ያበውሉ። ነገሥተ ሳባ ወዐረብ ጋዳ ያመጽኩ። መዝፍፃፃ፣፩፤፻፲፭፣፩፤፻፳፯

፲፮ ናሁኪ አግሀደ ቃለ መዝሙር ርደተ ወልደ እግዚአብሔር ንብ ማርያም ሰበ ይብል ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር ወከመ ነጠብጣብ ዘያንጠበጥብ ዲበ ምድር። ወእም ዝ ያተሉ ወይብል ወይሠርፅ ጽድቅ በመዋዕሊሁ። በከመ ይቤ ጳውሎስ ወማንለቅቲስ ለጽድቅ እሚን በክርስቶስ። ሠረፀ ጉንደ መስቀል ለምለማ ለዕፁቂሁ። ተሠፀረ ጉንደ ጣየት ወተቀጥቀጠ ገልፎ አማልክት። ሠረፀ በረከተ ወንጌል ወተጸርአ መርገመ ኦሪት። ሠረፀ መሀይምናን ወተዘርፈ ሰቃልያን። ሠረፀ ካህናተ ምሥጢር ወተደምሰሱ ንነውተ አማልክት። ወበዙጉ ሰላም እስከ የጎልፍ ወርጎ እስመ አውራገሁኒ አውራጎ ሰላም ወዓመታቲሁኒ ዓመታተ ሃህል ወምሕረት። ወይኳንን እምባሕር እስከ ባሕር፡ ወእምአፍ ላግ እስከ አጽናፈ ዓለም። ዝኒ በእንተ መንግሥቱ ሰፋኒት ውስተ ኩሉ አጽናፈ ዓለም። ሮሜ፤፩፣፩፤፻፳፯

፲፯ ይገዢ ቅድሜሁ ኢትዮጵያ ዝኒ በእንተ እሚን ሃይማኖቱሙ ዘእግዘለ ሐዋርያ፡ ሰብእ ሮሜ አሕመምዎሙ ለጴጥሮስ ወለ ጳውሎስኒ ወተቀልዎሙ በጎሣር ወእምድጎረዝ እምኑ በስብከቶሙ። ሰብእ ሀንደኪ ዘሐቁ አንጻሁ ለቶማስ ወወደዩ ወይን ወጌው ውስተ ቀሳለሁ እስከ ትውዒ ነፍሱ ወትትመሠው ሥጋሁ እስከ ለመ ተሣሃሉ እግዚአብሔር ወፈወሶ ከመ ዘኢ ሐመ። ወእምድጎረዝኒ ረገዝም በ፬ ኩያንው ወተቀልዎ በመሰልፅተ ደብር ወእምድጎረዝ እምኑ በስብከቱ።

፲፰ ወማርቆስ ወጌላዊ ሰበክ በአድያመ ግብጽ ወእስከአንድርያ ሰሐብም ውስተ ኩኩሕ እንዘ ይብሉ ንስሕቦ ለዳቢላ ዘላህም ወተክዕወ ደሙ ውስተ አስኳት ወሞተ ጽዑረ ሞተ ወእም

እስከዓለም ዳርቻ የተሰበከ ድንቆቹን ስለማድረጉ ይተረጉማል። ዕገደ፣፫

፲፩ ነቢይ ዳግመኛ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ምስጉን ነው ከእግዚአብሔር ቤት መረቅናችሁ ጌታ እግዚአብሔር ተገለጠልን አለ ከእንደገናም በኪሩቤል ላይ የሚቀመጥ እርሱ ተገለጠ አለ። ለሙሴ ፊቱን አይቶ በሕይወት መቆየት የሚቻለው የሰም እንዳለው ሰው በመሆኑ ምሥጢር ካልሆነ በቀር እግዚአብሔርን ያየው ማን ነው። ዘጸፂ፣፩ መዝፍፃፃ፣፩፤፻፲፭፣፩፤፻፳፯

፲፪ ዳዊትም ስለመለኮት ወደ ማርያም መውረድ እንደጠል በፀምር ላይ ይወርዳል በምድርም ላይ እንደሚንጠባጠብ ጠብታ በዘመኑም ጽድቅ ይበትላል ጨረቃ እስኪያልፍ ብዙ ሰላም ይሆናል ከባሕር እስከ ባሕር ከወንዞችም እስከ ዓለም ዳርቻ ይገዛል ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይገዛሉ ጠላቶችም አመድ ይቅማሉ የተርሲስና የደሴቶች ነገሥታት እጅ መንሻ ያቀርባሉ የሳባና የዐረብ ነገሥታት ስጦታን ያመጣሉ አለ። መዝፍፃፃ፣፩፤፻፲፭፣፩፤፻፳፯

፲፫ እነሆ የዚህ መዝሙር ቃል የእግዚአብሔር ልጅን ወደ ማርያም መውረድ ገለጠ እንደ ጠል በፀምር ላይ እንደሚንጠባጠብ ጠብታም በምድር ላይ ይወርዳል ባለ ጊዜ ከዚያም አስከትሎ ጽድቅ በዘመኑ ይበትላል አለ። ጳውሎስ የኦሪት ጽድቅ ፍጻሜው በክርስቶስ ማመን ነው እንዳለ። የመስቀል ግንድ በቀለ ቅርንጫፎችም ለመለሙ የጣየት ግንድ ተሰነጠቀ የአማልክት ምስልም ተሰባብረ የወንጌል በረከት በቀለ የኦሪት መርገም ተወገደ ምእመናን በቀሉ ለቃዮች ተበተኑ የምሥጢር አገልጋዮች ካህናት በቀሉ የአማልክት አገልጋዮች ጠፉ። ወር እስክያልፍም ብዙ ሰላም ይሆናል ወር ችም የሰላም ወር ች ዓመታቱም የይቅርታና የምሕረት ዓመት ናቸው። ከባሕር እስከ ባሕር ከወንዞችም እስከ ዓለም ዳርቻ ይገዛል ይህም በዓለም ዳርቻ ምች ሁሉ ጸንታ ስለም ትኖር መንግሥቱ የተነገረ ነው። ሮሜ፤፩፣፩፤፻፳፯

፲፬ ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይገዛሉ። ይህም ያለሐዋርያ ስለማመናቸው ነው የሮማ ሰዎች ጴጥሮስንና ጳውሎስን መከራ አጸኑባቸው በመከራም ገደሉአቸው ከዚህም በኋላ በሰብከታቸው አመኑ። የሕንድ ሰዎች የቶማስን ቆዳ ገፈፉ በቁስሎችም ነፍሱ አስከትቃጠል ድረስ ሥጋውም እስከትቆራረጥ እግዚአብሔርም ራርቶለት መከራ እንዳላገኘው እስኪፈውሰው ድረስ ወይንና ጨው ጨመሩበት ከዚህ በኋላ በስብከቱ አመኑ።

፲፭ ወንጌላዊ ማርቆስ በግብጽና በእስክንድርያ አውራጃዎች አስተማረ የላም አውራጎን እስባለን እያሉ በአለት ላይ ጉተቱት፡ ደሙ በአደባባዮች ፈሰሰ እስኪፍረድ ሞትን ሞተ ከዚህ በኋላ

ድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ። እንደርያስ ሐዋርያ ቦላ ሀገረ በላዕተ ሰብእ ወደዩ ጎብላ ውስተ ክላዱ ወሰሐብም ውስተ አእባን በሊሐት እስከ ይትቤጸል ሥጋሁ፡ ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብ ክቱ። ወእምዝ ቦላ ውስተ ካልዕ ውእቶሙኒ እዕ ረግም ዲበ መስቀል ወኩነንም ዐቢዩ ኩነኒ እስከ ትወዕእ መንፈሱ ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ።

፲፱ ማትያስ ሐዋርያ ቦላ ሀገረ ደማስቆ ገብሩ ሱቱ ዐራተ ዜሐጺን ወእስከብም ዲቤሁ እንደዱ እሳተ ላዕሊሁ እስከ ይትሌዐል ነበልባሉ መጠነ ፲ወ፭ በእመት ወነበሩ ከመዝ እንዝ ያነድዱ እስከ ፳ወ፭ ጽባሕ ወእልዐ ዘለከፎ ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ።

፳ ዮሐንስ ወንጌላዊ ቦላ ሀገረ እስያ ወንደረ ውስተ ቤተ ሮምና ወእስመመቶ በቅኒ መሪር እንዝ ይትቀነይ ላቲ በቤተ ምንዳድ ወይእቲኒ እንዝ ትዘብጦ ዘእንዘለ ምሕረት ወእጽሐፈት በላዕሊሁ መጽሐፈ ግብርናት ወሰለጽባሐ ነበረት እንዝ ታመነድቦ በመቅሰፍት ወእምድጎረዝ አምኑት በሰብክቱ ሶበ ርእየት መንክራቲሁ። ወሰብእ ሀገርኒ እንሥኡ መራደ ላዕሊሁ ወላዕላ ዲዮስቆሪዶስ መኩንን ዘእምነ በሰብክተ ዜእሁ ወበዝግሐተ መዋቅሕትኒ አመንደብም እለ እስ ርሆሙ ምክረ ሰይጣን ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ።

፳፩ ሬልጳስኒ ሐዋርያ ቦላ ሀገረ አፍራ ቅያ ወሰበክ ሱሙ በሰመ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወእምዝ ነደ ልቦሙ በመዓት ወእዕሪግም ዲበ መስቀል ወስቀልም ተልቀሊተ ወተሠፍም ዐቢ ዩ መቅሠፍተ እስከ ትወጽእ መንፈሱ። ወዓዲ ፈቀዱ ያንድዱ እሳተ ላዕላ ሥጋሁ ወመሠጦ መልእክ እግዚአብሔር ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ።

፳፪ ወንጌላዊ ሱቃስ ቦላ ሀገረ ሮሜ ምስለ ጴጥሮስ መምህሩ ወእምድጎረ ሞቱ ለጴ ጥሮስ ነበረ እንዝ ያጽንዕ ሰብክቶ ወያጸንዖሙ ለመሀይምናን። ወእምዝ አገዝ ኒርን ንጉሥ ወቀ ሠፎ በጥብጣቤ እስከ ይውገዝ ደሙ ከመ ማይ። ወእዘዘ ይምትሩ መዝራእቶ ዘየማን እንተ ባቲ ይጽሕፍ መንክራተ እግዚአብሔር ወመንክ ራቲሆሙ ለሐዋርያት። ወበዕለተ ክላሊሁ መተሩ ርእሶ ዘበለይፍ ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ።

፳፫ ማቴዎስ ወንጌላዊ ቦላ ሀገረ ካህናት ወእምድጎረዝ ቦላ አጳንጌ ወዋደ ውስተ ቤሐውርተ ባርትያ ወመተሩ ርእሶ በመጥባሕት ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብክቱ።

፳፬ ታዲሞስ ሐዋርያ ቦላ ሀገረ ሶርያ ወንብረ ባቲ መንክራተ። ወሶባ ዜነውም ለወሬዛ ይበዙገ ጥሪቱ ከመ ኢይትከሆሱ ጸዲቅ ዘእንዘለ

በሰብክቱ አመኑ። ሐዋርያው እንደርያስ ለዎቸን ወደሚበሉት ሀገር ገባ በአንጉቱ ገመድ አስገብተው ሥጋው እስኪቆራረጥ ድረስ በተላሉ ደንጊ ያዎች ላይ ጉተቱት። ከዚህ በኋላ በሰብክቱ አመኑ። ከዚያም ወደሌላ ሀገር ሂደ እነርሱም ወደ መስቀል አወጡት በታላቅ መከራም ነፍሱ እስከ ትወጣ ድረስ ሣቶቶ ከዚህም በኋላ በሰብክቱ አመኑ።

፲፱ ሐዋርያው ማትያስ ወደ ደማስቆ ሀገር ገባ። የብረት አልጋ ሠሩለት በላዩም ላይ ነበልባሉ አሥራ አምስት ክንድ ያህል ከፍ ከፍ እስኪል ድረስ በላዩ አስተኙተው እሳት እነደ ዱበት እስከ ሃያ አምስት ቀንም እንዲህ እያነደዱ ተቀመጡ የነካውም የለም። ከዚህም በኋላ በሰብክቱ አመኑ።

፳ ወንጌላዊ ዮሐንስ ወደ እስያ ሀገር ገባ በሮምናም ቤት ተቀመጦ በማብሰያ ቤት እያገለገለ እርሷም ያለ ምሕረት እየደበደበችው በጽኑ አገዛዝ አሠቃየችው። በላዩም የባርነት ጽሑፍ አጻፈችበት በየጠዋቱም በግርፊያ እያ ሰጪነታቸው ኖረች፤ ከዚህ በኋላ ድንቆችን ባዋች ጊዜ በሰብክቱ አመነች የሀገሩ ሰዎች በርሱና በትምህርቱ ባመነው ሹም በዲዮስቆሪዶስ ላይ ትዋረኛ እስነሱ። ደጃፎችን በመዝጋትም የሰይጣን ምክር አስጨነቱት። ከዚህ በኋላ በሰብክቱ አመኑ።

፳፩ ሐዋርያው ሬልጳስ ወደ አፍራቅያ ሀገር ገባ በኢየሱስ ክርስቶስም ስም ሰበከላቸው። ከዚህ በኋላ ልባቸው በቁጣ ተቃጠለ ወደ መስቀል አውጥተው ዘቀዘቀው ሰቀሉት ነፍሱም እስክትወጣ ድረስ ጽኑ ግርፋትን ገረፉት። ጻፃ መኛም በበድኑ ላይ እሳት ያነዱ ዘንድ ወደዱ የእግዚአብሔር መልእክ ግን ነጠቃቸው ከዚህ በኋላ በሰብክቱ አመኑ።

፳፪ ወንጌላዊ ሱቃስ ከመምህሩ ከጴጥ ሮስ ጋር ወደ ሮም ሀገር ገባ። ከጴጥሮስም ሞት በኋላ ትምህርቱን እያጸና ምእመናንንም እያበ ረታ ኖረ። ከዚያም ንጉሥ ኒርን ያዘው ደሙ እንደ ውኃ እስኪፈስ ድረስ በጅራፍ ገረፈው። ከዚያም የጌታችንን ተአምራት የሐዋርያትንም ድንቆች የሚጽፍባትን የቀኝ ክንዱን ይቆርጡ ዘንድ እዘዘ በሚተላበትም ቀን አንገቱን በሰይፍ ቆረጡ ከዚያም በኋላ በሰብክቱ አመኑ።

፳፫ ወንጌላዊ ማቴዎስ ወደ ካህናት ሀገር ገባ ከዚህም በኋላ ወደ አጳንጌ ገባ በባርትያም አውራጃዎች ተዘዋወረ አንገቱን በጉራዴ ቆረ ጡት ከዚያም በኋላ በሰብክቱ አመኑ።

፳፬ ሐዋርያው ታዲሞስ ወደ ሶርያ ሀገር ገባ በዚያም ተአምራትን አደረገ ሀብቱ ብዙ ለሆነ ጉልማሳ ገንዘብን በመናቅ ካልሆነ በቀር መጽደቅ

በመንግሥት ገዢ ተምህሮ ውሳኔ ወሬዛ ወሐንቆ ለታደሙበት እስከ ፈቀደት ትግሉ ዓይነት እምነቱን ሕንቀት ወበይዘት ሰዓት ገለፈ ገመል እንተ ስቀረተ መርፍኦ ካሰበ ወሥልሰ በእንተ ዘለፋሁ ለባላል። ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብኩ።

፳፭ ወለኢየሩሳሌም ብዙኅ ደመ ነቢያት ተክሰው ባቲ እምደመ ኢሳይያስ ነቢይ እስከ ደመ ዘካርያስ ወልደ በራክዩ። ወዓዲ እስከ ደመ ዮሐንስ መጥምቅ ዘውላቲ ተፈጻሚተ ነቢያት። ወዓዲ ተክሰው ሳሌህ ደመ ሕፃናት ገለላ እሳ ኢያሕ መሩ ርስሐተ ዝ ዓለም እስከ ቂሐት ምድር እምደሞሙ ወእስከ ጸዕደውት ዓዲ እምነ ነጻፍጸፈ ሓሊበ እማቲሆሙ። ማቴዩ፥ ፲፮-፲፰፥ ፳፫፥ ፴፮

፳፮ ወእምኩሉሰ ዘየባቢ ተክሰው ሳሌህ ደመ ኢየሱስ ክርስቶስ ደም ነባቢ ዘይጸርሕ ገቢ አቡሁ እንዝ ይሰክዮሙ ለእሳ ከዐውም ወያሱተሠሪ ሉሙ ኃጣውኢሆሙ ለእሳ ይትመጠውም በእሚን።

፳፯ ወዓዲ ተክሰው ሳሌህ ደመ እስጢፋኖስ ወደመ ያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ በውግረተ እብን። ወደመ ያዕቆብ ወልደ ዘብዴዎስ ዘበሰይፍ ወደመ ያዕቆብ እኑሁ ለእንዚእነ በእጽድፎ እምርእሰ ተደባበ ቤተመቅደስ። ወደመ ስምዖን ወልደ ቀለዮጳ በዲበ መስቀል። ወበዝኒ ኩሉ ዘተክሰው ደመ ቅዱሳን አኮ ዘኮነ ሙያጤሃ ሠናይ እስመ ዐዘቅተ ደም ይእቲ። ሐዋ፤፥ ፶፪-፳፫፥ ፩

፳፰ ወበርተሉሚዎስኒ ቦአ ሀገረ እልዋኅ ወሰበከ ወንጌላ ጸጋሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወበጽሐ ገቢ ንስማኦፊን ወኒኦኒዶስ አህጉር ዐበይት እሳ ሕነፃን በማዕዶተ ባሕር መልኩ ውስተ ሠቅ ሆኖ ወወደይሞ ውስቲቱ ለንጹሕ ሐዋርያ ወወረውም ውስተ ባሕር ወፈጸመ ስምዖ በሰላመ እንዚአብሔር ወእምድጎረዝ አምኑ በሰብኩ።

፳፱ ወኩሉን እንከ አህጉር አሐቲ አሐቲ እምኒሆን፡እምድጎረ አሕመማሁ ለሐዋርያሆን አው ወእምድጎረ ቀተላሁ ለዘሰበከ ሱን የእምና በትምህርቱ ሶበ ተዘክራ መንክራተ እንተ ገብረ በውስቲቶን፡አው ሶበ ርእያ ተእምረ በሳላሉ ሥጋሁ ለሐዋርያ ።

፴ ወሀገርነሰ ኢትዮጵያ አኮ ከማሁ ኢያንሶሰዋ እግረ ሐዋርያት ዲቤሃ ወኢተገብረ መንክራተ እንዚእ በውስቲታ አላ እምነቶ በዚና ወተወክፈቶ በድምፅ። ወበእንተዝ ይቤ ነቢይ አዕጸዳት ኢትዮጵያ ይደነግጻ፤ ይደነግጻ ለእሚን ወኢያገዝፋ ክሳደ ልቦን ለኢእሚን። ይደነግጻ ለሰሚዐ ቃለ እንዚአብሔር ወኢይመይጣ እዝናን እምአጽምለ ትእዛዛቲሁ። ይደነግጻ በንሐሐ ከመይትመጥባ እምሕራማቲሆን ዘትካት። ወይረውኅ

እንደማይቻለው በነገረው ጊዜ ያ ጉልማሳ ተቆጣ ከመታነቅ ጭንቅ የተነሣ ዓይነት ልትወጣ እስከ ትሻ ድረስ ታይዎበትን አነቀው በዚያችም ሰዓት ግመል በመርፌ ቀዳጳ አለፈ ሁለተኛ ሦስተኛም ጊዜ ባለጸጋውን ሰው ለመገሠጽ አለፈ። ከዚህ በኋላ በሰብኩቱ አመኑ።

፳፭ ኢየሩሳሌምስ ከነቢዩ ከኢሳይያስ ደም ር እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ድረስ ሁለተኛም የነቢያት መጨረሻ እስከሆነ እስከ ዮሐንስ ድረስ ብዙ የነቢያት ደም አለባት። ዳግመኛም ከደማቸው መፍሰስ የተነሣ ምድር እስከ ትቀላ ድረስ ከእንደገናም ከእናቶቻው የጡት ወተት ጠብታ የተነሣ ምድር ነጭ እስክትሆን ድረስ የዚህን ዓለም እድፍ የማያወቁ የገሊላ ሕፃናት ደም በርሷ ላይ ፈለሰ። ማቴዩ፥ ፲፮-፲፰፥ ፳፫፥ ፴፮

፳፮ ከሁሉም የሚከፋው ግን ያፈሰሱትን እየተካሰሰ በማመን ስለሚቀበሉትም ኃጢአታቸውን ይቅር እያለ ወደ አባቱ የሚጮህ የሚናገር የኢየሱስ ክርስቶስ ደም በርሷ ላይ ፈለሰ።

፳፯ ዳግመኛም የእስጢፋኖስ ደም የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ደም በደንጊያ በመወገር ፈለሰ የዘብዴዎስ ልጅ የያዕቆብ ደም በሰይፍ ፈለሰ። የጌታችን ወንድም የያዕቆብም ደም ከቤተመቅደስ ጉልላት በመወርወር የቀለዮጳ ልጅ የስምዖን ደም በእንጨት መስቀል ላይ ፈለሰ። በዚህ ሁሉ የፈለሰ የቅዱሳን ደም ያማረ መመሰሳ አልሆነም የደም ጉድጓድ ናትና። ሐዋ፤፥ ፶፪-፳፫፥ ፩

፳፰ በርተሉሚዎስም ወደ እልዋህ ሀገር ገብቶ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ወንጌልን አስተማረ በባሕር ወደብ አካባቢ ወደተሠሩ ታላላቆቹ ከተሞች ወደ ንስማኦፊንና ወደኒኦኒዶስ ደረሱ። በሰልቻ አሸዋ ሞልተው ንጹሁን ሐዋርያ በውስጡ ጨመሩት ወደ ባሕርም ወረወሩት በእንዚአብሔርም ሰላም ምስክርነቱን ፈጸመ ከዚህ በኋላ በሰብኩቱ አመኑ።

፳፱ እንግዲህ ሀገሮች ሁሉ ከእነርሱም እያንዳንዱ ሐዋርያቶቻቸውን ካሠቃዩ በኋላ የሰበከላቸውንም ከገደሉት በኋላ በውስጣቸው ያደረገውን ተእምራት ባለቡ ጊዜ ወይም በሐዋርያው በድን ላይ ምልክት ባዩ ጊዜ በትምህርቱ አመኑ ።

፴ ሀገራችን ኢትዮጵያ ግን እንዲህ አይደለም። የሐዋርያት እግር በርሷ ላይ አልተመላለሰም የጌታም ተእምራት በውስጧ አልተደረገም በዚና አመነችው በድምፅም ተቀበለችው እንጂ። ስለዚህም ነገር ነቢዩ የኢትዮጵያ አዕጾች ይደነግጣሉ አለ ለማመን ይደነግጣሉ። የልቡናቸውም እንገት ባለማመን አይደነድንም የእንዚአብሔርን ቃል ለመስማት ይደነግጣሉ። ጆርዎቻቸውንም ትእዛዛቱን ከመስማት አይመልሱም ከቀደመው

ገበ አምልኮቱ ለክርስቶስ።

፴፩ ወበካልዕኒ ይብል አንተ ሰበርክ ርእሰ ከይሲ በውስተ ማይ። ርእሰ ከይሲ ይተረ ጉም በሰቢረ ርእሰ ንሊናሁ ለሰይጣን። ወአንተ ተጥተህ ኦርእስቲሁ ለከይሲ። ወትጥታጤሁ ለርእሰ ከይሲ ከመ ኢይትነሣኦ ዳግመ ወከመ ኢንትመየጥ ንሕነኒ ውስተ አምልኮቱ ነጎልዮ ከመ ዘሞተ ወኢንዝክሮ ከመ ዘህሉ። ወወሀብኩ ሙ ሲሳዮሙ ለሕዝብ ኢትዮጵያ። ዝኒ በእንተ ተርባን ሥጋሁ ወደሙ ሰወልደ እግዚአብሔር ዝ ውእቱ ሲሳዩ ጸድቃን ዘሰግሰመ ዓለም። እስ መ አልቦ ዘይክል ነሂእ ተርባን ዘእንበለ ይትነ ዛን በማየ ጥምቀት ወይትንተም በቅብዐ በሰላን። ወአልቦ ዘይክል ነሂእ ጥምቀት ዘእንበለ ያውግዞ ለሰይጣን ወይቀጥቅጦ ርእሰ በኃይለ ሃይማኖት። መዝፍ፣፲፫

፴፪ ወበካልዕኒ ይብል ይምጽኡ ተናብልት እምግብጽ። ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ገበ እግዚአብሔር። ወዝኒ ትንቢት በእንተ ሂመ ተ እይሆሙ ለጳጳሳት ኢትዮጵያ ከመ እመንበረ ማርቆስ ውእቱ ይነግር። መዝፍ፣፳፭

፴፫ ወምክንያተ እምነቶሙስ ለሰብእ ኢትዮጵያ ከመዝ ውእቱ እመንግሥተ አርዌ እስ ከ ርደታ ለንግሥተ አዜብ ገበ ሰሉሞን ወልደ ጻዊት ከመ ትስማእ ጥበቢሁ ነበሩ በሕገ አሕዛብ እንዝ ያመልኩ ምሕራማተ ጣዖት ዘዘዚእሁ። ወእ መ ተመይጦታ ለንግሥተ አዜብ አምጽኢት ሉሙ ዜና ኦሪት እምኢየሩሳሌም ወነበሩ በሕገ አይሁድ እምኤሚሃ እስከ ምጽኢተ ክርስቶስ እንዝ ይትቀንዩ ለትእዛዝ ሕግ ወሥርዓት ወእንዝ ይፀ መዱ ለዐቂብ ሰንበታቲሁ ለእግዚአብሔር። ወበእ ንተዝ ይቤ ኢሳይያስ ወለእመ ገብኡ እምካልዕ ሕዝብ ወተቀንዩ ሉቱ ወእናቀሩ ስመ እግዚአብሔር ወከንም እግብርቲሁ ወእአማቲሁ ለኩሉ ሙ አለ የዐቅቡ ሰንበታትየ ወኢየረኩሉ ወይት ጌገሁ በሥርዓትየ አበውአሙ ውስተ ደብረ መቅደስየ ወአስተፌሥሐሙ በቤተ ጸሎትየ ወይከ ውን ጎሩየ ወመሥዋዕትየ ወተርባንዮ ወቤት የሰ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ይቤ እግዚአብሔር ለኩሉ አሕዛብ። ወበሆሴዕኒ ይቤ አፊስየ ሕዝ ብዩ ለዘኢኮነ ሕዝብየ ወእፊስየ ፍቅርትየ ለእንተ ኢኮነት ፍቅርትየ ወይከውኑ ውሉደ እግዚአብሔር ሕያው በብሔር በገበ ይቤልምሙ ኢኮነ ከሙ ውሉደ እግዚአብሔር። ፩ነገ፤፩-፩ ኢሳጸ፤፩ ሆሴ፤፩

፴፬ ወምክንያተ እምነቶሙስ በእግዚአኮነ አመ ርደቱ ለሕፃዋ ለሀንደኪ ንግሥተ ኢትዮጵያ ከመ ይሰግድ ለበዓለ ፋሲካ ውስተ ኢየሩሳሌም። ወእመቦ ዘእምነ በውስተ አሕዛብ በሕገ አይሁድ ወለበዓለ ፋሲካ ይወርድ ኢየሩሳሌም

ርኩሰታቸው ይመለሱ ዘንድ በንሰሐ ይደነግጣሉ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ማምላክም ይርጣሉ።

፴፭ በሌላም ሥፍራ የእባቡን ራስ በውኃ ውስጥ ሰበርህ ይላል የእባቡን ራስ በውኃ ውስጥ የሚለው የሰይጣንን አሳብ በመስበር ይተረጎማል አንተም የእባቡን ራሶች ተጠቀጥህ የእባቡ ራስ መቀጥቀጥን ዳግመኛ እንዳይነሣ እኛም ወደ እርሱ ወደማምላክ እንዳንመለስ ነው እንደ ሞተ እናስበዋለን እንዳለም እናስታውስ ውም። ለኢትዮጵያ ሰዎች ምግባቸውን ሰጠህቸው አለ። ይህም ስለ እግዚአብሔር ልጅ የሥጋና ደሙ ቁርባን የተነገረ ነው። ለዘላለም የሚኖር እውነተኛ ምግብ ይህ ነው። በጥምቀት ውኃ ሳይረጭ በበለሳንም ቅባት ሳይታተም ቁርባንን መቀበል የሚችል የሰምና ሰይጣንንም ሳያወግዘው በሃይማኖትም ኃይል ራሱን ሳይቀጠቅጥ ጥምቀትን መቀበል የሚችል የሰም። መዝፍ፣፲፫

፴፪ በሌላም ሥፍራ መኳንንት ከግብጽ ይምጡ። ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች አለ። ይህም ትንቢት ስለ ኢትዮጵያ ጳጳሳት ወንበር ከማርቆስ ወንበር እንደሆነ የተነገረ ነው። መዝፍ፣፳፩

፴፫ የኢትዮጵያውያን የማመናቸው ምክንያት እንዲህ ነው። ከዘንዶ መንግሥት ጥበቡን ትሰማ ዘንድ የአዜብ ንግሥት ወደ ጻዊት ልጅ ወደ ሰሉሞን እስክትወርድ ድረስ ልዩ ልዩ አማልክትን እያመለኩ በአሕዛብ ልማድ ይኖሩ ነበር። የአዜብ ንግሥት በምትመለስ ጊዜ ከኢየሩሳሌም የኦሪትን ዜና አመጣችላቸው ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እስከ ክርስቶስ መወለድ ድረስ በሕገ ትእዛዝና በሥርዓት እየተገዙ የእግዚአብሔርንም ሰንበቶች ለመጠበቅ እየተጉ በአይሁድ ሕግ ኖሩ ስለዚህም ነገር ኢሳይያስ ከሌላም ወገን ከተመለሱ ተገዙለት የእግዚአብሔርንም ስም ወደዱ ወንዶችና ሴቶች ባርችም ሆኑለት ሰንበቶቹን የሚጠብቁት የማያረክሱባቸውንም በሥርዓቱም የሚታገሡትን ወደ ተቀደሰው ተራራ እመጣቸዋለሁ። በጸሎት ቤቱም ደስ አሰኛቸዋለሁ መሥዋዕቱና ቁርባኔም የተመረጠ ይሆናል ቤቱም የጸሎት ቤት ይባላል አለ እግዚአብሔር ለሕዝብ ሁሉ። ሆሴዕም ሕዝቤ ያልሆነውን ሕዝቤ አደርገዋለሁ ወዳጄ ያልነበረችዬቱንም ወዳጄ አደርጋታለሁ የእግዚአብሔር ልጆች አይደላችሁም በሚሉ አቸውም ሀገር የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ይሆናሉ። ፩ነገ፤፩-፩ ኢሳጸ፤፩ ሆሴ፤፩

፴፬ በጌታ የማመናቸውም ምክንያት የኢትዮጵያ ንግሥት የሕንደኪ ጳንደረባ በፋሲካ በዓል ሊሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም በሚሄድ ጊዜ ነው። ከአሕዛብ መካከል በአይሁድ ሕግ ያመነ ቢኖር የእግዚአብሔር ስም በሚጠራበት ሥፍራ

እስመ ኢይከውኖ ገቢረ ሥርዓተ ፋሲካ በሀገሩ ዘላገለ ገብ መካን ዘተሰምየ ስመ እግዚአብሔር።

፴፭ ወበእንተዝ ጽሑፍ ውስተ ወንጌላ የሐንስ ዘይብል ወቦ እምውስተ አረሚኒ እለ ዐርጉ ይሰግዱ ለበዓል ወሐሩ እመንቲሂ ገብ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ ዘገሊላ ወይቤልዎ እግ ዚእ ንፈቅድ ንርአዮ ለኢየሱስ። ወሐረ ፊልጶስ ወነገር ለእንድርያስ። ወሐሩ እንድርያስ ወፊልጶስ ወነገርዎ ለኢየሱስ። ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ በጽሐ ጊዜሁ ከመ ይሰባሕ ወልደ እንሰ እመሕያው። ዝ ብሂል በጽሐ ጊዜሁ ከመ ይእመኑ ብዮ አሕዛብ ወይሰብሐኒ። ወበምክን ያተ ዝንቲ ነገር ወረደ ሕጽዋ ለህንደኬ ንግሥተ አትዮጵያ ከመ ይሰግድ ለበዓል አየሩሳሌም በከመ ጽሑፍ ውስተ ግብረ ሐዋርያት። የሐፂ፣ ጽፎ፣ ጽፎ፣

፴፮ ወነበበ መልእክ እግዚአብሔር ለፊልጶስ ወይቤሉ ተንሥእ ወሐረ ጊዜ ቀትር ፍኖተ በድው ዘያወርድ እምኢየሩሳሌም ለጋዛ። ወተንሥእ ወሐረ ወረከበ ብእሴ እምሕዝበ ኢትዮጵያ ሕፅዋ ለህንደኬ ንግሥተ ኢትዮጵያ ወመጋቢሃ ውእቲ ለኩሉ ብሔረ ጋዛ ወሐረ ኢየሩሳሌም ይሰግድ። ወእንዝ ይንብእ ነበረ ዲበ ሠረገላሁ ወያነብብ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤሉ መንፈስቅዱስ ለፊልጶስ ሐር ትልዎ ሰዝንቲ ሠረገላ። ወርፀ ፊልጶስ ወበጽሐ ወሰምዎ ያነብብ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤሉ ፊል ጶስ ተአምርኑ እንዝ ዘታነብብ። ወይቤሉ ሕፅው በአይቲ አአምር ለእመ አልቦ ዘመሀረኒ። ወአስ ተብቀዮ ለፊልጶስ ከመ ይዕርግ ወይንበር ገቡረ ገቢሁ።

፴፯ ወነገረ መጽሐፍሰ ገብ ያነብብ ከመዝ ይብል ከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርጸ ከማሁ ኢከሠተ አፋሁ በሕማሙ። ወተንሥእ ኩነኒሁ ወመኑ ይነገር ልደቶ እስመ ተአተተ እምድር ሕይወቲ። ወተመይጦ ገብ ፊልጶስ ውእቲ ሕፅው ወይቤሉ ብቁዐኒ ንግረኒ በእንተ መኑ ይብል ነቢይ ከመዝ በእንተ ርእ ሱኑ ወሚመ በእንተ ካልዕ። ወከሠተ አፋሁ ፊልጶስ ወአንዝ ይምህር በእንተ ኢየሱስ ወይፈ ከር ሱቱ በውእቲ መጽሐፍ። ኢሳፂ፣፤

፴፰ ወእንዝ የሐውሩ በጽሑ ገብ ማይ። ወይቤሉ ውእቲ ሕፅው ነዋ ማይ ወመኑ ይክልኒ ተጠምቶ። ወእዘዘ ያቅሙ ሠረገላሁ ወአቀሙ። ወወረዱ ገቡረ ገብ ማይ ፊልጶስ ወውእቲ ሕፅው ወአጥሙቶ። ወወእሉሙ እማይ መንፈስ እግዚአብሔር መሠጦ ለፊልጶስ ወኢር እዮ እንዝ ውእቲ ሕፅው ወአተወ ብሔር እንዝ ይትፈሃሕ። ወበዚና ዚአሁ አምኑ ሱበእ

ካልሆነ በቀር በሀገሩ ፋሲካን ማክበር አይገባ ውምና ወደ ኢየሩሳሌም ይሂድ ነበር።

፴፱ ስለዚህም ነገር በዮሐንስ ወንጌል ከአሕዛብም መካከል በበዓል ሲሰግዱ የወጡ አሉ እነርሱም የገሊላ ዕፃ ወደምትሆን የሳይዳ ሰው ወደሆነ ወደፊልጶስ ሂደው አቤቱ ጌታ ኢየሱስን ልናየው እንወዳለን አሉት ፊልጶስም ሂዶ ለእን ድርያስ ነገረው እንድርያስና ፊልጶስም ሂደው ለኢየሱስ ነገሩት ኢየሱስም መልሶ የሰው ልጅ በክብር የሚገባቸውት ጊዜ ደረሰ አላቸው የሚል ተጽፏል። ይህም ማለት እንግዲህ አሕዛብ ያምኑ ዘንድ ያመለግኑኝም ዘንድ ጊዜው ደረሰ ማለት ነው። በሐዋርያት ሥራ እንደተጻፈ በዚህም ነገር ምክንያት የኢትዮጵያ ንግሥት የሕንደኬ ጳጳስ ረባ ይሰግድ ዘንድ ለበዓል ወደ ኢየሩሳሌም ሂደ። የሐፂ፣ ጽፎ፣ ጽፎ፣

፵፩ ቀትር በሆነ ጊዜ የእግዚአብሔር መልእክ ፊልጶስን ተነሥተህ ከኢየሩሳሌም ወደጋዛ በሚወስደው የበረሃ መንገድ ሂድ አለው። ተነሥቶም ሂደ ከኢትዮጵያ ሰዎች ወገን የሆነ አንድ ሰው የኢትዮጵያ ንግሥት የሕንደኬ ጳጳስ ረባ የጋዛም ሀገር መጋቢያቸው ነበር ወደ ኢየሩ ሳሌምም ሊሰግድ ሂደ ሲመለስም በሠረገላው ተቀምጦ የነቢዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር። መንፈስቅዱስም ፊልጶስን ሂድ ይህን ሠረ ገላ ተከተለው አለው ፊልጶስም ሮጦ ደረሰ የነቢ ዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ሰማው ፊልጶ ስም የምታነበውን ታውቀዋለህን አለው። ጳጳሩ ረባውም ያስተማረኝ ሳይኖር ከወዴት አውቀዋ ለሁ አለው ወጥቶም በርሱ ዘንድ አብሮት እንዲቀመጥ ፊልጶስን ለመነው።

፵፪ የሚያነበውም መጽሐፍ ነገር እንዲህ ይል ነበር እንደበግ ሊታረድ መጣ በሚ ሽልተውም ፊት ዝም እንደሚል በግ እንዲሁ በመከራው እፋን አልከፈተም ፍርዱ ተነሣ ልደ ቱን የሚናገር ማን ነው ሕይወቱ ከምድር ተወግዷልና ጳጳሩ ረባውም ወደ ፊልጶስ ተመልሶ ንገረኝ ነቢዩ እንደዚህ ስለማን ይናገራል ስለራሱ ነውን ወይስ ስለሌላ አለው ፊልጶስም እፋን ከፍቶ ስለ ኢየሱስ ያስተምረው ዘንድ ያንንም መጽሐፍ ይተረጎምለት ጀመረ። ኢሳፂ፣፤

፵፫ ሲሂዱም ወደ ውኃ ደረሱ ጳጳሩ ረባውም እነዚህ ውኃ እንዳልጠመቅ ማን ይከ ለክለኛል አለ ሠረገላውን እንዲያቆሙ አዘዘ እቆ ሙም፤ ፊልጶስና ጳጳሩ ረባውም አብረው ወደ ውኃ ወረዱ አጠመቀውም ከውኃውም ወጥተው የእግዚአብሔር መንፈስ ፊልጶስን ነጠቀው ጳጳሩ ረባውም ከዚያ ወዲያ አላየውም እየተደሰተም ወደ ሀገሩ ተመለሰ። በእርሱም ዜና የኢትዮጵያ

ኢትዮጵያ በወንጌላ ጸጋሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ።
ወበእንተ ከዊነ ዐቢዩ ክርስቲያንስ ስእኑ ምክን
ያተ እስመ ኢኮነ ካህነ ውእቱ ሕፅው ከመ ያጥ
ምቆሙ። ሐዋጅ፥፳፮፡፭

፴፱ ወእምድገረ ብዙጎ ዓመታት ወጉንዲይ
እከራም ወፅኦ ነጋዲ እምጢርስ ምስላ ክልዒ
ደቂቁ ስመ ፩ ፍሬምናጦስ ወስመ ካልዑ ሲድ
ራኮስ።ወእምዝ ደወየ ውእቱ ነጋዲ ወሞተ በው
ስተ መርሶ ሐይቀ ባሕር ዘጽንፈ ብሔረ ኢትዮ
ጵያ።ወእምጽእምሙ ለእሙንቱ ደቂቅ እሰ እስ
ማቲሆሙ ሲድራኮስ ወፍሬምናጦስ ወአቀም
ምሙ ቅድመ ንጉሠ ኢትዮጵያ ወአፍቀርሙ
ንጉሥ ወደመርሙ ምስላ ደቂቀ መንግሥት ወነ
በሩ እንዝ ያነክሩ ግዕዞሙ ለሰብኦ ኢትዮጵያ።
ወይቤሉ አፎኬ አምኑ እስመ ይሬእይዎሙ እንዝ
ይገብሩ ምጽላዩ ከመ ይሰግዱ ለእስማተ
ሥላሴ። ወዲበ አርእስተ አንስቲያሆሙኒ
ይሬአዩ ትእምርተ መስቀል ያነክሩ ጥቀ ፈድፋደ
ወየአኩትም ለእግዚአብሔር እስመ ከፊሉሙ
እምነተ ዘእንበለ ስብከት ወተመጥዎ ሃይማኖትኒ
ዘእንበለ ሐዋርያ። በከመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ
ሕዝብ እሰ ኢዜነውዎሙ በእንቲአሁ ያአምርዎ
ሀለም ሙ ወእሳሂ ኢለበውዎ ከመ ይጠይቅዎ።
ወእግ ዚእነሂ ይቤ በወንጌል ሶበ ርኢከኒሁ
አመንከኒ ቶማስ።ብፁዓንሰ እንዝ እሰ ኢይሬእዩኒ
የአምኑ። ዮሐ፩፥፳፱

፵ ንትመየጥኬ ገበ ጥንተ ነገርሙ
ለፍሬምናጦስ ወሰሲድራኮስ ወነበሩ ውስተ ጽር
ሐ ንጉሥ አምጣነ ሕያው ውእቱ ነጋሢ።ወሰበ
አልጸቀ ለመዊት ረሰዮሙ አግዓዝያነ ወእብሔሙ
ይሑሩ ገበ ፈቀዱ።ወሲድራኮስ አተወ ገበ ሀገሩ
ጢርስ ወፍሬምናጦስኒ ሐረ ገበ ሲቀጻጻሳት
ዘእለስከንድርያ ከመ ይጎሥሥ ምክንያተ ድገነ
ቶሙ ለሰብኦ ኢትዮጵያ።ወዜነወ ፍጹመ እምነ
ቶሙ ዘእንበለ ትምህርተ ሐዋርያት። ወእንከረ
ሲቀጻጻሳት በእነተ ዘኮነ እምነቶሙ ዘእንበለ
ስብከት ወእእኩቶ ለእግዚአብሔር። ወይቤሉ
ለፍሬምናጦስ አንተ ኩናሙ ኖላዊ እስመ ኪያከ
አልሀቀ እግዚአብሔር ወተመየጥ ገቢሆሙ።
ወአንበረ እዴሁ ጸሎተ ተከሬዝ ዘሂመተ መጥሮ
ቦላለጥ ዘውእቱ ጳጳስ።

፵፩ ወጽኦ ፍሬምናጦስ ብሔረ አግዓዚ
ወአጥመቆሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንጌ
ስትዱስ።ወሢመ ሱሙ ኤጲስቆጶሳተ ቀሳውስተ
ወዲያቆናተ። ውእቶሙኒ አፍቀርዎ ከመ እቡሆ
ሙ ወእክበርዎ ከመ አምላኩሙ ወሰመይዎ አባ
ሰማ እስመ ሰላሙ አምጽኦ ሱሙ። ወፀኦቱስ
ኮነ በመንግሥተ አብርሃ ወእጽብሃ እሰተወክፍዋ
ለትምህርተ ጽድቅ ከመ ምድር ጽምእት እንተ
ትሰቲ ዝናመ ተፈሂሐ።

፵፪ ወእምድገረ ጉንዲይ መዋዕል

ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ የጸጋ ወንጌል አመኑ።
ዐቢዩ ክርስቲያን ስለመሆን ግን ምክንያት አላገኘም
ጳንደረባው ያጠምቃቸው ዘንድ ካህን አይደለም። ሐዋጅ፥፳፮፡፭

፴፱ ከብዙ ዓመታትና ከብዙ ክረምቶች
በኋላ አንድ ነጋዴ ከሠለት ልጆች ጋር ከጢርስ
መጣ የአንዱ ስሙ ፍሬምናጦስ ነው የሁለተኛ
ውም ስሙ ሲያድራኮስ ነው። ከዚህ በኋላ ያ ነጋ
ዴ በኢትዮጵያ ባሕር ጻርቻ የባሕር ወደብ
አካባቢ ታምሞ ሞተ ሰማቸው ፍሬምናጦስና ሲ
ድራኮስ የተባለ እነዚያን ብላቴኖች አመጡአ
ቸው በኢትዮጵያም ንጉሥ ፊት አቆሙአቸው
ንጉሥም ወደዳቸው ከመንግሥት ልጆችም ጋር
ቆጠራቸው።እነርሱም የኢትዮጵያን ሰዎች ባህል
እያደነቁ ተቀመጡ አንደምን አመኑ ይሉም ነበር
ለሥላሴ ስም እንዲሰግዱ መጸለያ ሲሠሩ አይ
ተዋቸዋልና በሴቶቻቸውም ራስ ላይ የመስቀል
ምልክት እያዩ እጅግ ያደንቁ ነበር እግዚአ
ብሔርንም ያመሰገኑታል ያለሰብከት እምነትን
አድጏቸዋልና ያለሐዋርያም ሃይማኖትን መቀበ
ልም ነቢዩ ኢሳይያስ ስለርሱ ያልነገሩአቸው
ሕዝቦች ያውቁት ዘንድ አላቸው ያላስተዋሉትም
ፈጽመው ይረዱታል አለ።ጌታችንም በወንጌል
ቶማስ ሰላሞኑን አመንክብኝ ሳያዩ የሚያምኑ
ብፁዓን ናቸው አለ። ዮሐ፩፥፳፱

፵ ወደ ፍሬምናጦስና ሲድራኮስ
ታሪክ መጀመሪያ እንመለስ። ንጉሡ በሕይወት
በቆየበት ጊዜ በንጉሥ ቤት ተቀመጡ ለምት
በተቃረበበት ጊዜ አርነት አወጣቸው ወደ ወደ
ዱትም እንዲሄዱ አሰናበታቸው ሲድራኮስ ወደ
ሀገሩ ወደ ጢርስ ተመለሰ ፍሬምናጦስም ለኢት
ዮጵያ ለዎች ለመዳናቸው ምክንያት ይፈልግ
ዘንድ ወደ እስክንድርያ ሊቀጻጻሳት ሄደ።ያለ ሐ
ዋርያት ትምህርት ስለ ሆነ ፍጹም እምነታቸው
ነገረው ሲቀጻጻሳቱም ያለ ስብከት ስለሆነ እምነ
ታቸው አደነቀ እግዚአብሔርንም አመሰገኑት።
ፍሬምናጦስንም እግዚአብሔር አንተን ከፍ ከፍ
አድርጉህልና አንተ እረኛ ሁኔታቸው ወደነርሱ
ም ተመለስ አለው።ሲቀጻጻሳቱም እጁን በፍሬም
ናጦስ ራስ ላይ አኖረ በርሱም ላይ መጥረብለስ
የተባለ የጳጳስን ሹመት የተከረዝ ጸሎት ጸለየ።

፵፩ ፍሬምናጦስም ወደ ብሔረ አግዓዚ
ተመለሰ በአብና በወልድ በመንጌስቅዱስም ስም
አጠመቀው ኤጲስቆጶሳትንና ቀሳውስትን ዲያቆና
ትንም ሾመላቸው እነርሱም እንደአባታቸው ወደ
ዱት እንደ አምላካቸውም አከበሩት ሰላምንም
አምጥቶላቸዋልና አባ ሰላማ አሉት።የመጣው
ደስ ብሏት ዝናምን እንደምትጠጣ የተጠማች
ምድር የጽድቅ ትምህርትን በተቀበሉአት በአብር
ሃና አጽብሃ መንግሥት ነው።

፵፪ ከጥቂት ጊዜ ከብዙም ክረምቶች

ወብዙጎ ክረምት ወእምድጎረ ጎለፉ ብዙኃን ነገሥተ አክሱም መጽሐ ቅዱሳን ሮም ምስለ ንጉሣው ወመሳፍንቲሆሙ ወመኪንንቲሆሙ ምስለ ካህናቲሆሙ ወመሥዋዕቲሆሙ ምስለ ንዋየ ቅድሳቲሆሙ ወመጸሕፍቲሆሙ ወምስለ ሕዝቢሆሙ። ወፀላቶሙሰ ኮነ በመንግሥተ አልአሚዳ ወልደ ሰልአዶባ። ደንገፀት ምድር እምፀላቶሙ ወተክውስት አድያመ ኢትዮጵያ አስመ መሰሉሙ ዘወፅኦ ለወረሰ ሀገርሙ ወሰአንሥኦ መራድ ላዕሊሆሙ። ወውሐቶሙሰ ወርአዩ ኃይሰ ሃይማኖቶሙ። በ እለ አፍለሱ አድባረ።ወቦ እለ አፍለሱ ባሕረ።ወቦ እለ ዘርእዎ ለሥርናይ በነገህ ወወደይዎ ውስተ ምክያድ በጊዜ ሠርክ ምክያዱኒ ዲበ ዕፅ ገራይ እንዘ ቁጽለ ዕፀው ኢይትነገፍ ወአባዕሪሁኑ ኢይ ጸድፉ ወፍሬ ሥርናይሰ ወረደ ወኮነ ከምረ ውስተ ዐውድ ወገሠሩሰ ተገድፈ ውስተ ቁጽለ አም። ሐረጽዎ ለሥርናይ ወበጽሐ ለመሥዋዕተ ሠርክ።

፵፫ ወቦ እለ ተክሉ ዕፅ አውልዕ በጊዜ ነገህ ዲበ ኩኩሕ ልሙጽ በቂለ በጊዜሃ ወኮነ ዕፅ ዐቢዩ የብሰ ጉንዱ በፈቃደ እግዚአብሔር ሠፀርዎ ወአንደድዎ ወዐቂሩ ፍሕም በልብስ ረቂቅ ወበጽሐ ለዕጣነ ሠርክ።ወቦ እለ አስተና ገሩ ምውተ እምድጎረ ሞተ።ወቦ እለ ዐቂሩ ማየ በመንፌ ወኢተክዕወ ማዩ ወአእተውዎ ለመ ልእክተ ቤተክርስቲያን ወለሥርዓተ ቊርባን ።

፵፬ ወቦ ዘተገንዘ እምኒሆሙ በእደ መላእክት ደነነ ዓምደ እብን ዐቢይ ዘይትሉዓል ኑት እምነ ጸድፍ ዐቢይ ወተመጣወ ሥጋሁ እማዕዶተ ፈለገ ወቆመ ርቱዐ ወኮነ በድነ ቅዱስ ውስተ ድማሁ ለዓምደ እብን እስከ ዮም። ወአሠ ረ ግንዘቱኒ ናሁ ያስተርእ ውስተ ኩኩሕ ልሙ ጽ ከመ ዘተሥእለ በዕደ ኬንያ ጠቢብ። ወቦ እምኒሆሙ እለ አብርሃ ዐሥሩ አጸብዐ እደዊ ሆሙ ወዐሥሩ አጸብዓ እገሪሆሙ ከመ ማኅቶተ መብረቅ እንዘ ሀለዉ ቀዊሞሙ ጊዜ ጸሉት። ወቦ እምኒሆሙ እለ ተክብቱ እምገጸ ሞት ወድጎ ኑ በጸጋ እግዚአብሔር።

፵፭ ወቦ እምኒሆሙ ዘቀደመ ወፂኦ ውስተ ሀገርነ ወተመይጦ ገቢሆሙ ወዜነው ምሙ ዜና ጌሩታ ለኢትዮጵያ ዘከመ እምነት በክርስቶስ ዘእንበለ ሰብከተ ሐዋርያት። ወእምዝ ነደ አባላቲሆሙ ለአሙንቱ ቅዱሳን በላህበ ሃይማኖቱ ለክርስቶስ ወወፅኦ ውስተ ሀገርነ ምስለ ኩሉ ቊሰጽሰሙ።ተቀደሶት ምድር በኪደ ተ እግርሙ ወተሐደሰ አዕጻዳቲሃ በነሶላምሙ ወተክዕወ ውስተ አድያሚሃ መዓዛ ቃሉሙ። ወእመንግሥተ እልአሚዳ ወልደ ሰልአዶባ እስከ መንግሥተ ካሌብ ወልደ ታዜና ነበሩ ውስተ ቤተቀጢን አማኅቢርሙ እንበለ ፍልጠት እንዘ

በኋላ ብዙም የአክሱም ነገሥታት ካለፉ በኋላ የሮም ቅዱሳን ከንጉሣቸውና ከመሳፍንቶቻቸው ከመካንንቶቻቸው ከካህናቶቻቸውና ከመሠዊያ ምቻቸው ከወገኖቻቸውም ሁሉ ጋር መጡ። መምጣታቸውም በሰልአዶባ ልጅ በአልአሚዳ መንግሥት ነው በመጡም ጊዜ ምድር ደነገጠች የኢትዮጵያ እውራጃዎች ተናወጹ ሀገራቸውን ለመውረስ የመጡ በላያቸውም ላይ ሽፍታ ለማ ሰነሣት መስሉአቸዋልና። እነርሱ ግን የሃይማኖታቸውን ኃይል አሳዩ ተራሮችን ያፈለሱ አሉ ባሕርን የብሰ ያደረጉም አሉ ስንዴውን ጠዋት ዘርተው በሠርክ ወደ ወፍሎ የጨመሩ አሉ ወፍሎውም የግንዱ ቅጠል ላይ ረገፎ በግራር ዛፍ ላይ ነው በፊዎቹም እይወድቁም የስንዴው ፍሬ ወረደ በዓውድማም ተከመረ ገለባውም በዛፉ ቅጠል ላይ ቀረ ስንዴውን ፈጩት ለሠርክ መሥዋዕትም ደረሰ።

፵፫ ጠዋት የወይራ ችግኝ በጠፍጣፋ አለት ላይ የተከሉ አሉ። ያን ጊዜ በቀለ ታላቅ ዛፍም ሆነ በእግዚአብሔር ፈቃድ ግንዱ ደረቀ ቆርጠውም አነደዱት ፍሕሙን በስስ ልብስ ቋጠሩት ለሠርክ ዕጣንም ደረሰ። ከሞት በኋላ ሙት ያናገሩ አሉ። ውኃ በወንፊት የቋጠሩ አሉ ውኃ ውም አልፈሰሰም ለቤተክርስቲያንም አገልግሎት ለቁርባንም ሥርዓት አስገቡት።

፵፬ ከእነርሱም መካከል በመላእክት አጅ የተገነዘ አለ ርዝመቱ ከታላቅ ገደል ይልቅ ከፍ የሚል የደንጊያ ምሶሶ አጉነበሰ ከወንዝ ማዶም ሥጋውን ተቀበለ የቅዱሱም በድን እስከዛሬ ድረስ የድንጊያው ምሶሶ አናት ላይ ቀጥ ብሎ ቆመ የግንዘቱም ምልክት እነሆ በጥበበኛ ሰኢሊ እጅ እንደተሣለ ሆኖ በጠፍጣፋ አለት ላይ ይታያል።ከእነርሱም መካከል አሥሩ የእጆቻቸው ጣቶች አሥሩም የእግሮቻቸው ጣቶች በጸሎት ጊዜ ቆመው ሳሉ እንደ መብረቅ ብርሃን ያበሩ አሉ። ከእነርሱም መካከል ከሞት ፊት የተሠወሩ በእግዚአብሔርም ጸጋ የዳኑ አሉ።

፵፭ ከእነርሱም መካከል ወደ ሀገራችን በመምጣት የቀደመ ወደነርሱም ተመልሶ ያለ ሐዋርያት ስብከት በክርስቶስ እንዳመነች የኢትዮጵያን በጎነት ዜናዋን የነገራቸው አለ። ከዚህም በኋላ የእነዚህ ቅዱሳን ሰውነታቸው በክርስቶስ የሃይማኖት ወላፊን ተቃጠለ ከጓዛቸውም ሁሉ ጋር ወደ ሀገራችን መጡ በእግራቸው መረገጥ ምድር ተቀደሰች በመመላለሳቸውም አፀዶቿ ታደሱ የቃላቸው መዓዛ በእውራጃዎቿ ፈሰሰ እነርሱም ከሰልአዶባ ልጅ ከአልአሚዳ መንግሥት እስከ ታዜና ልጅ እስከ ካሌብ መንግሥት ድረስ በሰማይ እንደሚያበሩ ከዋክብት የአበባቸው

ያሬአዩ ስነ ጽድቅሙ ከመ ከዋክብት ብሩህት ዘያንበለብሉ በገጸ ሰማይ ወከመ ዕፀወ ገነት ምዑዛን ዘዘዘለሁ ሥነ ጽጌሆሙ ወዘዘለሁ እስ ካለ ፍሬሆሙ። ወከመ እእባነ ሀንደኬ ጽዱላን ዘዘዘለሁ ሥነ ሞገሶሙ ወዘዘዘለሁ ገበሪሆሙ። ወከመ አፈዋተ ርኔ ጽዑጥ ዘይትዐቀብ በቀርነ ቅብዕ ዘጽዮን። ከመ አዕማደ ባሕርይ እለ ስፉራን ዲበ እብነ ሰንፔር ወከመ እብነ ጳዝዮን ዘእስተ ጣበቅዕም በወርቅ ጽሩይ ዘእምፓሩሂም። ከንዋ ሰርጉ ለምድረ አክሱም ከመ ባዝግና ወርቅ ዲበ ርእስ ነገሥት ወከመ ሕልቀተ ክብር ዘውስተ አጸብሂሆሙ ለመሳፍንተ ምድር። ወእውፈይዋ መጻሕፍተ ሕጎሙ ወሥርዐቶሙ ወእስተጸንዕዋ በትእዛዘ ትምህርቶሙ ለሐዋርያተ ክርስቶስ።

፵፮ ወመክብበ መጻሕፍቲሃሰ ዘብሉይ ተዐልዋ እምዕብራይስጢ ገበ ግዕዝ በመዋዕሊሃ ለንግሥተ አዜብ እንተ ሐወጸቶ ለሰሉሞን። ወበ እንተዝ ኮነ ጽሩዩ ፍካሬሆሙ ለመጻሕተ ነቢያት ዘውስተ ብሔረ አግዓዚ እስመ በሕገ አይሁድ ነበሩ እምድቅመ ልደተ ክርስቶስ።

፵፯ ወእመሰኪ አዕለውም እምድገረ ልደተ ክርስቶስ እሜጡ ሰቃልያን ቃለ ጽድቅ ውስተ ስምዐ ሐሰት። ወከመ ተዐልዋ መጻሕፍተ ነቢያት እምዕብራይስጢ ገበ ግዕዝ ተረክብ ትእምርቶ በውስተ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል ትርጓሜ ነገረ ዕብራይስጢ ገበ ግዕዝ ኤሱሄ ብሂል አምላክ፤ አዶናይ ብሂል እግዚእ፤ ጸባዮት ብሂል ዘኃይላት።

፵፰ ወመጻሕፍቲሃሰ ለሐዲስ ለምድርነ ኢትዮጵያ ተዐልዋ እምሮማይስጢ ገበ ግዕዝ እምቅድመ ያስተርኢ ሃይማኖተ ንስጥርስ ወእም ቅድመ ይትፈጠር ሃይማኖተ ልዩን ወእምቅድመ ይትጋብሉ ማኅበረ ከለባት ዘውእቶሙ ኤጲስቆጶሳት ዘኬልቂዶን። ወበእንተዝ ኮነ ፍካሬ መጻሕፍቲሃ ለብሔረ አግዓዚ ዘብሉይኒ ዘሐዲስኒ ንጡፍ ከመ ወርቅ ወፍቱን ከመ ብሩር ወንጹሕ ከመ ሐሊብ ዘእልቦ ቱሳሒ።

፵፱ ወእመኒ ይወርድ ንጉሠ ኢትዮጵያ ውስተ ኢየሩሳሌም ወይነገድ ንጉሠ ሮሜኒ እምቀስጥንጥን ወየሐውር ንጉሠ ኢትዮጵያ ምስለ ሊቀጳጳሳት ዘእስከንድርያ። ወይመጽእ ንጉሠ ሮሜኒ ምስለ ሊቀጳጳሳት ዘቀስጥንጥን ወይትራክቡ በቤተ አባ ሲኖዱ። ወይብል ንጉሠ ሮሜ ምስለ ሊቀጳጳሳት ዘቀስጥንጥን ዘእነ ሃይማኖት ይጌይስ። ወይብል ካዕበ ንጉሠ ኢትዮጵያ ምስለ ሊቀ ጳጳሳት ዘእስከንድርያ እንቲእነ ሃይማኖት ትጌይስ ወትሂኒ።

ውም ማማር ለየራሳቸው የሆነ የሚጣፍጥ ሽታ ለየራሳቸውም የሆነ ፍሬ እንዳላቸው የገነት ዛሬ ች ጸዳላቸው የየራሳቸው ገብራቸውም ለየራሳቸው የሆነ እንደሚያበሩ የሕንድ ደንጊያዎች በጽዮን የዘይት ቀንድ እንደሚጠበቅ የጣፈጠ ሹቱ በሰንፔር ደንጊያ ላይ እንደተቀመጡ የዕንቁ ምስላዎች ከፓሩሄም በተገኘ የጠራ ወርቅ እንዳያያዙት የጳዝዮን ደንጊያ የጽድቃቸውን ጸዳል እያሳዩ ያለመለየት በእንድነት በቤተ ቀጢን ኖሩ። በሙሽሪት አንገት ላይ እንዳለ የወርቅ ማርዳ በሙሽራም ራስ ላይ እንደሚሆን የሠርግ አክሊል በነገሥታት ራስ ላይ እንደሚቀመጥ የዕንቁ ዘውድ በምድር ገዢዎችም ጣቶች ውስጥ እንደሚታሠር የክብር ቀለበት ለአክሱም ምድር ጊጥ ሆኗት የሕጋቸውንና የሥርዓታቸውን መጻሕፍት ሰጡአት በክርስቶስ ሐዋርያት ትምህርትም አጸኑአት።

፵፯ የብሉይ የመጻሕፍቲ ዋንኛው ሰሉሞንን በገብኝቸው በአዜብ ንግሥት ዘመን ከዕብራይስጥ ወደ ግዕዝ ተተረጉሙ። በሰዚህም ነገር በብሔረ አግዓዚ ውስጥ ያሉ የነቢያት መጻሕፍት ትርጉም የጠራ ሆነ ከክርስቶስ ልደት አስቀድሞ በአይሁድ ሕግ ይኖሩ ነበርና።

፵፯ ከክርስቶስ ልደት በኋላ ተርጉመውትስ ቢሆን ሲቃዮች የጽድቅን ቃል ወደ ሐሰት ምስክርነት በለወጡት ነበር። የነቢያት መጻሕፍት ከዕብራይስጥ ወደ ግዕዝ እንደተተረጉሙ መልእክቱን የዕብራይስጡን ቃል ሳይተረጉም በግዕዝ ተጽፎ ታገኘዋለህ ኤሱሄ ማለት አምላክ ማለት ነው፤ አዶናይ ማለት ጌታ፤ ማለት ነው ጸባዮት ማለት አቸናፊ ማለት ነው።

፵፰ የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት የንስጥ ርስ ሃይማኖት ሳይገለጥ የልዩም ሃይማኖት ሳይፈጠር የውሾች ማኅበርተኞች የሆኑ የኬልቂዶን ኤጲስቆጶሳት ሳይሰባሉ አስቀድሞ ለሀገራችን ለኢትዮጵያ ከሮማይስጥ ወደ ግዕዝ ተተረጉሙ። በሰዚህም የብሔረ አግዓዚ መጻሕፍት ትርጉም የብሉይም የአዲሱም እንደወርቅ የጠራ እንደ ብርም የተፈተነ ውኃ አዠራር እንደ ሌለበትም ወተት ገፁህ ሆነ።

፵፱ የኢትዮጵያ ንጉሥ ወደ ኢየሩሳሌም ቢሂድ የሮሜም ንጉሥ ወደ ቀስጥንጥን ይሂዳል። የኢትዮጵያ ንጉሥ ከእስከንድርያ ሊቀጳጳሳት ጋር ቢሂድ የሮሜም ንጉሥ ከቀስጥንጥን ያው ሊቀጳጳሳት ጋር ይመጣል በአባ ሲኖዳም ቤት ይገናኛሉ የሮሜ ንጉሥ ከቀስጥንጥን ያው ሊቀጳጳሳት ጋር የእኛ ሃይማኖት ይኸል ይላል ጻግመኛም የኢትዮጵያ ንጉሥ ከእስከንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ጋር የእኛ ሃይማኖት ትሻለላች ያማረችም ናት ይላል ።

ዓ አንትሙስ ሰብአ ሮሜ ገበርከሙ ፍልጠተ ማእከሉ ትስብእቱ ወመሰቡቱ። ከፈል ክምዎ ለዘኢይትከፈል ወእንቃዕክምዎ ለዘኢይ ትሌለይ። ወእምዝ ይነውኅ ጋዕዝ በእንተ ተስናነ ነገርኒ ወበቃሰ መጻሕፍትኒ እስመ ትውፊተ መጻሕፍቲሆሙኒ ዘብሉይ ኮነ እመ ጸሐቶሙ ለቅዱሳን ሮሜ። ወእምዝ ይመውዕዎሙ መምህ ራነ ሮም እስመ መጻሕፍቲሆሙ ትየለ እመጻሕ ፍተ ኩሉ አጽናፈ ዓለም። ወበእንተዝ ይቤ ኢሳ ይያስ ወእምዝ ይከውኖሙ ትፍረተ ወያበዝተ ካሕደ ወይብሉ ዲበ ዘወረደ መንፈስቅዱስ ዲበ ምሥዋዒሁ እምሊቃነ ጳጳሳተ ዚእነ ወእምሊቃነ ጳጳሳተ ዚእክሙ ይኩን መዊዕ።

፶፩ ወእምዝ ይቀድስ ሊቀጳጳሳተ ሮሜ ውስተ ፩ ምሥዋዕ ወሊቀ ጳጳሳተ እስክንድርያኒ ውስተ ፩ ምሥዋዕ፡በቅድመ መላካውያን ወያዕቆ ባውያን በቅድመ አይሁድ ወተንባላት ወአረሚ። ወእምዝ ይወርድ ገህደ ውስተ ምሥዋዒሁ ለሊቀጳጳሳተ እስክንድርያ መንፈስቅዱስ በርእ የተ ርግብ ጸዓዳ ገበየቲሁ ዘሐመልማለ ወርቅ፡ ወክነፊሁ ዘመዓዝረ ፀሐይ ወዘነቡ ዘአዝፋረ መባርቅት። ከርሁ ወእንግድዓሁ ዘዕንቀ ኢያስ ጲድ ወሰርዲኖ፡ክሳዱ ከመ ብርሃን ዘለንጸስ ገጽ ዘሚሉስ ወአዕይንቲሁ ዘጳዝዮን ወዲበ ርእሱ ትእምርተ መስቀል ዘማዕተበ ብርሃን ወዲበ ውእ ቱ ማዕተበ ብርሃን ሥዕለ ገጽ በግዑ ዘይጸርሕ ወይብል እነ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ናዝሬዊ አምላክሙ ለናዝሬውያን። ወእምዝ ይትፈማሕ ንጉሠ ኢትዮጵያ ወይዊውዕ በቃሰ ይባቤ ምስለ ሕዝቡ። ወሊቀ ጳጳሳተ እስክንድርያኒ ምስለ ኤጲ ስቆጶሳተ ግብጽ ወምስለ ኩሉ መምህራኒሆሙ ይትፈሥሉ በሙ ለሰብአ ኢትዮጵያ እስመ በቃ ለ መጻሕፍቲሆሙ ኮነ ሥምረተ እግዚአብሔር። ራእ፳፩፡፲፭

፶፪ በእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ ወይት ሚክሐጽ ግብጽ በኢትዮጵያ። እስመ ሰብአ ግብጽ ወኢትዮጵያ ሱቱፋነ ሃይማኖት ወነቡራነ ክህነት እሙንቱ። ወእምዝ ይለብሉ ትፍረተ ወንሣረ ሰብ አ ሮሜ ምስለ ሊቀ ጳጳሳቲሆሙ ወምስለ ንጉሃሙ። ምስለ ኤጲስቆጶሳቲሆሙ ወምስለ ኩሉ ተዐይነ ማኅበርሙ። ወበእንተዝ ይቤ ደዊት ይገ ገዩ ቅድሚሁ ኢትዮጵያ። ወጸላዕቲሂ ሐመደ ይቀምሉ። አማንኤ ይገዩ ቅድሚሁ ኢትዮጵያ። ወጸላዕቲሂ ሐመደ ይቀምሉ። አማንኤ ይገዩ ቅድሚሁ ኢትዮጵያ በእንተ ዘከፈሉሙ መዊዕ በቃሰ መጻሕፍት ከመ ያስተንፍርዎሙ ለዐበ ይተ ሮሜ። መዝ፩፡፭

፶፫ አማንኤ ዘይቤ ወጸላዕቲሂ ሐመደ ይቀምሉ። ዝኒ በእንተ ንሣረ ስብከቶሙ ለመለ ካውያን እስመ መላካውያን ብሂል ሰብአ ንጉሥ

ዓ እናንተ የሮሜ ሰዎች በትስብእትና በመ ለኩቱ መካከል መለያየትን አደረጋችሁ የማይከ ፈለውን ከፈላችሁ የማይለይ እርሱን ከፈላችሁ ት። ከዚህም በኋላ ስለነገር ክርክርም በመጻሕፍት ቃል ክርክር ይበዛል የብሉይ መጻሕፍቶቻቸው ትውፊት ንግሥተ አዚብ ከኢየሩሳሌም በወጣች ጊዜ ነውና። የአዲስ መጻሕፍቶቻቸውም ትውፊ ት በሮሜ ቅዱሳን መምጣት ጊዜ ነውና። ከዚህም በኋላ የኢትዮጵያ መምህራን የሮሜ መምህራንን ያቸንፏቸዋል መጻሕፍቶቻቸው ከዓለም ዳርቻ ሾች ሁሉ መጻሕፍት ይልቅ በርትተዋልና ስለዚህ ህም ነገር ኢሳይያስ ከኢትዮጵያ ወንዞች ማዶ መጻሕፍት ያመጣሉ አለ። ከዚህም በኋላ አፍረት ይሆንባቸዋል ማቸነፍ ከእኛ ሊቃነ ጳጳሳትና ከእ ናንተ ሊቃነ ጳጳሳት በመሠዊያው ላይ መንፈስ ቅዱስ በወረደበት ይሁን ብለው ክህደትን ያበላሉ።

፶፩ ከዚህም በኋላ የሮሜ ሊቀ ጳጳሳት በአንድ መሠዊያ የእስክንድርያውም ሊቀ ጳጳሳት በአንዱ መሠዊያ በመላካውያንና በያዕቆባውያን በአይሁድና በተንባላት በአሕዛብም ፊት ይቀድ ሳል። ከዚህም በኋላ ጉኖቹ የወርቅ ሐመልማል ከንፎቹም የፀሐይ ወጋገን ጭራው የመብረቆች ብልጭታ ሆዱና ደረቱ የኢያስጲድ ዕንቀና የሰ ርዲና አንገቱም የብርሃን ላንቃ መልኩ የሚያን ጸባርቅ ዓይኖቹም የጳዝዮን በራሱም ላይ ትእም ርተ መስቀል በብርሃን ማዕተቡም ላይ እኔ የና ዝራውያን አምላካቸው ናዝሬዊው ኢየሱስ ክርስቶስ ነኝ ብሉ የሚረሙ የበጉ መልክ ሥዕል ባለበት ነጭ ርግብ አምሳል መንፈስቅዱስ በእስ ክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት መሠዊያ ላይ ይወርዳ ል። ከዚህ በኋላ የኢትዮጵያ ንጉሥ ይደሰታል ከወገኖቹም ጋር በአልልታ ቃል ይጮሃል የእስ ክንድርያ ሊቀ ጳጳሳትም ከግብጽ ኤጲስቆጶሳትና ከመምህራኖቻቸው ሁሉ ጋር በኢትዮጵያ ሰዎች ደስ ይሰኙባቸዋል በመጽሐፎቻቸው ቃል የእግዚአ ብሔር ውድ ሆኗልና። ራእ፳፩፡፲፭

፶፪ ስለዚህም ነገር ኢሳይያስ ግብጽ ውያን በኢትዮጵያውያን ይመካሉ አለ። የግብጽና የኢትዮጵያ ሰዎች በሃይማኖት አንድ በክህነት ም የሚተባበሩ ናቸውና ከዚህ በኋላ የሮም ሰዎ ች ከሊቀ ጳጳሳታቸውና ከንጉሣቸው ጋር ከኤጲስ ቆጶሳቸውና በጉባኤያቸው ከተሰበሰቡት ሁሉ ጋር አፍረትንና ንግርን ይለብሳሉ ስለዚህም ዳዊት ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይገዛሉ። ጠላቶቹም አመድን ይቅማሉ አለ። በእውነትም የሮሜን ታላ ላቆች በመጻሕፍት ቃል ያሳፍሩአቸው ዘንድ ማቸነፍን አድሏቸዋል ኢትዮጵያውን በፊቱ ይገዛሉ። መዝ፩፡፭

፶፫ በእውነትም ጠላቶቹም አመድን ይቅማሉ አለ ይህም ስለመላካውያን የሰብከታ ቸው ጉስቁልና ነው። መላካውያን ማለት

ብሂል ወእኩ ሱብአ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ እስመ ንብ ሠምረ መርቅያን ንጉሥ ኮነ ተመይጦቶሙ በእንተ ፍርህተ ኩነኔ ወስደት። ወበእንተዝ ተለ ምዩ ንጉሣውያን ወእኩ ክርስቶሳውያን፡ እስመ መላኪ ብሂል በልሳነ ዐረብ፡ እስመ ስመ ሃይማ ናቶሙ ያዐውቅ ካሕዶሙ እስመ ማዕተብ ትእ ምርተ መስቀል አድሰው ለንጉሥ እምያድልው ለእግዚአብሔር።

፶፬ ንትመየጥኪ ንብ በነገረ ዜናሆሙ ለንጉሠ ሮም ወለሊቀ ጳጳሳተ ቀስጥንጥንያ ወለ ኩሉ ማኅበረ ተዓይኒሆሙ ዘክመ ይኔስሑ ወይ ትመየጡ እምሃይማኖቶሙ ርኩስት ሳባ ይሬእዩ ርደተ መንፈስቅዱስ ዲበ ምሥዋዒሁ ለሊቀጳጳ ሳተ እለበክንድርያ ወይዌርጪ መጻሕፍቲሆሙ ውስተ ቀላየ ባሕር ዘውእቱ መጻሕፍተ ሐሰት ዘእስተገፈሰ ሰይጣን ውስተ እፋሆሙ። ወዓዲ ይረገምዎ ለልዩን አቡሆሙ ዘመሀርሙ ዕል ወተ። ወእምዝ ይከውን ፍቅር ወስንዕ ወሰላም ማእከለ ንጉሠ ኢትዮጵያ ወማእከለ ንጉሠ ሮም ዘውእቱ ወልደ አንባሳ። ወይገብእ ምኩናነ ኢየሩ ሳሌም ንብ ንጉሠ ሮም ወምኩናነ ምሥር ወግብ ጽ ንብ ንጉሠ ኢትዮጵያ። ወእምዝ የእትጪ ለሰ እህጉሪሆሙ በሰላም በክመ ነገረ አባ ሲኖዳ ርእሰ መነኮሳት ወእበ ባሕታውያን።

፶፭ ወለብሂላ ይገንዩ ቅድሚሁ ኢት ዮጵያ ወጸላዕቱሂ ሐመደ ይቀምሑ ካዕበ ዓዲ ቦቲ ትርጓሜ እስመ ፈላስፆን ኢትዮጵያ እሰ ይወርዱ ኢየሩሳሌም ይገንዩ ወያስተበርኩ ወነ ተ ቤተልሔም ንብ ተወልደ። ወይገንዩ ወይገን ዱ ወይትሐፀቡ ውስተ ፈለገ ዮርዳኖስ ንብ ተ ስ ምቀ። ይገንዩ ወይለግዱ ውስተ መካነ ቀራገዮ ንብ ተሰትሉ። ወካዕበ ዓዲ ይገንዩ ወይትማሐሊኑ ዘምስለ ገዳር ውቡካይ ውስተ መካነ ጎልጎታ ንብ ተተብረ ስምዐ ኮነ እለ ህዩ ነበሩ። ወይቤሉ ቡማ ጎትወ ፋሲካ ዘቅድመ ትንሣኤ እንተ ይእቲ ሰንበተ ቀዳም ዘሰሙነ ሕማማቲሁ ይከውን ጉባ ኤ ክርስቲያን ውስተ መካነ ጎልጎታ ወይስትሉ ቀናዲለ በበጸታሆሙ። ቅድመ የዐውዱ ሰብአ ሮም ወመሰካውያን ወኢያስተርኢ ማኅተተ ብር ሃን በዐደቶሙ ወይወዕኩ ጎፋራኒሆሙ። ወእም ዝ የዐውዱ ኢትዮጵያ ወግብጽ ወሶርያ ወእር ማንያ ወማርኖ። ወለእመ አልቦ ኢትዮጵያዊ ምስሊሆሙ ኢያስተርኢ ማኅተተ ብርሃን ውስተ ቀናድሊሆሙ። ወእመሂ በ ኢትዮጵያዊ ምስሊ ሆሙ ወኢይነብር ማኅተተ ብርሃን ዘእንባለ ንብ ተንዲል ዘኢትዮጵያ። ወእመሂ አፍላስዎ በዓመ መስተካህዳን ንብ ካልዕ ገጸ መካነ ይተልዎ ገጸ እግዚአብሔር ወያስተርኢ ዲቤሁ ማኅተተ ብርሃን።

፶፮ ናሁ አብጻሕነ ለክሙ ስምዐ በእንተ ዕበያ ወክብራ ለኢትዮጵያ። እስመ ቦ እለ ዜነጪነ

የንጉሥ ሰዎች ማለት ነውና የኢየሱስ ክርስቶስ ሰዎች ማለትም እይደለሞ ቅጣትና ስደትን ስለ መፍራት ንጉሥ መርቅያን ወደወደደው ተመል ሰዋልና ስለዚህም ንጉሣውያን ቴላቡዝርስቶሳ ውያን ገን እይደለሞ ማካኪ ማለት በዐረብ ጽን ጽ ንጉሥ ማለት ነውና ይገደማቸው ሲኖሚ ከሀደታቸውን ያሳውቃልና ለእግዚአብሔርም ከሚያደሉ ይልቅ ለንጉሥ እድልተዋልና።

፶፬ ወደ ሮም ንጉሥና ወደ ቀስጥንጥንያው ሊቀጳጳሳት ወደ ጉባኤያተኞቻቸውም ሁሉ ታሪካቸው ነገር እንመለስ። ንስሐ ንብተው ከረከ ሰኝ ሃይማኖታቸው በሚመለሱ ገንዘብ በእስክ ንድርያው ሊቀ ጳጳሳት መሠዊያ ላይ የመንፈስ ቅዱሳን መውረድ ባዩ ጊዜ ሰይጣን በአፋቸው እፍ ያለባቸውን የሐሰት መጽሐፍ የሆኑ መጽሐ ፎቻቸውን ወደ ጥልቅ ባሕር ይወረውራሉ። ጳግ መኖም ከሀደትን ያስተማራቸው አባታቸው ልዩ ንን ይረገሙታል። ከዚህም በኋላ ፍቅርና ስምም ነት ሰላምም በኢትዮጵያ ንጉሥና በሮም ንጉሥ መካከል ይሆናል ይኸውም የአንባሳ ደቦል ነው። የኢየሩሳሌምም መንግሥት ወደ ሮም ንጉሥ ይ መሰላል የምሥጫና የግብጽ መንግሥት ወደ ጵታዮጵያ ንጉሥ ይመለሳሉ ከዚህ በኋላ የመነ ከሳት አላቃ የበሕታውያንም አባት የሆነ አባ ሲኖዳ እንደተናገረ በሰላም ወደየሀገሮቻቸው ይመለሳሉ።

፶፭ ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይገዛሉ ጠላቶቹም አመድን ይትማሉ ለጭለት ሆለተኛም ጳገመኞች ትርጉም አለው ወደ ኢየሩሳሌም የሚ ሄዱ የኢትዮጵያ ስደተኞች ጌታ በተወለደበት ሥፍራ በቤተልሔም ይሰገዳሉ ይገዛሉ ይስገ ዳሉም በተጠመቀበት በዮርዳኖስ ወንዝም ይታጠ ባሉ በተሰቀለበት ሥፍራ በተራገዩ ይገዛሉ ይሰገ ዳሉም። ሁለተኛም ከእንደገና ይገዛሉ ከፍጹም ልቅሶ ጋር በተቀበረበት ሥፍራ በጎልጎታ ይማል ላሉ ከዚያም የነበሩት ምስክር ሆኑ አሉ። ከትን ማኪ በፊት በፋሊካ ዋዜማ ይህችውም የሕማማ ት ቀዳሚት ለገበት ናት፤ በጎልጎታ ሥፍራ የክር ስቲያን ጉባኤ ይደርጋል በየወገናቸውም መብ ራት ይሰትላሉ መጀመሪያም የሮም ሰዎችና መለ ካውያን ይዞራሉ ሲዞሩም ብርሃን አይገለጥም አፍረውም ይመለሳሉ ከዚህ በኋላ የኢትዮጵያና ያግብጽ ሶርያና አርማንያ ማርኖም ይዞራሉ። ከእ ነርሱ ጋር ኢትዮጵያዊ ከሌለ በመብራቶቻቸው ውስጥ ብርሃን አይታይም ከእነርሱም ኢትዮጵ ያዊ ቢኖር በኢትዮጵያዊው መብራት ካልሆነ በቀር ብርሃን አይታመጥም በዓመቱም ከሀዲዎች ወደ ሌላ ሥፍራ ቢያዘዋወሩት እንኳን የእግዚአ ብሔር ፊት ይከተለዋል በርሱም ላይ የሚያበ ራው መብራት ይታያል።

፶፮ እነሆ ለሰላኢትዮጵያ ከፍ ከፍ ማለትና ስለ ኩብራ ምስክርነትን አደረሰንላችሁ።

ከመ ገጥኡ ሰብአ ገብጽ እምረላሲያን ኢትዮጵያ ወያዳ ባሕቲቲሙ ወኢያስተርአየ ሱሙ ማኅ ቶተ ብርሃኖሙ። ወእምዝ ይበልጃልሙ ተገባላት እለ ይቀንይዎሙ ናሁኪ አሕላሎም ከመ ሃይማኖ ተከሙ ወበእንተዝ ኢያስተርአየ ሰከሙ ማኅተተ አምላክከሙ እንክላኪ ገመደጠከሙ ገበ ሃይማኖ ትነ። ወበከዩ ሰብአ ገብጽ እንዝ ይብሉ ገድጉ ገሕቲተ ከመ ገሕላሉ ለአምላክነ። ወእምዝ ሶበ ገደገምሙ ሖሩ ገበ መቃብረሁ ለፈ ፈላሲ እም ሰብአ ኢትዮጵያ ከረዩ ወአውዕኩ አዕጽምቲሁ ወቂጽርዎ በልብሶሙ ወያድዎ ለመቃብረ እግ ዚእነ በከመ ያለምዳ ለላዓመት። ወአስተርአየ ማኅተተ ብርሃን ውስተ ቀንዲል። ወእምዝ ተፈ ሥሐ ሰብአ ገብጽ በእንዚአብሔር ዘረድአሙ። ወተገባላትሂ ገደገምሙ ከመ ይገበሩ በሃይ ማኖቶሙ።

፶፮ ገትመየጥኪ ገበ ዘለፋሁ ለፎጢኖስ ዘእምረላሲያን በበአተ ነገር ውስተ ካልዕ ፍኖ። ገበሱኪ ለፎጢኖስ እ ፎጢኖስ ከልብ ዘለብደ ያደውዮ ለዘነሰኩ ወበፅዑር ደዊ ይመውት ዘለከፎ በእስናኒሁ። ወከማሁ ዘሂ ይለምዕ ትምህርተከ ደደዊ በሕማመ ስሕተትከ ይበውእ ሕምዝ ገዘት ውስተ ልቡ ዘይሰብር አዕጽምተ ወይመትር እማዑተ። እ ፎጢኖስ እፎት ትበሉ ለፈ እማርያም ህላዊሁ ለክርስቶስ ዘበእንቲአሁ ይቤ አብ በመጽሐፈ ሕግ አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኒነ። ዘፍቱ፡፳፮

፶፯ ጻዊትኒ ይቤ ወእምትድመ ፀሐይ ሁሉ ስሙ። ዮሐንስኒ ወንጌላዊ ይቤ ቀዳሚሁ ቃል ውእቱ ወውእቱ ቃል ገበ እንዚአብሔር ውእቱ ወእንዚአብሔር ውእቱ ቃል። ወከማሁ እምቀዲሙ ገበ እንዚአብሔር ውእቱ። ናሁኪ ይነገር ትድመ ህላዊሁ ምስለ አብ። ወእምዝ ያተ ሉ እንዝ ይብል ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ወዘእንበሊሁሰ አልቦ ዘኮነ። ናሁኪ አግህደ ከመ አልቦ ዘተገብረ በህላዊ ባሕቲቱ አብ ዘእንበለ ጽምረተ ወልድ። ወበእንተዝ ይቤ ዘእንበሊሁሰ አልቦ ዘኮነ። ካዕበ ይቤ ዮሐንስ በውስተ መልእክቱ ዝ ውእቱ ቀደማዊ ዘሰማዕነ ወዘርኢነ ወዘጠየቅነ ወገሰላ እደዊነ በእንተ ነገረ ሕይወት ወሕይወትኒ ተዐ ውተት ለነ። መዝፍ፩፡፲፮ ዮሐ፩፡፩ ጳዮሐ፩፡፩

፶፰ ጳውሎስኒ ይቤ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘትማልም ወየም ወከመ ውእቱ እስከ ለዓለም ። ማርቆስኒ ይቤ ቀዳሚሁ ለወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ኺያት። ካዕበ ይቤ በወንጌል ለእንዚአብሔርሰ አልቦ ዘርአየ ገመራ ወባሕቱ ወልድ ዘህሉ ውስተ ሕጽኑ ውእቱ ነገረነ። ማር፩፡፩ ዮሐ፩፡፲፮ ዕብ፲፫፡፭

ገብጻውያን ከኢትዮጵያ መንገደኞች ሰው አጥተው ብቻቸውን እንደዞሩ የመብራታቸውም ብርሃን እንዳልታየላቸው የነገሩን ሰዎች አሉና። ከዚያም የሚገቡአቸው እስላሞች እነሆ ሃይማኖታችሁን አከፋፋችሁ ስለዚህም የአምላካችሁ ብርሃን አልተገለጠላችሁም ከእንግዲህስ ወደሃይማኖታችን እንመልሳችኋለን አሉአቸው። የግብጽ ሰዎችም አምላካችንን እንለምነው ዘንድ ጥቂት ጊዜ ተጠን ብለው አለቀሱ ከዚያም በተጨማሪም ጊዜ ከኢትዮጵያ ሰዎች ወገን ወደሆነ የአንድ መንገደኛ መቃብር ሂደው ቆፍረው አጥንቶቹን አወጡ በልብላቸውም ጽጦሩት በየዓመቱም እንዳስለመዱት የጌታችንን መቃብር ዞሩት የመብራቱም ብርሃን በቀንዲሉ ውስጥ ታየ ከዚህም በኋላ የግብጽ ሰዎች በረዳቸው በእንዚአብሔር ደስ ተሰኙ እስላሞችም በሃይማኖታቸው እንዲኖሩ ተጨላቸው።

፶፯ በነገር ወደሌላ ጉዳና መግባት ከረሳገበት ወደ ፎጢኖስ ተግሣጽ እንመለከ። ፎጢኖስን እንገዲህ እንበለው፤ ፎጢኖስ ሆይ ያበደ ወሻ የነክለውን ለሕመም ይዳርገዋል። በጥርሶቹ የነካው እርሱ በአስጨናቂ ደዊ ተይዞ ይሞታል። እንደዚሁም ትምህርትህን የሚሰማ በስህተትህ ሕመም ይታመማል አጥንትን የሚሰብር አንጆትንም የሚቆርጥ የውግዘት መርዝ ወደ ልቡ ይገባል። ፎጢኖስ ሆይ በሕግ መጽሐፍ አብ ስለርሱ አዳም ከእኛ እንደአንዱ ሆነ ብሉ የተናገረላትን የክርስቶስን ህልውና እንደምን ከማርያም ከተወለደ ወዲህ ነው ትለዋለህ። ዘፍቱ፡፳፮

፶፯ ጻዊትም ከፀሐይ አስቀድሞ ስሙ አለ ወንጌላዊ ዮሐንስም በመጀመሪያ ቃል ነበረ ቃልም በእንዚአብሔር ዘንድ ነበረ፡ቃል እንዚአብሔር ነው እንደዚሁም ከመጀመሪያ በእንዚአብሔር ዘንድ ነበረ አለ። እነሆ ከአብ ጋር የህልውናውን ቀዳሚነት ተናገረ ከዚያም ሁሉ በእርሱ የሆነ ያለርሱ የሆነ የሰም ብሉ አስከተለ። እነሆ ያለ ወልድ አንድነት በአብ ብቻ ህልውና የተፈጠረ እንደሌለ ገለጠ። ጻግመኛም ዮሐንስ በመልእክቱ የሰማነውና ያየው የተረዳነው እጆቻችንም የዳሰሱት ስለ ሕይወት ነገር ቀዳማዊ ይህ ነው ሕይወትም ተገለጠችልን አለ። መዝፍ፩፡፲፮ ዮሐ፩፡፩ ጳዮሐ፩፡፩

፶፱ ጳውሎስም ኢየሱስ ክርስቶስ ትናትናና ዛሬ እስከ ዘላለም ድረስ ያው ነው አለ። ማርቆስም በነዚያት መጽሐፍ እንደተጻፈ ኢየሱስ ክርስቶስ የወንጌል መጀመሪያው ነው አለ። ሁለተኛም በወንጌል እንዚአብሔርን ያየው ፈጽሞ የሰም ነገር ግን በእቅፋ ያለ እርሱ ነገረን አለ። ማር፩፡፩ ዮሐ፩፡፲፮ ዕብ፲፫፡፭

፩ ይሁዳኒ ይቤ ወለዘከረከሙ ፈቀድኩ ወታእምሩ ምዕረሰ ከመ ኢየሱስ እድገነ ሕዝቡ እምድረ ግብጽ ወበፍገምሰ ለአለ ኢአምኑ አጥፍ አሙ፡ ካዕበ ይቤ ዳዊት ምስሊክ ቀዳማዊ በዕለቱ ኃይል፡ በብርሃኖሙ ለቅዱሳን፡ ለሌሁኒ ይቤ ወልድ ሰብሐኒ አባ በሰብሐትዮ ዘህሉ ምስሊክ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፡፡ በዝኒ ኢትሌቡት ኦ ፎጢኖስ ዕውረ ልብ ትትከሐድኑ በእንተ ሀላዊሁ ዘእምቅድመ ዓለም፡፡ መዝገብ፡፤ ፪ ይሁ ፋጅ

፳፩ እ ፎጢኖስ ተክለ ሐሰት ተመላ ሕክ እምሥርወ ሕያዋን ወተተክልከ ውስተ አዕ ጸዳቲሆመ ለዓጸውተ ሲኦል፡፡ ወንሕነሰ ነአምን ከመ አብ ሀልወ ምስለ ወልዱ ወምስለ መንፈስ ቅዱስ፡፡ እኮ ለመርድአ ግብር ዘወለደ ለወልዱ ወእኮ ለአስተዋዕኦ ኪን ወተግባር ዘተደመረ ሀላ ዊሁ ለመንፈስቅዱስ ውስተ ሀላዊሁ አላ ፩ እመንቱ ገቡራነ ሀላዊ ወገቡራነ ገዕዝ ወሥር ዓት፡፡ ኢርኩባን ሰጠባይዐ ፍጥረት ኢልኩፋን ለግስተ አጻብዕ ኢያስተርአዩ ለንጸፊ ወኢይት ሌበጢ ለእማሬ፡፡ ኢይትከወሱ በቱሳሒ ወኢይት ፈለጡ በቡዓይ ወኢይትሌዐሉ በፍድፋዴ፡፡ ወኢ የሐጽዱ በትታጌ፡፡ ጎሩም አብ ዮኢያስተርኢ በሀላ ዊሁ ዘእንበለ ዳእመ በራእዩ ትገቢት ለነቢ ያቲሁ፡፡ ጎሩም ወልድ ዘኢያስተርኢ በመለኮቱ ዘእንበለ በትሰብእቲ፡፡ ጎሩም መንፈስቅዱስ ዘኢ ያስተርኢ በካልዕ ግርማሁ ዘእንበለ ዳእመ በንጸፊ ዘይትፈቀድ በዘይረድአሙ ለቅዱሳን፡፡ ወሶበ ርአዩ እግዚአብሔር ከመ ኢበቀዕ ደመ አቤል ጻድቅ ለሥላሴ ዕዳሁ ለአዳም ኢለኪቡቱ ለይስሐቅ ዲበ ምሥዋዕ ዘነደቀ አቡሁ ወኢደመ ናቡቲ እስራኤላዊ ዘተቀትለ በእንተ ዓጸደ ወይት ኢደመ ኢሳይያስ ዘሰጠቅም ለለክፍል በሞሰርተ ዕዕ፤ ወኢደመ ኤርምያስ ዘወደይዎ ውስተ ዓዘ ቅተ ዓምዓም ሲበ ተነበዩ በእንተ ገዋዊ፡፡ ወእም ድጎረ ሚጠተ ገዋዊ ወገርም በእከሳን ሲባ ይብል አምላክ ወልደ አምላክ፡፡ ወይቤሉ ዝንቱ ውእቱ ነገሩ ለኢሳይያስ አብዱ ሳዕሌሁ ወተተልም፡፡ ወዓ ዲ ኢበቀዕ በአተ ዩ ደቂቅ ውስተ እቶነ እሳት ዘባቢሉን ዘእፍልሕም በተይ ወፒላ ወእስፈሊ ጦን ወአቀላሚዶን እስከ ተለዐለ ነበሰባሉ እም አፈ እቶን ኃወደ በእምት፡፡ ወኢበአተ ዳንኤል ውስተ ግበ አናብስት ርትባን፡፡ ሲባ ነዩለ መዳ ልወ ኃጢአቶሙ ለአዳም ወለሐዋን እመዳልወ ጽድቆሙ ለነቢያት ወእመዳልወ ደሞሙ ለቅ ዱሳነ ልዑል እስመ ምክንያተ ፀሐቶሙ እምነነት ለአዳም ወለሐዋን ኮነ በፈቲወ ክዊነ አምላክ፡፡ ርአዩ እግዚአብሔር ከመ ኢይሠልጥ ዕዳሁ ለፈ ቲወ ከዊነ አምላክ ዘእንበለ ዳእመ በደመ አምላክ ከመ ኢይሠልጥ ዕዳሁ ለፈቲወ ከዊነ አምላክ ዘእንበለ ዳእመ በደመ አምላክ፡፡ ጎደረ ለቡሃ ለሐዋን ገበ ወሰተ ሐዋን ጽሕቀ አቡሁ ለአዳም ለክዊነ ዳገም አዳም፡፡ ናሁኪ ያርኢ

፩ ይሁዳም ኢየሱስ ሕዝቡን ከግብጽ ምድር እንዳላን ሳላባባቸው ፈጽማቸውም እን ድታውቁም ወደድሁ፡፡ በሁለተኛውም ያላመነትን አጠፋቸው አለ፡፡ ሁለተኛም ዳዊት በኃይል ተን ከአንተ ጋር ቀዳማዊ ነው፡፡ የቅዱሳንም ብርሃናቸ ው አለ፡፡ እርሱም ራሱ ወልድ አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከአንተ ጋር በነበረ ኩባሪ እክብረኝ አለ፡፡ ልብህ የታወረ ፎጢኖስ ሆይ በዚህ አታስተውልምን ከዓለም አስቀድሞ ስለህ ህልው ናው ትክፋለህን፡፡ መዝገብ፡፤ ፪ ይሁ ፋጅ

፳፩ የሐሰት ተክል ፎጢኖስ ሆይ ከሕያዋን ሥር ተነቅለህ በሲኦል በረኞች አፀደች ውስጥ ተተክልህ፡፡ እኛ ግን አብ ከልጁና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እንዳለ እናምናለን፡፡ ልጁን የወለደው ለሥራ ረዳትነት አይደለም የመንፈስቅዱስም ህ ልውና አንድ የሆነው ጥበብና ሥራ ለማዋጣት አይደለም፡፡ በህልውና የሚተባበሩ በባሕርይና በሥ ርዓት የተባበሩ አንድ ናቸው እንጂ፡፡ ለፍጥረታት ጠባይ አይገኙም፡፡ በጣት ለመዳለስ የማይነኩ ለእ ይታ የማይታዩ ለማመልከትም በማስተዋል የማ ይወሰኑ ናቸው፡፡ በጭማሪ አይኖወጹም በመነጠ ልም አይለዩም በመብዛትም ከፍ አይሉም በመ ጉደለም አይጉድለም ለነቢያቱ በትንቢት ራእይ እንጂ በባሕርይ የማይታይ አብ ልዩ ነው በሰ ውነቱ ካልሆነ በቀር በመሰከቱ የማይታይ ወልድ ልዩ ነው፡፡ ቅዱሳንን በሚረዳቸው ገንዘብ በሚፈ ለግ እይታ እንጂ በልዩ ግርማው የማይታይ መንፈስቅዱስ የተለየ ነው፡፡ እግዚአብሔር የጻድቁ የአቤል ደም የአዳምን ዕዳ ለመክፈል እንዳል ጠቀመ ባወቀ ጊዜ የይስሐቅም አባቱ በሠራው መሠዊያ ላይ መተኛት፡፡ ስለወይን በታው የተገ ደለ የእስራኤላዊው የናቡቲም ደም፡፡ በእንጂት መጋዝ በየጥቂቱ የሰነጠቁት የኢሳይያስ ደም፡፡ ስለ ምርኮ ትንቢት በተናገረ ጊዜ ረገረግ ወዳለበት ጉድጓድ የከተቱት የኤርምያስ ደም፡፡ ከምርኮ ከተመለሰም በኋላ የአምላክ ልጅ አምላክ ባለ ጊዜ በደንጊያ ወገሩት ይህ የኢሳይያስ ነገር ነው አሉ በርሱም ላይ ተቆጡ ገደሉትም፡፡ ደግመኛም የሦስቱ ልጆች አርባ ዘጠኝ ከንድ ወደላይ ነበልባ ሉ ከእቶነ አፍ ከፍ እስኪል ድረስ በተይና በፒሳ በእስፈሊጦንና በአትላሚዶን ወዳፈሉት የባቢሉን የእሳት እቶን መግባት የዳንኤልም ወደተራቡ የአንበሳች ጉድጓድ መጣል አልጠቀመም፡፡ የአዳ ምና የሐዋን የኃጢአታቸው ሚዛን ከነቢያት የጽድቃቸው ሚዛን ከልዑል ቅዱሳንም የደማ ቸው ሚዛን በበለጠ ጊዜ የአዳምና የሐዋን ከገነት የመውጣት ምክንያት አምላክ ለመሆን በመሻት ነውና እግዚአብሔር በአምላክ ደም ካልሆነ በቀር አምላክ ለመሆን የመሻትን ዕዳ እንደማይከፍል ዐውቀ፤ የሐዋን አባት በሐዋን ሴት ልጅ ዘንድ አደረ የአዳም አባቱ ዳግማይ አዳም ለመሆን ተጋ፤ እነሆ የእግዚአብሔር በረከ ት ከሕዝብ ወደ ሕዝብ ሲፋለስ ያሳያል የአቤልን

እንዝ ይትፋለስ በረከተ እግዚአብሔር እምሕዝብ ውስተ ሕዝቡ፡፡መሥዋዕተ አቤል ተወክሏል ወዘቃ የልሰ ኢተወክሏል ወበእንተዝ በትንሳት ተተሉ ቃየል ለአቤል፡በተለ ደሙ ጸርሐ ወሰከየ እንዋሁ ንዝ እግዚአብሔር አስከ ረገማ እግዚአብሔር ለምድር ዘይገብር ቃየል፡፡ዘፍቺ+፩፡፩+፳ ፩ነገ ፩+፲፭ ኤርጫ+፭ ጻንጹ+፳፻ ዕብ፲፭+፳፻

፳፫ ወበእንተዝ አስተማሰለ ጳውሎስ ደመ ኢየሱስ ክርስቶስ በደመ አቤል ጻድቅ ወይቤ በንዝንተ ደም ነባቢ ዘይጌይስ እምተና ገሮ እምዘአቤል፡፡ወእምድጎረ ሞቲ ለአቤል ተወልደ ሴት ዘበትርንጫሁ ተክለ ህየንተ አቤል ዘተተሉ ቃየል ወበእንተዝ አዕረፈ በረከተ አቤል ሳዕለ ደቂቀ ሴት፡፡ ወዘርእ ቃየልስ ኮነ ለመርገም ወለድምሳሊ እምገጸ ምድር፡፡ ወለደ ናጎ ፫ ደቂቀ ሴምሃ ወካምሃ ወያፌትሃ፡፡ ወሰካምስ ውገደት በረከቲ ወለያፌትሂ ይቤሉ ለያርጎብ እግዚአብሔር ምድረ ለያፌት፡፡ወለሴምስ ይቤሉ አቅ ዲሙ እምበረከተ ያፌት ይትባረክ እግዚአብሔር እምላኩ ለሴም፡፡ ወእምድጎረ በረከተ ያፌትሂ አትለወ ወይቤ ለይጎድር እግዚአብሔር ውስተ ቤቱ ለሴም፡፡ናሁ ተመካዐበ በረከት ውተዐውቀ ከመ የጎድር እግዚአብሔር ውስተ ቤቱ፡ናሁኪ ፈለሰት በረከት ንዝ ቤተ ሴም፡፡ ዘፍ፱+፳፻ ዕብ፲፭+፳፻

፳፬ ወለደ አብርሃም አስማዒልሃ እም አጋር ንብጻዊት ወይስሐትሃ ዘበርስዓን እምሳራ ወለተ አቡሁ፡፡ የቃጢንሃ ወዝገባሪሃ ወያክሶንሃ ወማይጻንሃ ወኢየዝባትሃ ወሴሐሃ እምኬጡራ፡፡ ወፈለሰት በረከት ንዝ ይስሐቅ ወልደ ሳራ እስመ ይቤሉ እግዚአብሔር ለአብርሃም እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ፡፡ ዘፍ፲፮+፲፭ ፣፳፩+፲፭

፳፭ ወለደ ይስሐቅ ዓሳውሃ ወያዕ ቆብሃ፡፡ ወይቤ እግዚአብሔር በአፈ ነቢይ ያዕቆብሃ አፍቀርኩ ወዓሳውሃ ጸላዕኩ፡፡ ናሁኪ ተግሕሰ በረከተ እግዚአብሔር እምዒሳው ንዝ ያዕቆብ፡፡ወለደ ያዕቆብ ፲ወ፪ ደቂቀ ወለሰ ፩ ፩ አርእየ ያዕቆብ በረከቶሙ ከመ ሀብተ ጸጋ ዘይደልዎሙ፡፡ ለይሁዳስ ይቤሉ ይሁዳ ሰብሐኩ አጎዊክ እደዊክ ዲበ ዘባናሙ ለጸላዕትኩ፡፡ይስገዱ ለከ ደቂቀ አቡክ ይሁዳ እጎለ እንበሳ ሰከብከ ወናምከ ከመ አንበሳ ወከመ አንለ አንበሳ አልበ ዘያንትሀኩ፡፡ኢይጠፍእ ምልክና እምይሁዳ ወም ስፍና እምእባሉ እስከ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሉቱ፡፡ውእቱ ተስፋሆሙ ለአሕዛብ የሐጽብ በወ ይን ልብሶ በደመ አስካል ሰንዱና፡፡የአሥር በሐ ረገ ወይን አድጎ ወበዕፅ ኤሉት ዕዋሉ፡፡ፍሡሐት እምወይን አዕይንቲሁ ወጸዓዳ ከመ ሐሊብ ስነኒሁ፡፡ ዘፍ ፵፱+፩-፳፭ ዕብ፲፭+፳፻

መሥዋዕት ተቀበለ የቃየልን ገን አልተቀበለም ስለዚህም ቃየል በትናት አቤልን ገደለው ቃየል የሚያርሳትን ምድር እግዚአብሔር አስከረገማት ድረስ ደሙ ለበቀል በእግዚአብሔር ዘንድ ሙዝ ወንድሙንም ከሰሰ፡፡ ዘፍቺ+፩፡፩+፳ ፩ነገ ፩+፲፭ ኤርጫ+፭ ጻንጹ+፳፻ ዕብ፲፭+፳፻

፳፫ ስለዚህም ነገር ጳውሎስ ከአቤል መናገር የሚሻል የሚናገረውን ደም በመርጨት ብሉ የኢየሱስ ክርስቶስን ደም በጸድቁ በአቤል ደም መስሉ ተናገረ፡፡ከአቤል ሞት በጋላ ሴት ተወለደ፡ ትርጉሙም ራንታ ምትክ ማለት ነው ስለዚህም የአቤል በረከት በሴት ልጆች ላይ አረፈ የቃየል ዘር ገን ለርግማንና ከምድር ለመ ጥፋት ሆነ፡፡ ናጎ ሦስት ልጆችን ሴምና ካምን ያፌትንም ወለደ፡የካም በረከቱ ጠፋች ያፌት ንም እግዚአብሔር የያፌትን ምድር ያስፋ አለ ው፡፡ ሴምን ገን ከያፌት በረከት አስበልጦ የሴም እምላክ እግዚአብሔር ይመስገን አለ፡፡ ከያፌት ምርቃትም አስከትሉ እግዚአብሔር በሴም ቤት ይደር አለ፡፡እነሆ በረከት እጥፍ ድርብ ሆነ እግዚአብሔር በቤቱ እንደሚያድር ታወቀ እነሆ በረከት ወደ ሴም ቤት ገባች፡፡ ዘፍ፱+፳፻ ዕብ፲፭+፳፻

፳፬ አብርሃም ከንብጻዊቷ አጋር እስማኤልን ከአባቱ ሴት ልጅ ከሳራም በርድናው ወራት ይስሐቅን ወለደ፡፡ የቃጢንና ዝንባሪን ያክሶንና ማይጻንን ኢየዝባትና ሴሔን ከኬጡራ ወለደ፡፡ በረከት ወደ ሳራ ልጅ ወደ ይስሐቅ አለፈች እግዚአብሔር አብርሃምን ከይስሐቅ ዘር ይጠራልህል ብሉታልና፡፡ ዘፍ፲፮+፲፭ ፣፳፩+፲፭

፳፭ ይስሐቅም ዓሳውና ያዕቆብን ወለደ እግዚአብሔርም በነቢይ አፍ ያዕቆብን ወደድሁ ዓሳውን ገን ጠላሁ ብሉ ተናገረ እነሆ የእግዚአብሔር በረከት ከዓሳው ወደ ያዕቆብ ዘወር አለ፡፡ ያዕቆብ አስፈላጊነት ልጆችን ወለደ፡ለእያን ጻንዳ ቸውም እንደሚገባቸው የጸጋ ሀብት በረከታቸውን አሳየ፡፡ይሁዳን ይሁዳ ወንድሞችህ ያመ ስግኑህ እጆችህ በጠላቶችህ ጀርባ ላይ ናቸው፡፡ የእባትህ ልጆች ይስገዱልህል፡ይሁዳ የአንበሳ ደበል እንደ አንበሳ ተኛህ አንታላህም እንደ አንበሳም ደበል የሚቀስትህ የለም፡፡መንግሥት ከይሁዳ አይጠፋም ግዛትም ከወገኑ፡፡ገዢ የሆነው እስኪመጣ ድረስ፡እርሱ የአሕዛብ ተስፋቸው ነው ልብሉን በወይን ያጥባል መደረቢያውንም በፍራ ደም፡፡ አህያውን በወይን ሐረግ ውርገጭላውንም በወይን ሐረግ ያሥራል፡፡ዓይኖቹ ከወይን ይልቅ ደስ ያሰኛሉ ጥርሶችም እንደወተት ነጭ ናቸው አለው፡፡ ዘፍ፵፱+፩-፳፭ ዕብ፲፭+፳፻

፳፯ ርህራሄ አስተርጓሚ ትእምርተ መን ግሥቱ ለክርስቶስ ውስተ ቤተ ይሁዳ፡፡ወይሁዳኒ ወለደ ዛሬ ሃገራችንን እምነት ስር ብላለች ሌር ወለውና፡፡ወፋራሽን ወለደ ለክርስቶም ወሌስሮ ምን ወለደ ለአራም ወአራምን ወለደ ለአሚናዳብ ወአሚናዳብን ወለደሙ ለነሐሶን ወለሌልሳቤጥ ብላለች አርን ካህን፡፡ወነሐሶንን መልአክ ኃይሉ ሙ ውለቱ ለቤተ ይሁዳ ወውለቱ ወለደ ለሰሎ ሞን፡፡ወሰሎ-ሞንን ወለደ ለባባስ እምረአብ ዘማ ዘኢያሪኮ እንተ ይሕቱ ደወለ ኃይ፡፡ ወባባስን ወለደ ኢየሱድሃ እምነ ሩት ሞአባዊት፡፡ወኢየሱ ድኒ ወለደ ዕሤይሃ፡፡ ወዕሤይሃ ወለደ ኤልያብሃ በኩረ ወአሚናዳብሃ ካልዐ ስማዕሃ ግልሶ ናት ናኤልሃ ራብያ ራዳሃ ገምሶ ነሐሶንሃ ሳድሶ ዳዊ ትሃ ሳብያ፡፡ ማቴ፩፡፫፤

፳፰ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳሙኤል ምላሕ ቀርን ትብዕ ወሑር ንብ ቤተልሔም ወባሕ ቤተ ዕሤይ ወእነ አርአያክ ዘንረይኩ እምደቂቱ፡፡ ወበጽሐ ሳሙኤል ውስተ ቤተልሔም ወበአ ውስተ አፀዱ ለዕሤይ ወይቤሉ እምጽዮሙ ለደቂ ቅከ ወአምጽኦ ለኤልያብ ወይቤ ሳሙኤል ዘኩ መሲሑ ለእግዚአብሔር፡፡ ወይቤ እግዚአብሔር እኮ ዘንተ ዘንረየኩ፡፡ወካዕብ እምጽኦ ሳሙኤል ለአሚናዳብ ወአርአያ ቅድመ እግዚአብሔር ወይ ቤ እግዚአብሔር ለዘኒ ኢንረይክም፡፡ወአምጽኦ ሙ ዕሤይ ለሰድስተሆሙ ደቂቱ ወኢየሱተርአየ ገጽ እግዚአብሔር ምስሌሆሙ በቅድመ ሳሙኤ ል፡፡

፳፱ ወይቤሉ ሳሙኤል ለዕሤይ ኢህሉት ለከ ካልዕ ዘእገላሉ እሱ፡፡ወይቤሉ ዕሤይ ለሳሙኤል ሀሉ ወልድ ንኩስ ዘይሬዒ መራዕዩ ለባግዕዩ፡፡ወይቤሉ ሳሙኤል ለአክካብ ያምጽእም ፍጡን፡፡ወአምጽእም ለዳዊት ወአቀምዎ ቅድመ ሳሙኤል፡፡ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳሙኤል ዝ ውለቱ ዘእሲለክ፡፡ተንሥኦ ትብያ፡፡ወበካልዕኒ ይብ ል ወረከብክም ለዳዊት ገብርየ ወተባዕክም ትብዐ ትዱሰ፡፡እስመ እይዩ ትረድኦ ወመዝራዕትዮ ታጸ ንዮ፡፡ወኢይብቀሶ ጸላዒ በሳዕሌሁ ወውሉደ ዐመፃ ኢይደገም አሕምሞቶ፡፡ወእመትርሙ ለፀሩ በቅ ድመ ገጹ፡፡ወእንሥርሙ ለጸላዕቱ፡፡ ውህልየሰ ወእጽታዩ ምስሌሁ፡፡ ወበስምየ ይተሊዓል ቀርኑ፡፡ ወእሠይም ውስተ ባሕር እይሁ ወውስተ አፍላ ግ የማናውለቱ ይበክኒ እቡየ እንተ ወእነሂ በኩርየ እራሱ፡፡ወልዑል እምነ ገሥተ ምድር፡፡ ያሳሙ፤፫፡፩፤ ሙዝ፤፮፡፩፤

፳፲ ወበካልዕኒ ይብል ወእነ አበተል ቀርን ለዳዊት፡፡ወእስተደሉ ማጎቶተ ለመ ሲሕዩ፡፡ ወእለብሶሙ ገፍረተ ለጸላዕቱ፡፡ወቡቱ ይፈ ሪ ቅድሳትዮ፡፡ወበካልዕኒ ይብል ወይገብር ምስረቶ ለመሲሑ፡፡ ለዳዊት ወለዘርኡ እስከ ለዓለም፡፡ ሙዝ፤፮፡፱፤፩፤

፳፯ እነሆ የክርስቶስ የመንግሥቱ ምልክት በይሁዳ ቤተ ታዩ ይሁዳም ዛሬ ገና ፋሬ ስን ከኤርና ከአውናን ሚስት ከትዕማር ወለደ፤ ፋሬስም ኤስርምን ወለደ ኤስርምም አራምን ወለደ አራምም አሚናዳብን ወለደ አሚናዳብም ነሐሶንንና የካህኑ የአርንን ሚስት ኤልሳቤጥን ወለዳቸው ነሐሶን የይሁዳ ቤተ አለቃቸው ነው፡፡ እርሱም ሰሎሞንን ወለደ ሰሎሞንም የጋይ አው ራጃ ከሆነች ከኢያሪኮ አመንዝራ ከረከብ ባባስን ወለደ ባባስም ከሞአባዊቷ ከሩት ኢየሱድን ወለ ደ ኢየሱድም ዕሤይን ወለደ ዕሤይም የበኩር ልጁ ኤልያብን ሁለተኛውንም አሚናዳብን ሦስተ ኛውንም ስማዕን አራተኛውን ናትናኤልን እም ስተኛውን ራዳይን በድስተኛውን ነሐሶንን ሰባተኛ ውንም ዳዊትን ወለደ፡፡ ማቴ፩፡፫፤

፳፰ እግዚአብሔር ሳሙኤልን የዘይቱን ቀንድ ይዘህ ወደ ቤተልሔም ሂድ ወደ ዕሤይም ቤተ ግባ እኒም ከልጆቹ የመረጥሁትን አባይህለሁ አለው፡፡ሳሙኤል ቤተልሔም ደረሰ ወደ ዕሤይ አፀድ ገብቶ ልጆቻህን እምጣቸው አለው፡፡ኤልያብን አመጣው ሳሙኤልም የእግዚአ ብሔር መሲሕ ይህ ነውን አለ እግዚአብሔር ግ ን የመረጥሁት ይህንን አይደለም አለ፡፡ሁለተኛም ሳሙኤል አሚናዳብን እምጥቶ በእግዚአብሔር ፊት እቆመው እግዚአብሔርም ይህንንም አልመ ረጥሁትም አለ፡፡ዕሤይ ስድስተኛም ልጆቹን አመ ጣቸው በሳሙኤል ፊት የእግዚአብሔር ገጽ ከእነርሱ አልታዩም፡፡

፳፱ ሳሙኤል ዕሤይን ከእነዚህ ሌላ የለ ህምን አለው፡፡ዕሤይም የበጎች መንጋ የሚጠብቅ ታናሽ ብላቴና አለ አለው፡፡ሳሙኤልም ፈጥነው እንዲያመጡት ባክ አለው፡፡ዳዊትንም አመጡት በሳሙኤልም ፊት አቆሙት፡፡እግዚአብሔርም ሳሙ ኤልን የነገርሁህ ይህ ነው ተነሥና ቅባው አለው በሌላም መጽሐፍ አገልጋይ ዳዊትን አገኘሁት የተቀደሰውንም ቅባት ቀባሁት እጅ ትረዳዋለች ና ከገዴም ታበረታዋለች፡፡ጠላት በርሱ ላይ እይ ሠለጥንም የዓመፃም ልጆች ዳግመኛ እይሠቀዩ ትም ጠላቶቹን በፊቱ አዋርዳቸዋለሁ የሚጠሱ ትንም አገሳሉቶላቸዋለሁ ይቅርታዬና ጽድቄ ከእርሱ ጋር ይሆናል በሰሜን ቀንዱ ከፍ ከፍ ይላል እጁን በባሕር ላይ አሾማለሁ ቀኝንም በወ ዝቸ ላይ፡፡እርሱ እንተ አባቴ ነህ ይለኛል እኒም በኩር አደርገዋለሁ ከምድር ነገሥታት ይልቅ ከፍ ከፍ ያለ ነው ይላል፡፡ ያሳሙ፤፫፡፩፤ ሙዝ፤፮፡፩፤

፳፲ በሌላም እኒም ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ለተባሁትም መብራትን አዘጋጅላታ ለሁ ጠላቶቹን አፍረትን አለብላቸዋለሁ በርሱም ቅድስናዬ ያፈራል ይላል፡፡በሌላም ሥፍራ ምሕ ረቱን ለተቀባው ያደርጋል ለዳዊትና ለዘሩ እስ ከ ዘላለም ድረስ ይላል፡፡ ሙዝ፤፮፡፱፤፩፤

፪ አሳይያለን ይህ ትወጽእ በትር እምሥርወ ሆኒ፡ ወፃጽ ጽጌ እምጉንዳ ፡ ወፃጽ ዲቢ መንፈስ እግዚአብሔር፡ ናሁኪ ፈለሰት በረከት እግዚአብሔር ገብ ቤተ ጻዊት፡ ቀርጎ ትሰፊ ፈልሐ ዲቢ ርእሱ ወበትረ መን ገሥት ሠረፀት እምቤቱ፡ ወእም ዘርእ ዘእሁ አገሥእ ለነ እግዚአብሔር ቀርጎ መድኃኒትነ፡ ወዓዲ ሊባላ ውስተ አዕጸዳቲሆሙ ለነገሥተ ገሊላ ኢገረያ ለወለተ ሄርድቡ፡ ወለተ ነዳያን ገረ ዩ እም ወለተ ዐበይቶሙ ለነገሥተ ይሁዳ፡ እንዝ እግዚአብሔር ውላቱ ውስተ ማገፀን በእሴት ገደረ፡፡

፫ ወሰባሂ አፍቀረ ወፈተወ ሥና ኢያዕሪጋ ሰማያተ ከመ ትኩና አመ በጽርሐ እርያም፡ አላ ሰሊሁ ወረደ ወገደረ ውስተ ቤተ ዮሴፍ ፀራቢ፡፡ ኢያንዘራ ዲቢ ሰረገላ ዘኪሩበል ከመ ትፅገሶ በሆ፡ አላ ሰሊሁ ገደረ ውስተ ማገፀና እንዝ ሀሰወት በሀገረ ገሊላ እንተ ሰማ ናዝሬት፡፡ ኢያሱተሳተፋ በዕበዩ አመ ሥጋዊሁ ወእይቤሱ ለገብርኤል እምጽእ ዝዩ ለድገገል ከመ ትፅረኒ በከርሣ ዩ አውራጋ፡ አላ ሰሊሁ ተሳተፈ ትሕትናሃ ወረደ ምስለ ገብርኤል ወቦእ ውስተ ቤተ ገደታ፡፡ ወሰባ ይህላ መልእክ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ላዕሊኪ ተቀደሰት በርደተ መንፈስቅዱስ ለከዊነ አመ እምላክ፡፡ ወሰባ ደገመ ብሂሉታ ኃይለ ልዑል ይጸልልኪ ጸንጎት ሰጸዊረ ወልድ ዋሐድ በኃይለ አቡሁ ሰማያዊ፡፡ ወሰባ ይህላ ወዘኒ ይትወለድ እምኒኪ ቅዱስ ውላቱ ወይሰመይ ወልድ ልዑል፡፡ ውላቱ ዘይትወለድ እምኒሃ፡፡ አዕሪጎት ሕሊናሂ ውስተ ጽርሐ እርያም ገብ ሀሉ ወልድ ምስል አቡሁ፡፡ ውላቱኒ እጽኅነ ሰማያተ ወወረደ ወምጦ ርእሱ ውስተ ማገፀና፡፡

፬ ወከዕበ ትቤሉ ድንገል ለመልእክ ይኩነኒ በከመ ትቤሊኒ፡፡ ውላተ ጊዜ ተወገወ ቃል እምኒሃ፡፡ ኢያምጽእ ምስሊሁ አመ ሥጋዊሁ ዩ እንዝሰሁ ርእያ ከመ ኢትደንገፅ ወገደረ ከመ ኢትፍራህ፡፡ ገደገ ሆኖ ሰማያውያን አለ ቢሥርዓተ ሰማይ ዕቁባነ፡፡ ወገብረ በዝዩ ሥርዓተ ምድራዊተ ዘይበተዕ ለመልእክተ ቅዱ ላን፡፡ ሆኖ ህልው በየማን አቡሁ ወበዝዩ ህልው በውስተ ማገፀን እመ፡፡ ሆኖ ባሕቲቱ ኃይል ዘኢያስተርኢ ወበዝዩ ኃይል ዘኢይትገሰስ ምስለ ሥጋሁ ዘይትገሰስ፡፡ ሆኖ መጽር ዩ እንበሳ ዘሥዕለ እሳት ወበዝዩ ዩ መጽር ጠባይዕ ዘፍና ትሰብእ ት፡፡ ሆኖ አብ ዘእንበለ እም ወበዝዩ እም ዘእንበለ አብ ምድራዊ፡፡ ሆኖ ገብርኤል ይቀውም በፍርህት ወበዝዩ ገብርኤል ያበበር በትፍሥሕት፡፡ ሆኖ ሰብ ሐተ ልደት እምእብ ወኢያስተርኢ ዘይትኸር በጽርሐ እርያም ወዝዩ ሰብሐተ ልደት እምድ ንገል ዘይትኸር በቤተልሔም፡፡ ሉቃ፩፡፲፱፡፳፮

፪ አሳይያለን ከዕሂይ ሥር በትር ትወግዛች ከገንዳም አበባ ይወጣል በርሱም ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ ያርፋል አለ፡፡ እነሆ የእግዚአብሔር በረከት ወደጻዊት ቤት አለፈች የዘይቱ ቀንድ በራሱ ላይ ፈላ የመንገሥትም በትር ከቤቱ በቀለች ከዘርም እግዚአብሔር የመ ድኃኒታችንን ቀንድ እነሣልን ጸገምናም ወደ ገሊላ ነገሥታት አፀደች አልገባም የሄርድባን ቤት ልጅ አልመረጣትም ከይሁዳ ነገሥታት ከታላላቆች ቤት ልጅ ይልቅ በሴት ማገፀን ውስ ጥ አደረ፡፡

፫ በወደዳትና ደምግባቷን በወደደ ጊዜም በጽርሐ እርያም እናት ትሆነው ዘንድ ወደ ሰማይ አላሳረጋትም እርሱ ራሱ ወረደ በጠራቢው በዮሴፍም ቤት አደረ እንጂ፡፡ በዚያ ትፅገሰው ዘንድ በኪሩበል ሠረገላ ላይ እላስተመጣትም ናዝሬት በተባለች በገሊላ ሀገር ሳለች እርሱ ራሱ በማገፀኗ አደረ እንጂ፡፡ ሰው ሲሆን ጌትነቱን አላሳተፋትም ገብርኤልንም ዘጠኝ ወር በማገፀን እንድትሸከመው ድንገልን ወደዚህ እምጣት አላ ሰውም እርሱ ራሱ ትሕትናዋን ተሳተፈ እንጂ፡፡ ከገብርኤል ጋር ወረደ ወደ ችግርም ቤት ገባ መልእክም መንፈስቅዱስ በእንቺ ላይ ይመጣል ባላት ጊዜ የእምላክ እናት ለመሆን በመንፈስ ቅዱስ ተቀደሰች ደገምም የልዑል ኃይል ይጋርድሻል ባላት ጊዜ አንድ ወልድን በሰማያዊ አባቱ ኃይል ለመሸከም ጸናች፡፡ ይህም ካንቺ የሚወሰደው ቅዱስ ነው የልዑል ልጅ ይባላል ሲላት ያን ጊዜ ከእርሷ የሚወሰደው የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አስተዋለች ገሊናዋን ወልድ ከአባቱ ጋር ወዳለበት ወደ ጽርሐ እርያም አላ ረገች እርሱም ዝቅ ብሎ ከሰማያት ወረደ ራሱ ገም በማገፀኗ ውስጥ አሳደረ፡፡

፬ ዳግመኛም ድንገል መልእክን እንዳ ልዝኝ ይሁንልን አላችው ያን ጊዜ ቃል ከእርሷ ሥጋን ተዋሐደ አይታ እንዳትደነግጥ ተመልክ ታም እንዳትፈራ ሰው በሆነ ጊዜ ከእርሱ ጋር አራቱን እንበሳውን አላመጣም በሰማይ ሥርዓት የተጠበቁ ሰማያውያንን በዚያ ተወ፡፡ በዚህም ላት ዱሳን መልእክት የሚረባ ምድራዊት ሥርዓትን ሠራ በዚያ በአባቱ ቀኝ አለ በዚህም በእናቱ ማኅ ፀን ውስጥ አለ፡፡ በዚያ ብቻውን የማይታይ ኃይል ነው በዚህም የማይዳለስ ኃይል ከሥጋው ጋር የሚዳለስ ሆነ በዚያ ተሸካሚዎቹ እሳት የተሣለባ ችው አራቱ እንበሳ ናቸው፡፡ በዚህም ተሸካሚዎቹ ሰው በመሆን መንገድ የተዘኩ አራት ጠባያት ናቸው፡፡ በዚያ ያለ እናት አባት አለው በዚህም ያለምድራዊ አባት እናት አላችው፡፡ በዚያ ገብርኤል በፍርህት ይቆማል በዚህም ገብርኤል በሐሂት የምሥራች ይናገራል በዚያ በጽርሐ እርያም የሚደነት ከማይታይ አብ የመወለድ ምስጋና በዚ ህም በቤተልሔም የሚደነት ከድንገል የመወለድ ምስ ጋና አለው፡፡ ሉቃ፩፡፲፱፡፳፮

፪፻ ሆኖ መፃዛ ዕጣን ይትቀረብ በስያሐ ወርቅ እምነህናት ሰማያውያን ወበዝዮ ይትቀረብ ወርቅ ወክርቤ ወስኒን እምብላ ሰገል። ሆኖ ኪሩቤል ወሱራፈል ይርዕዱ እምግርማ ሁ ወበዝዮ ማርያም ተሐቅፎ ወሰሎሚ ትትላ እኩ። ሆኖ ንጉረ መባርቅት ያንበሰብሱ ቅድሚሁ ወላህበ እሳት ይወጽእ እምጽርሑ ወበዝዮ አድግ ወላህም ያስተማውቅዎ በእስትገሩሶሙ። ሆኖ መን በረ እሳት ወበዝዮ ጎላ አብን። ሆኖ ጸፍጸፈ ሰማይ ዘእብነ በረድ ወበዝዮ ምጽንጋሪ ዘእልህምት። ሆኖ ኢየሩሳሌም እንተ በሰማያት መካነ ትጉሃን ወበዝዮ በዓት ማገደሮሙ ለናሱተ አንሰላ። ሆኖ ብሉዩ መዋዕል ዘዳንኤል ዘኢይትዓወቅ ኑጋ መዋዕሊሁ ወዝዮ ዮሴፍ አረጋይ ይጸውር ዘበዓቅመ እንላ እመሕያው ጉልቂ ዓመታቲሁ።

፫፻ ሰበሰ በጽርሐ አርያም ፀንሱቱ እምኮና ክብረ ወልዕልና ለባሕቲታ። ንሕነስ እም ኢረከብነ በተዓቲ በልዕልናሃ። ምንተ ነእምር ምሥጢር ዘበሰማያት ይትገበር ወምንተ ንሬኢ ጎቡአተ ዘበእርያም ሀሉ። ሰበሂ ዲበ ሠረገላ ኪሩቤል ወለደቶ መኑ እምርእየ ሑቃፊሁ ወመኑ እምገለሶ ሥጋዊሁ። ሰበሂ ኢያንሰላወ ዲበ ምድር መኑ እምአርእየ አሠረ ተጠምቆ ወላዕለ መኑ እምኮነ ስምዐ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘእፈቅር ወሱቱ ስምዕም። ወዲበ ርእሰ መኑ እምወረደ መንፈስቅዱስ በርእየተ ርግብ ጸዓዱ። ወእመስ ኢያስተርእየ ጸታ ሥላሴ በስመ መኑ እምተጠመቅነ። ወበእንዘይነዝ ይቤሉሙ ለእርዳሊሁ ሑሩ ወስብኩ ውስተ ኩሉ እጽናፈ ዓለም ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ። ወከመ ኢይበሉ መኑ አብ ወመኑ ወልድ ወመኑ መንፈስቅዱስ አርእየ ጸታ ሥላሴ በፈለገ ዮርዳኖስ። ወእመሂኬ ኢወር ዘወ በእምጣነ ብእሲ ወኢያስተርእየ በእካለ እንላ እመ ሕያው መኑ እም ሐመ በእንተ መድኃኒ ትነ። ናሁኬ ክብረ እንላ እመሕያው እምትጉሃነ ሰማይ አስመ እግዚአብሔር ተወልደ እምብእሊ ት። ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ዘእኩ መላእክተ ተወክፈ አላ ዘርእ አብርሃም አልዐለ። ኢሳጳ፡፱ ሓገ፡፱ ማቴ፡፲፪ ሉቃ፡፲፩ ዕብ፩፡፲፮

፬፻ ወይእዚኒ ፈጸመን ዘለፋሁ ለፎጢኖስ ንግበር በዓለ ሥጋዊሁ ለወልደ እምላ ክ፡ ንትጋነይ ለማገፀን እንተ ጸረቶ፡ ወንበገድ ለእብራክ እስ ሐቀፋሁ፡ ንዘምር ለአጥባት እስ ሐፀናሁ፡ ወናእኩት ለእእዳው እስ ለከፋሁ፡ ወንዮብሰ ለከናፍር እስ ሰዓማሁ፡ ንሰብሕ ምስላ ናሉት ወነእምን ምስላ ሰብሕ ሰገል። ናንክርኬ ከመ ዮሴፍ ንትለክክ ከመ ሰሎሚ፡ ናስተብርክ ውስተ ጎል ንበ ሰከቤ፡ ናንገርግር ውስተ ምጽን

፪፻ በዚያ ክሰማያውያን ካህናት በወርቅ ማዕጠንተ የዕጣንን መፃዛ ይተባል። በዚህም ወርቅና ክርቤን ሽቱንም ክሰብላ ሰገል ተቀበለ። በዚያ ኪሩቤልና ሱራፈል ክገርማው የተነሣ ይንቀጠቀጣሉ በዚህም ማርያም አቀፈችው ሰሎሚም አገለገለችው። በዚያ የመብረቶች ብልጭል ጭታ በፊቱ ይገለጻሉ የእሳትም ወላፊን ከእዳ ራሹ ይወጣል በዚህም አህያና ላም በትገላሻቸው አማሚቱት በዚያ የእሳት ዙፋን አለ በዚህም የደንጊያ በረት። በዚያ የዕብነ በረድ የሰማይ ንጣፍ በዚህም የላሞች መጠጊያ በረት በዚያ የትጉሃን ሥፍራ በሰማያት ያለች ኢየሩሳሌም አለችው በዚህም የእንሰላት ጠባቂዎች ማደሪያ በዓት አለው በዚያ የዘመኑ ርዝማኔ የማይታወቅ የዳንኤል ሽማግሌ አባት አለው በዚህም የዓመቶቹ ተግር በሰው ልጅ አቅም መጠን የሆነ ሽማግሌ ዮሴፍ ተሸክመው።

፫፻ በጽርሐ አርያም ፀንሳው ቢሆን ክብርና ክፍ ክፍ ማለት ለብቻዋ በሆነ እኛም በርሷ ክፍ ማለት ጥቅም ባላገኘን ነበር በሰማያት የሚደረገውን ምሥጢር በምን እናውቃለን። በእርያም ያሰውንክ የተሸሸገውን ምን እናያለን። በኪሩቤል ሰረገላ ላይ ወልደው ቢሆን መታቀፉን ማን ያይ ነበር ማንስ አካሉን ይዳስሰው ነበር። በምድር ላይ ባይመላለስ የመጠመቅን ፍለጋ ማን ያሳይ ነበር። አብስ የምወደው ልጅ ይህ ነው እርሱን ስሙት ብሉ በማን ላይ ምስክር ይሆን ነበር መንፈስቅዱስም በነጭ ርግብ እምሳል በማን ላይ ይወርድ ነበር። የሥላሴ አካል ባይገለጥ በማን ስም እንጠመቅ ነበር። ስለዚህም ደቀመዛመርቱን ወደ ዓለም ጻርቻዎች ሂዳችሁ አስተምሩ ስታጠምቁአቸውም በእብና በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም በሉ አላቸው። እብ ማን ነው ወልድስ ማን ነው መንፈስቅዱስስ ማን ነው እንዳይሉ በዮርዳኖስ ወንዝ የሥላሴን አካል ገለጠ። በሰው መጠን ጉልማሳ ባይሆን በሰው ልጆቻም አካል ባይገለጥ እኛን ስለማዳን ማን መከራ በተቀበለ ነበር። እነሆ ክሰማይ ትጉሃን ይልቅ የሰው ልጅ ከበረ እግዚአብሔር ከሲት ተወልዷልና። ስለዚህም ነገር ጳውሎስ መላእክትን የተቀበለ አይደለም የአብርሃምን ዘር ከፍ ከፍ አደረገ እንጂ አለ። ኢሳ፡፱ ሓገ፡፱ ማቴ፡፲፪ ሉቃ፡፲፩ ዕብ፩፡፲፮

፬፻ አሁንም የፎጢኖስን ተግሣጽ ፈጽመን የእምላክን ልጅ ሰው መሆኑን በዓል እናድርግ የተሸከመችውን ማገፀን እናመስግን ላቀፋት ጉልበቶች እንስገድ ላላደጉት ጡቶች እንዘምር የዳሰሱትን እጆች እናመስግን ለላሙት ከንፈሮች እናሸብሻብ ከእረኞች ጋር ምስጋናን እናቅርብ ከሰብሐ ሰገልም ጋር እጅ እንገሣ እንደ ዮሴፍ እናድገቅ እንደ ሰሎሚም እናገልግል በተኛበት በረት እንስገድ በተጠቀሰለበት በረት እን

ጋዕ ንበ ተጠብለላ፡ወንበል ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ለዘሠመር ለሰብእ፡ እግዚአብሔር ኮነ ሰብእ ወወለተ እኝለ እመሕያው ኮነት እመ እግዚአብሔር፡ሱቱ ስብሐት ወላቲ ስግደት ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

፩፤ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለፎጢኖስ ሐረገ ገሞራ፡ ለጎብለ ሃይማኖት ዘመተራ፡ ለመለ ኮተ ወልድ ዘአስተናከራ ለቤተ ክርስቲያን ዘእስ ተሐቀራ፡ይቤ ጊዮርጊስ ዘሀገረ እምሐራ፡ ወልደ ትምህርቶም ለካህናት ደብተራ ለፍኖተ ሃይማኖት ዘእፍቀራ፡ ሰአሉ ሱቱ አባግዐ ምሥጢር ውሉደ ቅድስት ቍልብንጥራ፡፡ ከመ ታስተሥሪ ኃጣውኢሁ ድንግል ንበ በኩራ፡በዝኒ ዓለም ከመ ትባልሐ እመከራ፡ ወበዘይመጽእ ዓለም ከመ ታብእ ውስተ ማኅደራ፡ ወታብልዖ እማዕደ ሕይወት ዘነከራ፡ታስትዮ እምወይነ ምሥጢራ፡ ወታግሕሦ እምእንቀጸ ደይን ከመ አይርእይ ገመራ፡ ዘንተ መጽሐፈ አዘዘ ከመ ይትነብብ በዕለተ ተዝካራ፡ እመ ጄወ፱ ለታኅሣሥ እንተ ባቲ አስተርእየ ዕበየ ክብራ፡ ወተሰብሐ ስነ ምግባራ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡ ኢላ፮፥፩ ዳገ፮፥፱ ማቴ፫፥፲፫ ሉቃ፩፥፲፩ ዕብ፩፥፲፮

..... ///

ንበርከክ ለእግዚአብሔር በሰማያት ምስጋና ይሁን በምድርም ሰውን ለወደደው እንበል፡፡ እግዚአብሔር ሰው ሆነ የሴት ልጅም የእግዚአብሔር እናት ሆነች ለርሱ ምስጋና ይሁን ለእርሱም ስግደት ይገባል ለዘላለሙ አሜን፡ ይሁን፡፡

፪፤ የሃይማኖትን ገመድ የቆረጣት የወልድንም መለኮት የለያት ቤተ ክርስቲያንንም ያቃለላት የገሞራ ሐረግ የፎጢኖስ ተግሣጽ ተፈጸመ፡፡ የቤተ መቅደስ ካህናት የትምህርት ልጃቸው የሃይማኖትን መንገድ የወደዳት በአማራ ሀገር የሚኖር ጊዮርጊስ ተናገረው፡፡ የቅድስት ቤተክርስቲያን ልጆች የምሥጢር መንጋ ድንግል ከልጁ ዘንድ ኃጢአቶችን ታስተሠርይለት ዘንድ ለምኑለት በዚህ ዓለም ከመከራ ታድነው ዘንድ በሚመጣውም ዓለም ወደ ማደሪያዋ ታስገባው ዘንድ ከመንፈስ ቅዱስም የሕይወት ማዕድ ታበላው ዘንድ ከምሥጢር ወይኗም ታጠጣው ዘንድ ከፍ ርድ ቦታ ደጃፍም ፈጽሞ እንዳያይ ታርቀው ዘንድ ይህን መጽሐፍ በመታሰቢያዋ ቀን የክብሯ ታላቅነት በታየበት የሥራዋም በጎነት በተመሰገበት በታገሣስ ሃያ ዘጠኝ ቀን እንዲነበብ አዘዘ ለዘላለሙ አሜን፡፡ ኢላ፮፥፩ ዳገ፮፥፱ ማቴ፫፥፲፫ ሉቃ፩፥፲፩ ዕብ፩፥፲፮

..... ///

ምዕራፍ ፯

ዘጥምቀት ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ጳጳሱ ሥርዓተ ነገራውያን ዘንግሎላቸው፡፡ ወብሙ ቃለ ሱራፊል ዘንቀድሶ፡ ውስተ ጽርሐ አርያም ዘአንበረ አትሮጎሶ፡፡ እደ ሰብእ ገበ ኢይገስሶ፡፡ ገሊና መዋቲ ገበ ኢየገሥሥ፡፡ ዲበ አርእስተ አድባር ለተነ ጊሜ ዘያጠይሶ፡ እንበለ ረፃም ዘያገሕሦ፡ ውስተ አየራት ዘያስተቃላሶ፡ ወሰገጸ ሰማይ ርኒብ አጽፈ ደመና ዘያለጠሩ፡፡ ዘሉቱ ይደሉ ስብሐት ወተወደሶ፡ ለዓለሙ ዓለም አሜን፡፡

፪ ገበሐኪ ዘሰፋሁ ለአርጊንስ ዘይቤ ኢይክል ይርአዮ ወልድ ሰሕብ በእንተ ዕባይ ዘሠሉ ሳዕሊሁ ለሕብ፡ ወኢይክል ይርአዮ መንፈስ ቅዱስ ለወልድ በእንተ ዕባይ ዘሳዕሊሁ ለወልድ፡ ኢይክሉ ይርአይዎ መላእክት ለመንፈስቅዱስ በእንተ ዕባይ ዘሳዕሊሁ ለመንፈስቅዱስ፡ ኢይክሉ ውሉደ ሰብእ ይርአይዎሙ ለመላእክት ሰማይ በእንተ ዕባይ ዘሳዕሊሁ ለመላእክት ሰማይ ፡፡ ገበረ ሱቱ መዓርገ ፩ ወኢይነጸርዎ፡፡

፫ አርጊንስ ሀዋኪ በግዕዙ ወጽላ ሕው በልሳኑ፡፡ መፍቀሪ ዘውዕ ዘራኢ ነቢዩ ዕቡዮ ዓይን ወንፋሕ ልብ፡ ይበሩ ሀክክ በሕብያቱ ክርስቲያናት ዘእስክንድርያ ወይዘሮአ አሰዋክ ቦኒ ድያመ ገብጽ፡፡ ይሚህር ፍሉወ እምኤሊስቶ፤ ሳት ወኢይይቅስ እመ ኢገብራ ለእኪት፡፡ ወኢይቱ ርአዮቲስ ምስለ አርዮስ ጉት ወምስለ ሚሊጢስ ፈታዊ ሚመት፡፡

፬ አርዮስ ዘረዋ ለቤተክርስቲያን እንደይነ ኑቱቲህ እንዘ ይለድደሙ ለመሀ ይዎናን በረድኢት ጉሥ፡፡ ወእምድገረዝ ቆመት ርቱዕ እመ ጉባኤሆሙ ለብ፪፻፵፮ እለ አግገብሩ በኒቅያ ሙዋዕለ ቲላጠንጢናስ ርቱዕ ሃይማኖት፡፡ ሚሊጢስ ደባዩ ለቤተክርስቲያን በመሚጠ ጽጵስናህ ለኢጥርስ፡፡ ወኢላሁስ አክ በባይነ ሃይማኖት አላ በፈተወ ሚመት፡፡ ወአርጊንስ በገ ቢረ ሀክክ ወወልደህ ሃይማኖትኒ እስመ ይሚህር ተገጸጸ ወልድ እምአብ ወተገጸጸ መንፈስ ቅዱስ እምወልድ ፡፡

፭ አርጊንስ ይቤ አርጊንስ ዮሐንስ ወልድ እምአብ፡፡ ገበረ ሱቱ ምክንያት እምቃስ ወንጌል ዘይቤ ሰብስ ታረቅሩኒ እምተረጎሕክ ሙኒ ብዩ እስመ እነ ኢሐውር ገበ አብ እስመ ወሐቱ አብ ዮዕቡዪ፡፡ አርጊንስ ዮዕቡዪ አብ ለወልድ ዘኢቀደም ሰዓተ ወኢሳብተ ኢክመ ቅጽበተ ዓይን ወኢክመ ጥፍሐተ አክናፈ ገበር፡፡ እስመ አብ ዮዕቡዪ ዘይቤ አግንኪ ዮዕቡዪ መሐት ለትሰበእት እስክ እመ ነበረ በዮግነ አቡሁ፡፡ ወእምድገረሰ

ምዕራፍ ስድስት

የጥምቀት ምንባብ

፩ እንደ ነገራውያን ሥርዓት በሦስትነት በምናመስገነው እንደ ሱራፊልም ቃል በምናመስገነው የሰው እድ በማይነካው የሚችም ገሊና በማይመረምረው በጽርሐ አርያም አትሮጎሶን ያናረ በተራሮች ራስ ላይ የጉምን ተን በሚያተን ያለጩኸት የሚያስወገደው በአየራት ውስጥ በሚያመላልሰው ሰፊውን የሰማይ ገጽ የደመና ግምጽን በሚያላብሰው በእግዚአብሔር ስም ክብርና መመስገን የሚገባው ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ በአብ ላይ ባለ ጌትነት ምክንያት ወልድ አብን ያየው ዘንድ አይችልም መንፈስቅዱስም በወልድ ላይ ባለ ጌትነት ምክንያት ወልድን ሲያየው አይችልም በመንፈስቅዱስ ዘንድ ባለ ጌትነት ምክንያት መላእክት መንፈስ ቅዱስን ሲያየት አይቻላቸውም በሰማይ ላይ ሰላላ ክብር የሰው ልጆች የሰማይ መላእክትን ያዩላቸው ዘንድ አይችሉም ያለ የአርጊንስን ተግባር እንናገር አምስት መዓርጋትን አደረገሰት እላዩ ትምም፡፡

፫ አርጊንስ በጠባዩ የሚያውክ በእንደበቱም የሚሸነግል ጨዋታ የሚወድ ተናጋሪ በዓይኑ የሚታበይ ልቡም ያበጠ በእስክንድርያ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ክርክርን ይበትናል በግ ብጽ አውራጃዎችም እሸህን ይዘራልከ፤ ኢሊስቶላት የተሰየውን ያስተምራል ከፋትም ካደረጋት አያንቀላፋም፡፡ መነሣቱም ከተጠራጣሪው ከአርዮስ ሹመትም ከሚሻ ከሚሊጢስ ጋር ነው፡፡

፬ አርዮስ ስለከሠደቱ ምእመናንን በገጉሥ ርዳታ እያሳደዳቸው ቤተ ክርስቲያንን በተናት፡፡ ከዚህም በኋላ ሃይማኖቱ በተና ቤቲስጠንጢናስ ዘመን በኒቅያ በተሰበሰቡ በሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ጉባኤ ጊዜ ተጥ ብላ ቆመች፡፡ ሚሊጢስ የኢጥርስን ጽጵስና በመገጠት ቤተ ክርስቲያንን በዘበዛት፡፡ ዘለፋው ስለሃይማኖት ጉዳይ አይደለም ሹመትን በመሸት እንጂ፡፡ አርጊንስ ገን ክርክር በመፍጠር ሃይማኖትንም በመለወጥ ነው፡፡ የወልድን ከአብ ማነሥ የመንፈስ ቅዱስንም ከወልድ ማነስ ያስተምራልና፡፡

፭ አርጊንስ እንደምን ወልድ ከአብ ያንግል አለ፡፡ በትወዳኝስ በእነ ደስ በተሰናቸሁ እነ ወደ አብ እሂዳለሁ አብ እርሱ ይበልጠኛልና ያለውን ከወንጌል ቃል ምክንያት አደረገሰት፡፡ አብ የሰዓትና የተንን የዓይን ጥቅሻና የገበር ክንፎች መማታትን ያህል ያልቀደመውን ወልድን እንደ ምን ይበልጠዋል፡፡ አብ ይበልጠኛል ያለው በአውነት መሐት ሰብእናን ይበልጠዋል፡፡ በአባቱ ተኝ እስክ ተቀመጠበት ጊዜ ድረስ፡፡ በአባቱ ተኝ ከተቀመጠ በኋላ ገን አብ ይበልጠኛልና አላለም፡፡ 57

ነበረ በማንነት አቡሁ ሊይቤ እሰው አብ የዐብደረ።
 ወዓዲ ይቤ አዐርግ ሰማየ ገብ አቡየ ወለቡኩሙ
 ገብ ለምላኪየ ወለምላኪኩሙ። ወዘይቤላ እምት
 ድመ ዕርገቱ ገብ አቡየ ወለቡኩሙ ገብ ለምላኪየ
 ወለምላኪኩሙ እንዝ ያርላ ትሕትና ዘፍና ትሰብ
 እት። አቡሁሙ ሱሙ በእጋ ወሰቱሰ በእማን።
 ለምላኪሙ ሱሙ በእማን ወሰቱሰ እንዝይን
 ሥጋዊሁ። ወእምድገረ ዕርገቱሰ ኮነ ዕሩየ ትሰብ
 እቱ ምስሰ መለኮቱ። ተፈጸመ ቃለ እንዝላብሒር
 ዘይቤ በሐሪት አዳም ኮነ ከመ ፩ እምነ።
 ዘፍቺ፡፳፪ የሐፂ፤፩፡፩፡፩

፩ ወበእንተ ዕሪና አብ ወወልድ ይቤ
 እንዝእን በወንጌል እን ወአብ ፩ ንሕነ። ወካዕበ
 ሰማዕ ዘከመ ይቤሉ ፊልጶስ በእንዝእን እርላ
 የናሁ ለአብ ወየላክለን። ወይቤሉ እንዝእን ኢየሱስ
 ዘርእየ ኪያየ ርእየ ለአቡየ። ወዓዲሙ ይቤ እን
 በአብ ወአብ ብየ። ወዓዲሙ ይቤ ሰብሐኒ አባ
 በሰብሐቲክ ዘሀሱ ምስሊክ እምትድመ ይትፈጠር
 ዓለም። ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ሰባሕ
 ኩካሂ ወዓዲ እሴብሐክ። የሐ ፲፮፡፩

፩ እስምርኬ ኦ አርጌንከ ከመ ተሰብሐ
 ወልድ እምገብ አቡሁ። ወእመሰኪ አቡሁ ሰብሐ
 እፎኬ ትብሉ የሐጽጽ። እኮኪ ይረከቦ ተጎጽጽ
 ለወልድ እምአቡሁ አላ አንተ ትከውን ገጽጸ
 እም ዐቢየ ክርስቲያን። ወበእንተ መንፈስቅዱስ
 ትትሔዘብኩ ከመ የሐጽጽ እምወልድ።

፩ ሰማዕ ዘይቤ በወንጌል ወሰበ መጽአ
 ጸራቅሊጦስ ዘእፌት ለከሙ እን እምገብ አብ
 መንፈስ ጽድቅ ዘይወጽእ እምገብ አብ ወአቱ
 ሰማዕትየ። ወእንተሙሂ ሰማዕትየ ከመ እምትካት
 ሀሱ ምስሊየ። ወበዝኒ ኢትሊቡት ሰባ ይብላክ
 ይወጽእ እምገብ አብ። ወእመሰኪ ይወጽእ እምገ
 ቤሁ እፎኬ እንከ ኢይሬእየ። ወመትልዎ ይብል
 ወእንተሙሂ ሰማዕትየ ከመ እምትካት ሀሱ
 ምስሊየ። ወእመሰኪ እምትካት ሀሱ ምስሊሁ እፎኬ
 ኢይሬእየ ወእፎት የሐጽጽ እምሂሁ። የሐ
 ፲፩፡፳፪

፪ ጳውሎስን ይቤ ወአልቦ ዘየእምር
 ጎሊናሁ ለእንዝላብሒር ወመት መማከርቲሁ ።
 ንሕነሰኪ ጎሊናሁ ለክርስቶስ ብነ። ወእነሂ አጋ
 ዊን በእንኩ ምህርተከሙ ከመ ዘመንፈስቅዱስ
 ጎሊናሁ ለክርስቶስ። ወእመሰኪ ጎሊናሁ ለክርስቶስ
 ወአቱ እፎኬ ኢይሬእየ እስመ ጎሊና የዐቢ
 እምነጽር ገጽ ወፈቲነ አልባብ የዐቢ እምርእየ
 ለፍኢ። ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ አልቦ ዘየእምር
 ጎሊናሁ ለብሔሊ ዘእንዝሰ መንፈሱ ለብሔሊ ዘሰ
 ሊሁ። ንሕነሰኪ ጎሊናሁ ለእንዝላብሒር ብነ ዘይ
 ፈትን ገቡአቲሁ ወይኪሥት ማዕምትቲሁ።
 ፩፡፳፪፡፲፩

፫ እስምርኬ ኦ አብድ ከመ ወልድ
 ይሬእየ ለአብ። በከመ ይቤ በወንጌል ሊይክል

ሙኝ ወደ አባቲና ወደ አባታችሁ ወደ
 ለምላኪና ወደ ለምላካችሁ ወደ ሰማይ ዐርጋሁ
 አለ። ከዕርገቱ ወፊት ወደ አባቲና ወደ አባታችሁ
 ወደ ለምላኪና ወደ ለምላካችሁ ያለው ለሰውነት
 የሚገባ ትሕትናን እያሳየ ነው። ለእነርሱ በእጋ
 አባታቸው ነው ለርሱ ግን በእውነት አባቱ
 ነውና። ለእነርሱ በእውነት ለምላካቸው ነው
 ለርሱ ግን ሰው ስለመሆኑ ነው። ከዕርገቱ በጋላ
 ግን እኛም ከእኛ እንደ እንዳችን ሆነ ያለው
 ሰውነቱ ከመላኩት ጋር የተካከለ ሆነ በአሪት
 የተናገረው የእንዝላብሒር ቃል ተፈጸመ።

፩ ስለ አብና ሰለወልድ እኩልነት ጌታችን
 በወንጌል እኒና አብ አንድ ነን አለ። ሁለተኛም
 ፊልጶስን ጌታችንን አብን አሳዩን ይበ ቃላል
 እንዳለው ሰማ። ጌታ ኢየሱስም እኒን ያየ አባቱን
 አይቶታል አለው። እንደገናም እኒ በአብ አለሁ
 አብም በእኒ አለ አለ። ጳውሎስም አባት ሆይ
 ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከእንተ ጋር በነ
 በረኝ ከጦር እኩበረኝ አለ። ከሰማይም እኩበርሁህ
 ገናም እኩበርሁሁ የሚል ቃል መጣ። የሐ ፲፮፡፩

፩ አርጌንከ ሆይ ወልድ ከአባቱ ዘንድ
 እንደከበረ ዕወት አባቱ ካከበረው እንደምን
 ያንግል ትሰዋለህ ወልድን ከአባቱ ዘንድ ማነስ
 የሚያገኘው አይደለም አንተ ከክርስቲያን ታላ
 ላቆች የምታገኝ ትሆናለህ እንጂ።

፩ በወንጌል ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ ከአብ
 የሠረፀ አጽኖት በመጣ ጊዜ እርሱ ሰለእኒ
 ይመሰክራል እናንተም ከተደሞ ጀምሮ ከእኒ ጋር
 እንዳለ ምስክርቼ ናችሁ ያለውን ሰማ። በዚህም
 ከአብ ይወጣል ሲል አታስተውልምን ከእርሱ
 ዘንድ የሚወጣ ከሆነ እንግዲህ እንዴት አያየ
 ወም። ተከታዩም እናንተም ከተደሞ ጀምሮ ከእኒ
 ጋር እንዳለ ምስክርቼ ናችሁ ይላል ከተደሞ
 ጀምሮ ከእርሱ ጋር ካለ እንዴት አያየውም እን
 ዴትስ ከእርሱ የንግል። የሐ ፲፩፡፳፪

፪ ጳውሎስም የእንዝላብሒርን አሳብ
 የሚያውቅ የለም የማከሩት እነማን ናቸው አለ።
 እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን ወንድሞቼ ሆይ
 እኒም መንፈስቅዱስ በርሱ እንዳለ ሰው እናንተን
 ማስተማር ተሳነን አለ። እነሆ ጳውሎስ መንፈስ
 ቅዱስን የክርስቶስ ልብ አለው። የክርስቶስ ልብ
 ከሆነ እንደምን አያየውም ጎሊና ፊትን ከማየት
 ልብን መመርመርም የውጪውን ከማየት ይበል
 ጣልና። ሁለተኛም ጳውሎስ በእርሱ ላይ ካለው
 የሰው መንፈስ በተር የሰውን አሳብ የሚያውቅ
 የለም እኛ ግን የተሸሸገውን የሚመረምር ጥል
 ቆችንም የሚገልጥ የእንዝላብሒር ልብ አለን።
 ፩፡፳፪፡፲፩

፫ አንተ ሰነፍ በወንጌል ከአብ ያየውን
 ካልሆነ በተር ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ

ገቢር ወልድ ዘለምገቢሁ ወሊምንተኒ ዘእንበለ
 ዘርእዮ ለሕብ ይገብር ዘውሕቱ ገቢር ከማሁ
 ወልድኒ ይገብር በአምላሉ። እስመ አብ ያፈትር
 ወልድ ወገሱ ያፈለዮ ዘውሕቱ ይገብር ወዘየዐቢ
 እምዝ ያፈለዮ ገቢር ከመ እንትመ ታእምሩ
 ወታንክሩ፡በእንተ መንፈስቶሩስኒ ተዲመ ነገርና
 ከመ እምደአዚሰ ሊትበሉ ኦ ረሲዓን የሐጽጽ
 ወልድ ለምሕብ ወሊይረእዮ። ወየሐጽጽ መንፈስ
 ቶሩስ እምወልድ ወሊይረእዮ ንሕነክ ነእምን
 ከመ እኔ ወወልድ ወመንፈስቶሩስ ገቡራነ ህላዌ
 ወሃ ሕገ መንግሥት። ገቡራነ ራእይ ወገቡራነ
 መሰከት። ገቡራነ ገሊና ወገቡራነ ግዕዝ ወሥርዓት።
 ወ፩ ሥምረቶመ ወ፩ ፍትወቶመ ወ፩ ሕገመ
 ወሥርዓቶመ ወ፩ ክሂሉቶመ ወሊይብ ልምመ
 ደ አማልክተ ከመ አማልክተ እሕዛብ በሥርዓቶመ።
 አላ ይሰምደምመ ፩ እምላክ ዘበ ሥላሴ
 ወሊይተልም ፩ ለ፩ ወካልዑ ለማልሱ ከመ
 አብርሃም ይሰሐቅ ወያዕቆብ ዘቀደመ ሀልዎ
 ፩ ትድመ ፩። የሐፎ+፬

፲፩ አልቦ ቀዲመ ህላዌ ለሕብ እም
 ወልድ ወተዲመ ህላዌ ለወልድ እመንፈስ ቶሩስ
 ኢመጠነ አስተርእዮ መባርቅት ወሊመጠነ ነበስ
 ባሰ ተራንብት። ከመዝ እንዝ ተእምን ወከመዝ
 እንዝ ትትእመን መሀይምንት እምየ ወእምከመ
 ቅድስት ቤተክርስቲያን ታሕተ ጽላሉተ አብ
 ታጸልል በከመ ጽሑፍ ዘይብል እግዚእ መኑ
 የገድር ውስተ ጽላሉትክ ወመኑ ያጸልል ውስተ
 ደብረ መቅደስክ ወዲበ መዝራዕተ ወልድ ታስ
 ምክ እንዝ ትትፈሣሕ በመርዓዊሃ በከመ ጽሑፍ
 ዘይብል የማኑ ታሐቅፈኒ ወፀጋመ ታሕተ ርእስ
 የ። ወበማገተተ ብርሃነ መንፈስቶሩስ ትትመራሕ
 ውስተ አዕጃዳት ገነት በከመ ጽሑፍ ዘይብል
 ወመንፈስክ ቶሩስ ይምርሐኒ በምድረ ጽድቅ።
 መዝ፲፱፥፩ መጋ፩፥፫

፲፪ ወእምዝ ታንሱሱ መንገስ ፈለገ
 የርዳናስ እንዝ ተጎሥሥ ተጠምቆ በስመ አብ
 ወወልድ ወመንፈስቶሩስ። ወወረደ ውስተ ቀላየ
 የርዳናስ እንዝ ተጎሥሥ ተጠምቆ በስመ አብ
 ወወልድ ወመንፈስቶሩስ። ወወረደ ውስተ ቀላየ
 የርዳናስ ምዕረ ትጠመቅ በስመ እግዚአብሔር
 ኔብ ዘስምዐ ኮነ ለወልዱ በውስተ ምጥማቃት።
 ወካሪመ ትጠመቅ በስመ እግዚአብሔር ወልድ
 ወተጠምቀ በእደ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ። ወዓ
 ዲመ ትግልስ ተጠምቆ በስመ እግዚአብሔር
 መንፈስቶሩስ ዘወረደ እምሰማያት ወነበረ ዲሁ
 ልእግዚእ ሊየሱስ በርእየተ ርግብ ዘሥጋ።
 ወእምዝ ወዲእ እማየ የርዳናስ ትጎሥእ ማገተ
 መ ዘትብዐ በሰላን ከመ ትሰመይ እመቶ ለክርስ
 ቶስ። እስመ ትብዐ በሰላንክ ኃይለ ሃይማኖት ውእ
 ቱ በከመ ይቤሉ ሐዋርያት ባትምህርተ ዲድስ
 ቅልዮ። ወተወልዶስ እምጥምተት ይመስል ልደተ

አይቸልም እርሱ የደረገውን ያደርጋል እንዲሁ
 ወልድም በአምላሉ ያደርጋል አብ ልጁን
 ይወደዋልና የግያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል
 ከዚህም የበለጠ ሥራ ያሳየዋል እናንተ አይታች
 ሁ ታደንቱ ዘንድ እንዳለ ወልድ አብን እንደሚ
 ያውቀው ዕውቅ። ስለመንፈስቶሩስም አስቀድመን
 ነገረናችኋል። ዝገንገሎች ሆይ ከእንግዲህስ ወልድ
 ከአብ ያንሣል አያየውምም መንፈስቶሩስም ከ
 ወልድ ያንሣል አያየውምም አትበሉ እኛ ገን
 አብና ወልድ መንፈስቶሩስም በእኩል አንድ እን
 ደሆኑ በመሰከትም አንድ እንደሆኑ በገሊና አንድ
 እንደሆኑ በጠባይና በሥርዓትም አንድ እንደሆኑ
 ፈቃዳቸው አንድ መሸታቸውም አንድ እንደሆነ
 ሕጋቸውና ሥርዓታቸው አንድ መቻላቸውም
 አንድ እንደሆነ እናምናለን እንደ አሕዛብ አማ
 ልክት በየሥርዓታቸው ሦስት አማልክት አይ
 ባሉም በሦስትነት ያሉ አንድ እምላክ ይባላሉ
 እንጂ አንዱ ከአንዱ በፊት በመኖር እንደ ቀደመ
 እንደ አብርሃምና እንደ ይሰሐቅ እንደ ያዕቆብም
 እንዱ እንዱን አይከተለውም ሁለተኛውም ሦስተ
 ኛውን አይከተለውም። የሐ ፩፥፬

፲፩ የመብረቅን መታየት የሸፋሽፍቶችንም
 መገለገላት ያህል አብ በህልውና ወልድን
 መቅደም የለውም ወልድም ከመንፈስቶሩስ በህ
 ልውና መቅደም የለውም። እንደዚህ በታምን
 ደዚህም በትታመን የታመነች እናቱ እናታችሁ
 ም ቅድስት ቤተክርስቲያን በአብ ጥላ ሥር ታር
 ፋላች አቤቱ በጥላህ ውስጥ ማን ያርፋል በመቅ
 ደስህም ማን ያደራል ተብሎ እንደተጻፈ ቀኑ
 ታቅፈኛለች ገራውም ከራሴ በታች ነው የሚል
 እንደተጻፈ በመብረቅ አየተደሰተች በወልድ ክን
 ድ ላይ ትደገፋለች በመንፈስቶሩስ ብርሃን ፋና
 ነት በገነት አፀዶች ውስጥ ትመራለች ትዳስ
 መንፈስህ በጽድቅ ጉዳና ይምራኝ የሚል እንደ
 ተጻፈ። መዝ፲፱፥፩ መጋ፩፥፫

፲፪ ከዚህም በኋላ በአብና በወልድ
 በመንፈስቶሩስ ስም መጠመቅን በትሻ ወደ ዮር
 ዳናስም ባሕር ወርዳ በመጠመቂያው ውስጥ ስለ
 ልጁ ምስክር በሆነ በእግዚአብሔር አብ ስም
 አንድ ጊዜ ትነክራለች ሁለተኛም በዘካርያስ ልጅ
 በዮሐንስ እጅ በተጠመቀ በእግዚአብሔር ወልድ
 ስም ትነክራለች ከእንደገናም ከሰማያት ወርዶ
 በሥጋዊ ርግብ እምላል በጌታ በኢየሱስ ላይ
 በተቀመጠ በእግዚአብሔር መንፈስቶሩስ ስም
 ሦስተኛ ትነክራለች፤ ከዚያም ከዮርዳናስ ውኃ ወ
 ጥታ የክርስቶስ ሴት አገልጋይ ትባል ዘንድ የሜ
 ርን ቅባት ማገተምም ትቀጠለች የሚሆን ቅባት
 ሐዋርያት በዲድስቅልያ እንደተናገሩ የሃይማኖት
 ኃይል ነውና። በጥምቀት መወለድስ ከድንገል
 መወለድን ይመስላል ክርስቶስ ከማርያም እንደ
 ተወለደ ከእርሷም ከተወለደ በኋላ እንተጸ ሥጋ
 ዋ በድንገልናዋ ማገተም ታትሞ እንደተገኘ

እምድንገል፡ በከመ ክርስቶስ ተወልደ እማርያም ወእምድንረ ተወልደ እምኒሃ ተረከበ እንቀጸ ሥጋሃ ዕፅወ በማጎተመ ድንገልናሃ ወከማሁ ዘሂ ተወልደ እምክርሠ ጥምቀት ወሂኦ እማይ ኢይትረከብ አሠረ በእቱ ወፀኦቱ ውስተ ክርሠ ምጥማቃት፡ በከመ ይቤ በመዝሙር ውስተ ባሕር ፍናትከ ወእስርከኒ ውስተ ማይ ብዙኅ ወኢይትዐወቅ አሠርከ። መዝጃ፤፲፱፤፲፱፤፲

፲፫ ንግላ እንከ ንበ ኅጻን ነገር ዘቅ ድስት ቤተክርስቲያን፡ ወእምዝ ተዐርግ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር እንዝ ታስተፋድም ሐረታቲሃ በእግላነ ወንጌል ሰሚኅ እምቃሰ ጳውሎስ ዘይቤ ተሥኢነከመ ኃይለ ወንጌል ዘበሰላም፡ ወትወዲ ጌራ ባሕርይ ዲበ ርእሳ ዘውሉቱ አክሊለ ሃይ ማናት በከመ ሃዲ ነገረ ጳውሎስ እንዝ ይብል ወነሥኦ ጌራ መድኃኒት ወስይፈ ዘመንፈስ ቅዱስ ዘውሉቱ ቃለ እግዚአብሔር። ወትወዲ ውስተ አጸብዒሃ ህልቀተ ክብር ዘውሉቱ ማዕተበ ጸጋ ትእምርተ መድኃኒት። ኤፌ፩፤፲፮

፲፬ ወእምዝ ትበውእ ውስተ አፀደ መርኅ ንበ አብርሃም ይረፍቅ ወንበ ይስሐቅ ተቤዘወ በዝብሐተ በግዕ፡ ንበ ያዕቆብ ርእየ ሰዋ ሰወ ወርቅ እምድር ዘይበጽሖ እስከ ሰማይ። ንበ መላእክተ እግዚአብሔር የዐርጉ ወይወርዱ እን ተ ይእቲ ለዋሰው። ንበ ሙሴ ይጸውር ጽላተ ሕግ ወትእዛዝ እለ ይከውና ስምዐ በእንተ ዘሰፋ ሆሙ ለደቂቀ እስራኤል። ንበ መልክጼዴቅ አውጽ ሐ ኅብስተ ወወይነ ለሥርዓተ ምሥጢር ዘቤተ ክርስቲያን፡ ንበ ጻዊት ይዘፍን ቅድመ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እንዝ ይብል ተንሥኢ እግዚአ ውስተ ዕረፍትኩ፡ እንተ ወታቦተ መቅደስከ። ንበ አሳፍ ይቃኒ ወንበ ደቂቀ ቆራ ይሴብሐ በመሰ ናቅወ መዝሙር። ንበ ኢሳይያስ የንሊ ሰስብሐተ ፍቁር እንዝ ይብል አንሊ ለፍቁር ማጎሌተ ዘእፍ ቀሩ። ንበ ኤርምያስ ሠጠቀ ኩኩሐ ወእንበረ ውስተ ውሳጢታ ንዋየ ግበሪሃ ለደብተራ ዘመር ጡል ወንተማ ለሰጠተ ኩኩሕ ወኮነቶ ከመ ግልወተ ሐጺን ወመራጉታ አወፈየ ለፀሐይ። ንበ ኤልያስ በልዐ ስባጣ ኅብስተ ዘወህቦ መልክከ እግዚአብሔር ወሐረ በኃይለ ውሉቱ አክል ፃ መፃልተ ወፃ ሌሊተ። ወንበ ዕዝራ ሱቱኤል ሰት የ ጽዋዐ ስብሐት እም እደ ዑራኤል መጸሕፍተ ሕግ ወትእዛዝ እንተ ታሌብዎ ወከብዶ ውስተ እንግድዓሁ ልቡና ወንበረ እፋሁ ፃ መፃልተ ወፃ ሌሊተ እንዝ ኢይትጋላእ። ዘፍ፲፱፤፲፮ ዘጸ፱፩ ፤፲፮ መዝጃ፩፤፮ ፩ነገ፲፱፤፭ ሱቱ፲፫፤፱፮-፵፬

፲፭ ንበ ዘካርያስ ርእየ አፍራስ ጸዓድ ዒዳነ ወኩሳኩሳ። ወንበ ሕዝቅኤል ርእየ ሠረገላ እሳት። ንበ ጸንኤል ርእየ መናብርተ ወእንዝ ይነ ብር ዲቤሁ ብሉየ መዋዕል ምስለ ወልደ እንሰ እምሕያው። ንበ ዕንባቆም ርእየ ለእግዚአብሔር

እንደዚሁ ከጥምቀት ማገፀን የተወለደ ከውኃ ወጥቶ ወደ መጥመቂያው ውስጥ የመገባቱና የመውጣቱ አሠር አይገኝም በመዝሙር መንገ ድህ በባሕር ውስጥ ነው ፍለጋህም በብዙ ውኃ ውስጥ ነው ፍለጋህም አይታወቅም እንደ ተባለ ። መዝጃ፤፲፱፤፲፱፤፲

፲፫ እንግዲህ ወደ ተረው የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ነገር እንመለስ፡ ከዚህ በኋላ ከጳውሎስ ቃል በሰላም የወንጌልን ቃል ተጫምታችሁ ያለ ውኃ ስምታ በወንጌል ጫማ አካሂዷን አሠማምራ ወደ እግዚአብሔር ቤተ ትወጣለች። በራሷም ላይ የዕንቁ ዘውድ ትደፋለች ይኸውም የሃይማኖት አክሊለ ነው። ጳግመኛ ጳውሎስ የመድኃኒት ዘውድ የመንፈስትዳስንም ሰይፍ ተቀበለ ይኸውም የእግዚአብሔር ቃል ነው እንዳለ። በጣቶቿም የጸጋ ማዕተብ የመድኃኒት ምልክት የሆነ የክብር ቀለበትን ታደርጋለች። ኤፌ፩፤፲፮

፲፬ ከዚህም በኋላ አብርሃም ወደ ተቀመጠበት ይስሐቅም በበጉ መታረድ ወደ ተቤ ሽርበት ያዕቆብም ከምድር እስከ ሰማይ የሚደርስ የወርቅ መሰላል ወጻዩበት በዚያች መሰላል የእግዚአብሔር መላእክት ወደሚወጡበትና ወደ ሚወርዱበት ሙሴም ስለእስራኤል ልጆች ዘለፉ ምስክር የሚሆኑ የሕግና የትእዛዝ ጽላት ወደ ሚሸከምበት፤ መልክጼዴቅ ለቤተክርስቲያን ምሥጢር ሥርዓት ኅብስተና ወይን ወጻቀረበት ጻዊት አቤቱ ወደ ዕረፍትህ ግባ እንተና የመቅደስህ ታቦት እያለ በእግዚአብሔር የሕግ ታቦት ፊት ወደ ሚዘፍንበት አሳፍ ወደሚቃኘበት የቆራም ልጆች በመዝሙር መስንቆዎች ወደሚያመ ሰግኑበት ኢሳይያስ ለወጻጹ የወደዱትን ዘፈን እዘፍናለሁ ብሎ ለወጻጹ ምስጋና ወደሚዘፍን በት ኤርምያስ አለቱን ሰንጥቆ የአዳራሽ መቅደስ መሥሪያ ገንዘብ በውስጠኛዋ ክፍል ወዳ ደስ መሥሪያ ገንዘብ በውስጠኛዋ ክፍል ወዳ ስቀመጠበት የአለቱንም ሰንጥቆ ወዳተማት እን ደብረት መሸፈኛ የሆነችው መከፈቻዎቿንም ለፀ ሐይ ወደ ሰጠበት፡ ኤልያስ የእግዚአብሔር መልክ የሰጠውን እንጉቻ ወደባለበት በዚያም እህል አክ የሰጠውን እንጉቻ ወደባለበት በዚያም እህል ጋይል አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ወደ ተጓዘበት ሱቱኤል ዕዝራ ከዑራኤል አጅ የሕግና የትእዛዝ መጸሕፍትን የምትገልጥለትን የምስጋና ጽዋ ወደ ጠጣበት፤ በደረቱም ልቡና ከበደው ዐርባ ቀንና ዐርባ ሌሊትም እፋ ሳይገጠም ሰነበተ። ዘፍ፲፱፤፲፮ ዘጸ፱፩፤፲፮ መዝጃ፩፤፮ ፩ነገ፲፱፤፭ ሱቱ፲፫፤፱፮-፵፬

፲፭ ዘካርያስ ነጫጭና ሽጉጉርጉር ፈረሶችን ወዳ እየበት። ሕዝቅኤል የእሳት ሠረገላ ወጻዩበት ። ጸንኤል በዘመን የሚመገልው ከለው ልጅ ጋር ተቀምጦበት የሚከርን ወጻዩበት ዕንባቆም እግዚአብሔርን በሁለት እንሰሳዎቹ መካከል

ማእከል ክልዔ እንበላሁ። ገበ ኩሉሙ ገቢያት ያደምፁ ሰብከተ በእርጋናን ትንቢት። ወገበ ሕፃናት ገሊላ ይሰብሱ በቃለ ማጎሊት ዘይመስጥ ገሊና ወይሰልብ አልሳበ ወያጠልል አፅጽዎተ። ወገበ ጲጥሮስ ተመጠው መራትተ ዘመንግሥተ ሰማያት። ወገበ ጳውሎስ ተጸውፅ ከመ ይኩን ብርሃነ ለቤተ ክርስቲያን። ገበ ዮሐንስ ይኬል ሕ ከመ ቃለ ቀርን እንዝ ይሰብክ ምሥጢረ መለኮት። ወገበ ኩሉሙ ሐዋርያት ሰትዩ ውጊዝ እሳት በርደተ መንፈስቅዱስ። ወገበ ይጻዓቁ ማኅበረ መላእክት ለሕዋጺ ምሥዋሂሁ ለእግዚአብሔር ወማኅበረ ሰማዕትኒ እለ ይትቂጽሉ አክሊለ ዘዓለበ ጳማሆሙ ወሕማሞሙ ወማኅበረ ደናግልኒ ወመነኩሳት እለ ይትቂጽሉ አክሊለ ዘዓለበ ጳማሆሙ። ወእምዝ ይጠባሕ መርዓዊ ለምሳሕ መሀይምናን በውስተ ፒላሳሃ ለመርዓት። ይርዕድ አብራኪሃ እምነጽሮ ገርደቱ ወይትሀወክ አማዑቲሃ ሲባ ትሬኢ እንዝ ያንጸፈጽፍ ደሙ ውስተ አቅርንተ ምሥዋዕ ትበልዕ ሥጋሁ በፍርሀት ወትሰቲ ደሞ ዘምስለ ረዓድ። ወእምዝ ይረስን ላህበ ሃይማኖቱ ውስተ ልባ ወይፈልሕ ሞገደ ፍቅሩ ውስተ ክርሃ። ዳን፭+ዘ ዘካ፭+፩ ማቴ፲፭+፲፱ ሐዋጪ+፩ ራእ፲፬+፩-፩

፲፮ ወይእዚኒ ፈጸመነ ዘለፋሁ ለእርጊንስ ዘይነብብ ጽርፈተ ልዕለ መለኮተ ሥላሴ ዝል ስብሐት ለእብ ለመኩንነ ኩሉ ፍጥረት፡ ወሰጊድ ለወልድ ለእግዚአ መንግሥት ወነገሥት፡ አኩቲት ለመንፈስቅዱስ ፈታኒ አልባብ ወኩልያት፡ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፲፯ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለእርጊንስ ዘልቡናሁ ጽቡስ ወጎሊናሁ እንሱስ፡ አጽሐፍክዋ እነ ጊዮርጊስ ወልደ ሕዝበ ጽዮን ቀሲስ፡ በቃለ አፋዮ እንዝ እደርስ፡ ቀኒዕዩ ለሃይማኖተ ሥሉስ ፡ ከመ ኢይኩን ተገጽጽ ለ፩ እም ፩ መለኮተ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ፡ ዘሱቱ ይደሉ ስብሐት በባሕር ወበዮብስ፡ በአንቃል ወአላዳስ፡ ወሱቱ ይደሉ ስግደት እምዝ ኩሉ ዘሥጋ ወነፍስ አሜን ወአሜን።

..... ///

ወዳዩበት፡ነቢያት ሁላቸው በቅንብረት እርጋናን ስብከትን ወደሚሰሙበት የገሊላም ሕፃናት ገሊናን በሚመስጥ ልብን በሚሰብ አጥንትንም በሚያሰመልም የምስጋና ቃል ወደሚያመሰግኑበት ጲጥሮስ የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻዎች ወደተቀበለበት ጳውሎስም ለቤተክርስቲያን ብርሃን ሊሆን ወደተጠራበት ዮሐንስ የመለኮትን ምሥጢር እየሰበክ እንደ ቀንደ መለኮት ወደሚጮሀበት ሐዋርያትም ሁላቸው በመንፈስቅዱስ መውረድ የእሳትን ፈሳሽ ወደጠጡበት የመላእክት ወገኖች የእግዚአብሔርን መሠዊያ ለመገባዘንት ወደሚተገብት የድካማቸውንና የመከራቸውን ዋጋ እክሊል የተቀዳጁ የሰማዕታት ወገኖች ወዳሉበት የድካማቸውን ዋጋ እክሊል የተቀዳጁ የደናግልና የመነኩሳት ወገኖች ወዳሉበት ወደ ሠርጉ ሥፍራ ትገባለች። ከዚህም በጋላ ለምእመናን ምላ መሸራው በመሸራት አዳራሽ ይታረዳል። መታረዱን ከማየት የተነሣ ጉልበቷ ይንቀጠቀጣል አንጅቷም ይናወጣል በመሠዊያው ቀንድ ሲንጠፈጠፍ ደሙን ባዩች ጊዜ ሥጋውን በፍርሀት ትበላለች ደሙንም በመንቀጥቀጥ ትጠጣል ች ከዚያም የሃይማኖት ወላፊን በልቧ ውስጥ ይግላል የፍቅሩም ሞገድ በሆዱ ውስጥ ይፈላል። ዳን፭+ዘ ዘካ፭+፩ ማቴ፲፭+፲፱ ሐዋጪ+፩ ራእ፲፬+፩-፩

፲፮ አሁንም በሥላሴ መለኮት ላይ ስድብን የሚናገር የእርጊንስን ተግዛጽ ፈጽመን ለፍጥረታት ሁሉ ገዢ ለእብ ምስጋና ለመንግሥትና ለነገሥታት ጌታ ለወልድም ስግደት ልብንና ኩላሊትን ለሚመረምር ለመንፈስቅዱስ አኩቲት ይገባል እንበል ለዘላለሙ አሜን።

፲፯ ልቡ ደካማ ገሊናውም የእንስነ የሆነ የእርጊንስ ተግዛጽ ተፈጸመ። እኔ የቀሰስ ሕዝበጽዮን ልጅ ጊዮርጊስ በአንደበቱ ቃል ደርሼ ከአንድ የአብና የወልድ የመንፈስቅዱስም መለኮት ላይ ማነሥ ለአንዱ እንዳይሆን ሥላሴን ለማመን ቀንቼ አበጸፍኪት፡ ለርሱ በባሕርና በዮብ ስ በበረሀዎችና በደሴቶች ምስጋና ይገባል ለርሱም ሥጋና ነፍስ ካላቸው ሁሉ ዘንድ ስግደት ይገባል ለዘላለሙ አሜን።

..... ///